

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

จุดมตาบต๋

ธันวาคม 2018

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

Merry
Christmas
& Happy New Year **2019**

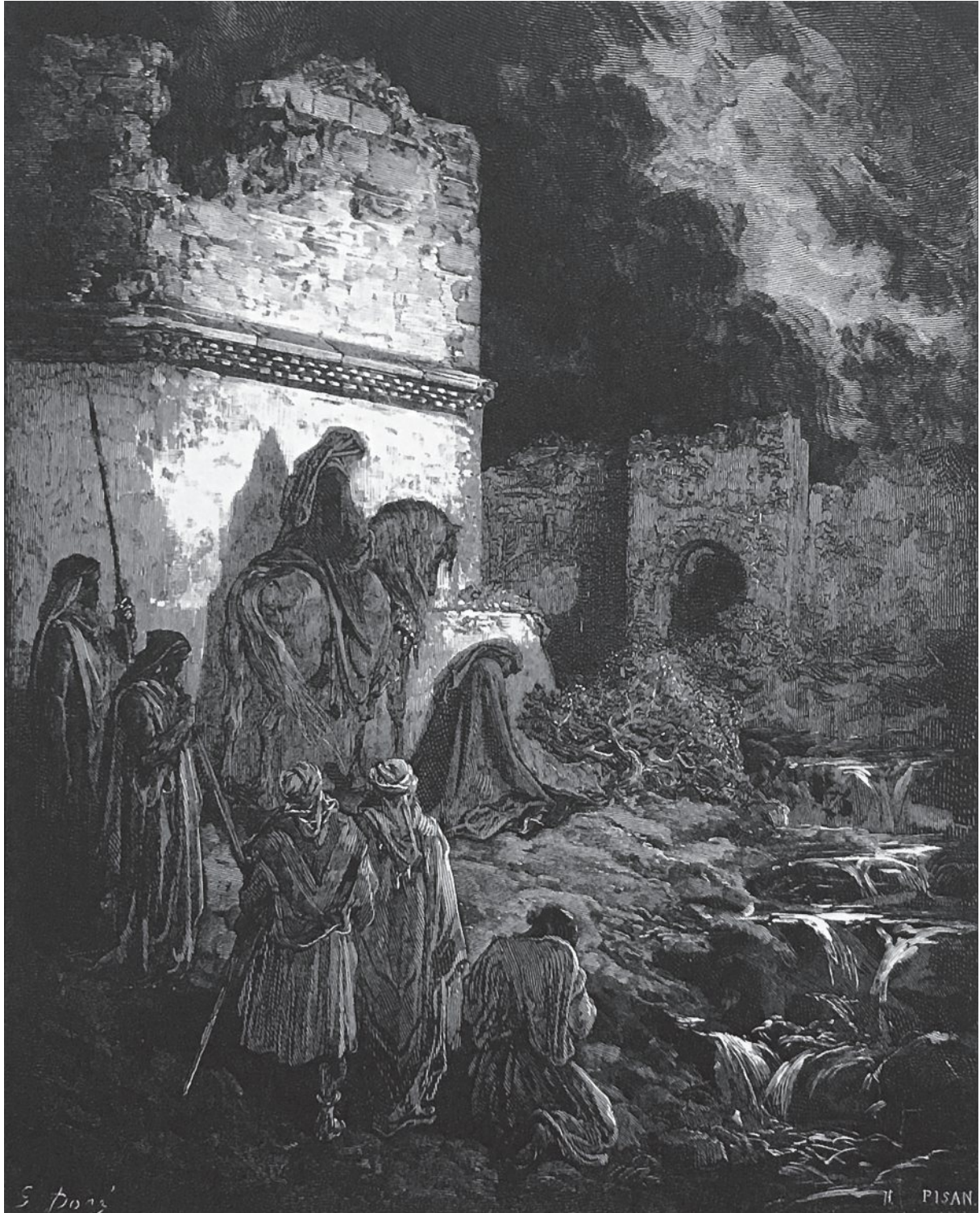

**“โลกทุกวันนี้มี “ประกาศตัวปลอม” จำนวนมาก อาทิ
คนที่ทำตัวเป็นผู้บำเพ็ญ ทำตัวเป็นนักบุญจอมปลอม
ซึ่งโน้มน้าวจิตใจผู้คนให้คล้อยตาม กระนั้น เราต้องอย่าหลงไปตามคนพวกนี้เด็ดขาด
เพราะเราต้องติดตามพระเยซูเท่านั้น”**

ข้อคิด จากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2018 ธันวาคม**

**เพื่อผู้อุทิศตนทำงานในการถ่ายทอดความเชื่อ จะได้พบภาษาที่เหมาะสม
กับสถานการณ์ยุคปัจจุบัน โดยอาศัยการเสวนากับวัฒนธรรม**

เนหะมีย์นำผู้ซื้อสตัยต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า กลับบ้านกรุงเยรูซาเล็ม

(neh 2:11-20)

หลังจากอาณาจักรเปอร์เซียเข้าทำลายบาบิโลนแล้ว พวกเขาก็ปล่อยชาวอิสราเอลที่เป็นเชลย ให้ได้กลับบ้านไปสร้างพระวิหารกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ (ปี 520-515 ก่อน ค.ศ.) การกลับไปกรุงเยรูซาเล็มครั้งนี้ชาวอิสราเอลจำนวนมากไม่ยากกลับไปแล้ว เพราะการเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน 50 ปีนั้นบางคนก็อ่านพระคัมภีร์ไม่ได้แล้ว ลูกหลานที่โตขึ้นมาก็กลายเป็นคนพูดภาษาอื่น หน้าซำบ้างก็มีที่ดินตั้งรกรากในบาบิโลนเรียบร้อยแล้ว ไม่มีใครอยากกลับไปสร้างบ้านแปลงเมืองในกรุงเยรูซาเล็มที่พังพินาศ มันเป็นการกลับไปเริ่มต้นนับศูนย์นับหนึ่งกับชีวิตอีก

แต่ก็ยังมีความที่ซื่อสัตย์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าสำนึกกว่า ที่นั่นเป็นบ้านของเรา เป็นที่ที่พระประทานแผ่นดินพระสัญญาให้แก่พวกเขา คนซื่อสัตย์กลุ่มเล็กน้อยที่พระคัมภีร์กล่าวถึงนี้ โดยการนำของเอสราผู้เป็นอาลักษณ์ และเนหะมีย์ผู้เป็นนายกองก่อสร้าง ได้กลับไปสร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่ โดยเอสราเปรียบเหมือนผู้นำจิตวิญญาณ เพราะท่านเป็นผู้ที่ยังอ่านพระคัมภีร์ธรรมบัญญัติของโมเสสได้ในขณะที่คนอื่นอ่านภาษาฮีบรูไม่ออกแล้ว เอสราอ่านพระธรรมบัญญัติและสอนใจชาวอิสราเอลให้มีความกล้าในการฟื้นฟูชาติกลับมาใหม่อีกครั้ง ส่วนเนหะมีย์เป็นผู้ควบคุมการก่อสร้างประตูกรุงเยรูซาเล็ม ประตูพระวิหารและตัวพระวิหารอันเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชากรของพระผู้เป็นเจ้า ถ้ามีพระวิหารก็ทำให้คิดได้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่กับพวกเขา

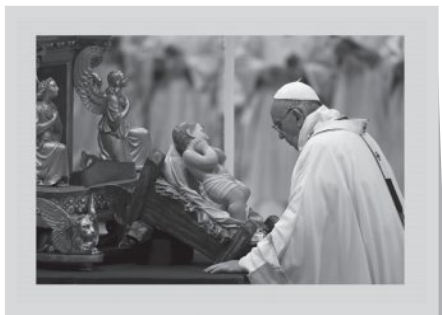
ในภาพนี้กุสตาฟ โดเร เล่าเหตุการณ์ใน Neh 2:11-20 คือ เนหะมีย์มิได้บอกความคิดในใจแก่ผู้ใด ไม่มีใครคอยช่วยเหลือ และโดยลำพังท่านได้ชี้ลาออกสำรวจประตูกำแพงกรุงเยรูซาเล็มที่ถูกไฟเผาทำลาย เมื่อกลับมาก็ไม่มีใครทราบที่ท่านไปไหนหรือทำอะไรเพราะเป็นเวลากลางคืน จากนั้นเนหะมีย์จึงวางแผนซ่อมแซมบ้านเมืองที่ถูกทำลายนั้น ท่ามกลางเสียงหัวเราะเย้ยหยันของผู้ที่มองไม่เห็นความเป็นไปได้ในปณิธานอันแน่วแน่แห่งดวงใจของท่านครั้งนี้

ข้าแต่พระเจ้า การได้กลับบ้านเป็นเหมือนความฝันที่เป็นจริง และในความจริงนั้นยังมีอุปสรรคความยากลำบากที่ทำทนายรอคอยอยู่ แต่ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ต่อพระองค์ย่อมไม่ได้รับความอับอายเนหะมีย์ออกสำรวจความเสียหายที่มองไม่เห็นทางว่าจะฟื้นฟูกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาได้อย่างไร แต่ขณะที่ท่านชี้ลาออกไปคนเดียวยามค่ำคืนนั้น บางที่ท่านอาจร้องไห้และก่อเกิดความกล้าหาญที่จะทำการนี้ให้สำเร็จ สิ่งเดียวที่ท่านกล้าตัดสินใจเช่นนี้ก็คือความรักและความซื่อสัตย์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าขอพระองค์โปรดให้ลูกเรารู้จักคิดถึงความรับผิดชอบที่ลูกต้องบวระชีวิต ครอบครัวและสังคมของลูกด้วยเทอญ ๕

ปกหน้า

คริสต์มาสยังคงเป็นความชื่นชมยินดีของมวลมนุษยชาติโดยเฉพาะคริสตชนไม่เสื่อมคลาย เรายินดีมิใช่เป็นเหตุการณ์ส่งเสริมธุรกิจการค้าช่วงเทศกาลคริสต์มาส เราชื่นชมยินดีเพราะพระเจ้าเสด็จมาเป็นมนุษย์เหมือนเรา เพื่อจะทรงมอบชีวิตเป็นเพื่อนในความทุกข์ยากลำบากกับเรามนุษย์และมอบชีวิตเพื่อรับใช้ไถ่บาปแก่มนุษย์ทั้งมวล พระเจ้าทรงเข้ามาในประวัติศาสตร์ รับเอาเนื้อหนังเป็นมนุษย์เหมือนเรา ปีนี้อุดมคานต์จึงเลือกเอารูปแสดงความเป็นมนุษย์ของพระกุมารเจ้าบังเกิดในพระครรภ์ของพระนางมารีย์ และมีนักบุญโยเซฟเป็นบิดาผู้ดูแลเอาใจใส่ครอบครัว ภาพครอบครัวของคนยากจนแต่รำรวยความรักในจิตใจก่อให้เกิดความสุขสงบสันติ คริสต์มาสจึงมีความหมายความสุขในครอบครัวทับซออนอยู่ตลอดมา ที่สุดเพราะพระเจ้าทรงไถ่บาปเรากลับมาเป็นลูกของพระ เราจึงมีครอบครัวที่สมบูรณ์ที่สุดในองค์พระบิดาเจ้าเมอรีคริสต์มาส 2018 แต่ท่านผู้อ่านทุกท่าน

ปกหน้าใน

พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงวางพระรูปพระกุมารบนรางหญ้าที่ทำขึ้นอย่างงดงาม ก่อนจะทรงก้มลงจูบเท้าพระกุมารแสดงความรักและเคารพพระรูป พระองค์ทรงหยุดชั่วคราว เราไม่ทราบว่าจะทรงคิดอะไรในขณะนั้น แต่สอนเราว่าปีนี้เข้าไปจูบพระกุมารอย่ารีบๆ คุณเขาสวดรำพึงสักเล็กน้อย ใช้สายตาดูพระรูปพระกุมารน้อยแล้ววอนขอจากพระองค์ พระองค์เสด็จมาบังเกิดเพื่อให้เราอยู่แล้ว ให้ได้มีชีวิตของพระองค์เองในหนทางกางเขนตั้งแต่วันที่แรกที่ประสูติมาในโลกเวลาและยังทรงให้เราต่อเนื่องไปตราบนิรันดร์

เดินต่อไป

ช่วงปลายปี ผมได้มีโอกาสสัมภาษณ์ อาจารย์ทางด้านศิลปะคนหนึ่งที่ได้อินชื่อเสียงมานาน ทั้งในด้านการทำดนตรีในแนวโอเปร่า หรือในงานเขียนนวนิยายภาษาอังกฤษ แต่มาฝึก ๆ ตรงที่ท่านมีโอกาสนำเพลงและการบันทึกเพลงสรรเสริญพระบารมีที่ท้องสนามหลวง ที่ได้มีโอกาสสัมภาษณ์พูดคุยกันก็เพราะว่าท่านกำลังจะมีงานละครเพลง “Jesus Christ Superstar” บนเวทีที่ประเทศไทยของเราเอง กระซิบกันดัง ๆ ว่า น่าจะเป็นเวอร์ชันที่ขอลิขสิทธิ์มาอย่างจริงจังจากเจ้าของผลงานอย่าง Andrew Lloyd Webber

ช่วงวัยพอเลยหลักสี่มาแล้ว (หมายถึงอายุเกิน 40 - ผู้เขียน) มีคนเปรียบเทียบกับว่า เหมือนเลข 4 เป็นยอดเขา ถ้าตัวเลขของอายุเกินกว่านั้นเป็นช่วงเดินลงเขาแล้ว ฟังดูเหมือนช่วงขาลงเลย (ฮา) ถ้ามองเรื่องตัวเลขและความเสื่อมถอยของร่างกายอาจเป็นได้ แต่ถ้ามองที่ทักษะและความเข้าใจชีวิต ผมเชื่อว่า ยิ่งผ่านวันในชีวิตมากแค่ไหนเราก็ต้องลุ่มลึกมากขึ้น ผมสงสัยเหมือนกันว่า ทำไมคนอย่าง **อาจารย์สมเถา สุจริตกุล** ถึงสนใจและเลือกที่จะนำเรื่องราวในเชิงคริสต์ศาสนามานำเสนอ มาจัดการแสดงพอได้คุย ได้ปะติดปะต่อเรื่องราว จากการรำเรียนจบมา การอยากให้เห็นสังคมไทยพัฒนาทางด้านดนตรีไปสู่สากลแบบผสมผสานและพร้อมกับคนในวัยเดียวกันอย่าง **อาจารย์ธนุ อันตระกูล อาจารย์บุรุษ แกสตัน** ห่วงเวลาแห่งความจริงทำให้พวกเขาเหล่านั้นต้องปรับทิศ แต่ในวันนี้เมื่อกระแสลมพัดมายังทิศทางที่เขาเคยมองว่าล้าไว้ การผสมผสานระหว่างดนตรีไทยกับเครื่องดนตรีสากล ก็เป็นที่น่าสนใจ ขายได้ เป็นสิ่งที่หลายคนเลือกเสพงานศิลป์ในแบบนั้น

บางคนบอกว่าวันเวลาจะทำให้เราลืมบางอย่าง และจดจำบางอย่าง บางทีอาจจะไม่ใช่เวลา มันอาจจะเป็นตัวเราเองนั่นแหละ ผมเคยอ่านข้อเขียนของนักเขียนคนหนึ่งที่เขาเล่าเรื่องบันทึกความทรงจำ เขาบอกว่า บันทึกนั้นอาจจะไม่ใช่ประวัติศาสตร์ที่แท้จริง แต่อาจจะเป็นสิ่งที่คนบันทึกเลือกมอง และก็สร้างประวัติศาสตร์จากความทรงจำของตัวเอง โห ...อันนี้ผมเห็นด้วยเลย แต่จะมีกี่คนที่มีโอกาสได้เขียนบันทึกความทรงจำของตัวเองเป็นหน้าประวัติศาสตร์ให้กับโลก

อุดมศานต์ครบ 100 ปีกับการเฉลิมฉลองในงานวันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14 พร้อมบุคคลในความทรงจำที่คณะกรรมการกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์ได้ร่วมแสดงความกตัญญูในโอกาสจะอายุครบ 90 ปีในปี 2019 นี้ คงเป็นอีกวาระสำคัญหนึ่ง แต่เมื่อวันเวลาล่วงเลยผ่าน คนทำงานก็ยังคงก้มหน้าทำงานรับใช้พระศาสนจักรด้านสื่อสารสังคมต่อไป ถ้า Time จะให้เกียรติลงปกบุคคลแห่งปีในทุกๆ ปี อุดมศานต์ในปีนี้เป็นบุคคลแห่งปีคงหมายถึงคนทำงานเบื้องหลังทุกคน ที่ทำต่อไป มุ่งมั่น อดทน สร้างสรรค์ พัฒนาอุปสรรค โดยใครจะเห็นหน้าหรือได้อินเสียงปรบมือดังเบาะแคะไหนก็ไม่สำคัญ สำคัญคือ พันธกิจสร้างสรรค์ที่วางอยู่ข้างหน้า และผู้อ่าน ผู้เป็นกำลังใจให้กับเรา ผู้สนับสนุนที่ทั้งส่งเสียงและเงียบงัน แต่วันเวลาตลอด 100 ปีได้ทำให้เราพบแล้วว่า งานสำคัญไม่ได้เริ่มและทำจากคนสำคัญ มีคนเล็ก ๆ มากมาย หมุนกงล้อชีวิตให้เดินหน้าต่อไป ไม่ว่าการเดินหน้านั้นจะขึ้นเขา ผ่านหลักสี่หรือลงเขา แต่มันยังคงดำเนินต่อไป อย่างไม่มีที่ท่าว่าจะต้องหยุดหรือล้มเลิก

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนธันวาคม

3 วันที่ 3 ธันวาคม ฉลองนักบุญ ฟรังซิสเซเวียร์ พระสงฆ์และองค์อุปถัมภ์ มิสซัง / ฉลองศาสนนามของ พระคาร์ดินัลเกรียงศักดิ์ โกวิทวานิช และพระสังฆราชวีระ อาภรณ์รัตน์	5 วันที่ 5 ธันวาคม วันคล้ายวันพระราชสมภพของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทร มหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร	8 วันที่ 8 ธันวาคม สมโภชพระนางมารีย์ ผู้ปฏิสนธิรับผล
	10 วันที่ 10 ธันวาคม วันรัฐธรรมนูญ / วันคล้ายวันเกิดของ พระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ รัสศรี	15 วันที่ 15 ธันวาคม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ขอเชิญร่วมขอบพระคุณ พระเจ้าโอกาสวันครบรอบปี การถวายอาสนวิหาร อัสสัมชัญ และฉลอง ศาสนนามพระคาร์ดินัลฟรังซิส เซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวานิช วันเสาร์ที่ 15 ธันวาคม เวลา 10.00 น. ที่อาสนวิหารอัสสัมชัญ
17 วันที่ 17 ธันวาคม วันคล้ายวันสมภพสมเด็จพระ สันตะปาปาฟรังซิส	25 วันที่ 25 ธันวาคม วันพระคริสตสมภพ	
30 วันที่ 30 ธันวาคม ฉลองครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า		31 วันที่ 31 ธันวาคม วันสิ้นปี

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชลือชัย ชาทวีสัย
ภราดาหลุยส์ ชานเนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรรค์ กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับปฐมฤกษ์ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลง

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2295-1789

สารบัญ

Contents

สฤป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14
“100 ปี อุดมการณ์
ด้วยใจระลึกคุณพระคาร์ดินัล”

ชีวิตคริสตชน

- 32 ข้างธรรมาสน์
33 กว่าจะเป็นนักบุญ
34 ระหว่างเดือน
36 วันละก้าวกับพระเยซู
38 บันทึกกรรมทูต
41 บทความเตือนใจตนเอง
เวชนูปถัมภ์คาทอลิกกับ
การประกาศข่าวดีใหม่
44 บัญญัติศัพท์
45 ท่วงทำนองแห่งรัก
46 พระพรที่สำคัญ ‘วันเวลา’
48 ผ่านมา 55 ปี พงจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
53 ไต่ตามโค้งตะวัน
56 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
60 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
66 ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย
68 มุมเด็กศิลป์
73 เกมสโมสร

กวี-ศิลป์

- 69 พงค์ ประมวล
76 เงินหนึ่งตะลันต์
78 จดหมายจากผู้อ่าน
80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนอตนพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14 “100 ปี อุดมศาสน์ ด้วยใจระลึกคุณพระคาร์ดินัล”

พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ย้ำอุดมสาร มีสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยเป็น เจ้าของ อุดมสารมีกรรมการสื่อมวลชนประเทศไทย เป็นผู้รับผิดชอบ อุดมสารมีบรรดาคริสตชนเป็น สมาชิก และอุดมสารมีเพื่อน ซึ่งวันนี้ตั้งอยู่ใน ห้องนี้ เราขอบอกว่า อุดมสารภูมิใจ ชื่นใจ ดีใจ ที่มีเพื่อนอุดมสารเป็นหนึ่งเดียว มีเพื่อนอุดมสาร คอยสนับสนุน ขอขอบใจทุกๆ คน จากเหตุการณ์นี้ อุดมสารจึงมั่นใจว่าจะพัฒนา จะก้าวหน้า และจะเป็นเพื่อนที่ดี เพื่อนคู่ใจ ขอพระเจ้าเป็นกำลังใจ

พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู เป็นประธาน พิธีบูชาขอบพระคุณ วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14

“100 ปี อุดมศาสน์ ด้วยใจระลึกคุณ พระคาร์ดินัล” (พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ผู้ก่อตั้งกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์) วันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2018 พิธีบูชาขอบพระคุณ ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ และงานฉลอง ณ โรงเรียน อัสสัมชัญ พร้อมด้วยพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ชาย-หญิง และสัตบุรุษจำนวนมาก เมื่อวันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2018 ที่อาสนวิหารอัสสัมชัญ และ โรงเรียนอัสสัมชัญ โดย **ดร.เทเรซา วิรัชนิ พรหมสุนทร** เป็นประธานคณะกรรมการจัดงาน

พระคาร์ดินัลให้ข้อคิดในบทเทศน์ว่า “ใน ฐานะที่เราเป็นบุตรธิดาของพระเจ้า เราได้รับเรียก

ให้สื่อสารกับทุกคน เพราะการสื่อสารคือ พลังที่สร้างสะพาน เพื่อเชื่อมต่อให้เราได้พบปะและเป็นหนึ่งเดียวกัน นับว่าเป็นสิ่งงดงามเพียงใด เมื่อผู้คนพยายามจะสร้างสันติและความปรองดองให้เกิดขึ้นในครอบครัว ชุมชนและในสังคม

และในโอกาสพิเศษที่อุดมสาร เครื่องมือสื่อสารของคาทอลิกไทยได้ดำเนินกิจการครบ 100 ปี จึงเชิญชวนเราคริสตชนเป็นหนึ่งเดียวกัน ร่วมโมทนาคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า สำหรับพลังแห่งความรักและพระเมตตาของพระองค์ที่สัมผัสได้ผ่านทางผู้มีน้ำใจดี เพื่อนอุดมสารทุกๆ ท่าน ที่ได้ให้การสนับสนุนงานด้านสิ่งพิมพ์ของพระศาสนจักรเสมอมา

ขอให้พิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ ได้เป็นสะพานเชื่อมต่อระหว่างความรักของพี่น้องที่มีต่องานสื่อสารมวลชนของพระศาสนจักร และสานต่อไปเพื่อจะเกิดสันติสุข และความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวมนุษยชาติ นี่คือนจุดประสงค์ นี่คือความหมายที่วันนี้คณะสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยได้จัดพิธีมิสซา และพี่น้องก็พร้อมที่จะรับฟัง พร้อมที่จะเข้าใจ และพร้อมที่จะปฏิบัติต่อไปในชีวิตของเรา เพื่อให้กิจการสื่อสารมวลชนของพระศาสนจักรในประเทศไทยได้เป็นเครื่องมืออันสำคัญ และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สังคมได้รู้ว่า องค์พระเจ้านั้นคือองค์ความรัก องค์พระเจ้านั้นมิใช่ใครอื่นไกล คือพระบิดาของเรา มนุษย์ทุกคน และเราแต่ละคนนั้นล้วนแต่เป็นพี่น้องในครอบครัวเดียวกัน

ในข้อความนี้ เราพูดถึงเครื่องมือ ที่เป็นสื่อให้เราได้ทำอะไรกันบ้าง ได้ดำเนินอะไรกันบ้าง แต่ว่าสื่อที่แท้จริง องค์สื่อร้อยเปอร์เซ็นต์นั้นคือ “องค์นั้น” ซึ่งบอกให้เราเห็นว่า เราเป็นใคร สื่อนั้นบอกว่า เรามีพระบิดา ณ สวรรค์ เป็นผู้สร้างเรา บอกให้เรา

ว่า องค์พระบิดาเจ้านั้นทรงรักเรา องค์พระบิดานั้นไม่ทอดทิ้งบุตรของพระองค์แม้แต่คนเดียว

“องค์สื่อ” องค์นี้คือ องค์พระเยซูคริสตเจ้า เป็นพระองค์นี้ใช่ไหม ที่บอกให้มนุษย์ได้ทราบว่าเรามีพระบิดาแต่องค์เดียว เรามีองค์พระบุตรสุดที่รักของพระบิดา เสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อกอบกู้มนุษย์ ให้ได้มีชีวิตนิรันดร์ เป็นองค์สื่อนี้ใช่ไหม “พระเยซูคริสตเจ้า” ที่บอกให้เรารักกันและกัน ที่บอกให้เราช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ดังนั้น สิ่งใดที่เราเป็นนั้น เราได้รับมาจากองค์พระเยซูคริสตเจ้า สิ่งใดที่เราจะต้องดำเนินชีวิตต่อไป เราได้รับแนวทางการสั่งสอนขององค์พระเยซูคริสตเจ้า และจุดหมายปลายทางของเราไม่ใช่อะไรอื่น เพราะเป็นองค์พระเยซูคริสตเจ้าที่ได้บอกกับเราว่า บ้านในโลกนี้ เป็นแต่เพียงบ้านชั่วคราว บ้านที่แท้จริงและเป็นนิรันดร์ นั่นคือบ้านพระบิดา ที่ใครๆ ก็ตาม ที่ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระบิดาเจ้าบนแผ่นดินนี้ผู้นั้นจะมีชีวิต และเป็นพระเยซูคริสตเจ้าใช่ไหม ที่บอกว่าใครที่เชื่อในเรา ผู้นั้นจะรอด ผู้นั้นจะมีชีวิต

ดังนั้น สื่อมวลชนมีความสำคัญ อุดมสาร ก็มีความสำคัญ เป็นเครื่องมือของพระศาสนจักร เพื่อเป็นกระบอกเสียงเพื่อบอกให้มนุษย์ได้รู้ว่า ใครคือพระบิดา ใครคือพระเยซูคริสตเจ้า แล้วเราต้องปฏิบัติเช่นไร เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตตามพระธรรมคำสอน ดังกล่าวนี

ด้วยเหตุนี้ เราจึงพร้อมใจที่จะช่วยกันทำให้กระบอกเสียง “อุดมสาร” เป็นกระบอกเสียง เพื่อบอกข่าวดีให้โลกได้รับรู้ ได้บอกวิถีชีวิต ให้โลกได้รับรู้ รับทราบ และนำไปปฏิบัติ

ดังบทภาวนาของวันนี้ ที่เราภาวนาว่า ‘โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย มีความยินดีรับใช้พระองค์อยู่เสมอ’ วันนี้หนึ่งนาที่ เราคิดว่า ชีวิตในอดีต เราพยายามรับใช้พระองค์มากน้อยเพียงใด? และต่อไปในอนาคต เรายินดีจะรับใช้พระองค์หรือไม่? และในบทภาวนายังบอกกับเรามากกว่า ‘เพราะความสุขสันติจะสมบูรณ์พูนสุขและคงอยู่ถาวรได้ เมื่อข้าพเจ้าทั้งหลายยอมรับใช้พระเจ้าผู้สร้างตลอดไป’

ในวันนี้ เราได้ยิน ได้ฟัง พระวรสารที่บอกกับเราว่า ‘เราขอบอกความจริงแก่ท่านว่า คนใน

ชั่วอายุนี้จะไม่ล่วงพ้นไปก่อนที่จะเหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้น ฟาติมาจะล่วงพ้นไป แต่ว่าเราจะไม่สูญสิ้นไปเลย’ เมื่อเป็นเช่นนั้น ในวันนี้ เราจึงมั่นใจในชีวิตของเราคริสตชน ว่าอนาคตของเราก็จะเป็นเช่นไร อนาคตของเราก็จะปลอดภัยไหม แม้ว่าเหตุการณ์ทั้งหลายในโลก ดูเหมือนว่าเป็นอุปสรรค เป็นอันตราย”

กองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์ ก่อตั้งขึ้นโดย**พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู** ซึ่งเป็นกองทุนถาวร และจะนำดอกเบี๊ยมมาใช้สนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งจัดงาน “วันเพื่อนอุดมสาร” คณะกรรมการกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วยคริสตชนฆราวาสที่มีน้ำใจดีเสียสละเข้ามาช่วยเป็นกรรมการหาทุนให้กับการพิมพ์คาทอลิก โดยรับบริจาคจากคริสตชนทั่วไป และจัดกิจกรรมขึ้นเป็นครั้งคราว แม้แต่ละท่านจะมีงานส่วนตัวมากมายที่ต้องทำ แต่ก็ยินดีเข้ามาร่วมแรงร่วมใจกัน

การจัดงาน “วันเพื่อนอุดมสาร” เป็นกิจกรรมหนึ่ง เพื่อหารายได้ และเพื่อปลูกจิตสำนึกการมีส่วนร่วม ความตื่นตัวให้พี่น้องได้หันมาสนใจสนับสนุน ทั้งการเป็นสมาชิกอ่านหนังสือเพื่อจะได้รับประโยชน์

ความรู้ ข่าวสาร และคุณค่าที่พระศาสนจักรต้องการจะ
สื่อแกสังคม และหาทุนเข้ากองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกฯ
เป็นกองทุนถาวรที่จะนำดอกเบียมาใช้พัฒนา
หนังสือพิมพ์อุดมสาร นิตยสารอุดมคานต์ และ
หนังสืออื่นๆ ของพระศาสนจักรให้มากขึ้นๆ รวมทั้ง
เพื่อพบปะสังสรรค์กับพี่น้องผู้อ่าน ผู้สนับสนุนการพิมพ์
ผู้จัดทำ นักเขียน นักข่าว ทุกคนเปรียบเสมือน
“เพื่อนอุดมสาร”

พระอัครสังฆราชพอล ชาง อิน-นัม กล่าว
แสดงความยินดี และมอบตะกร้าพระกุมารทรง
บังเกิดแด่พระคาร์ดินัลมีชัย

“ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาส
มาร่วมแสดงความยินดีในโอกาส “วันเพื่อนอุดมสาร
ครั้งที่ 14” รวมถึงแสดงความกตัญญูและร่วมแสดง
ความยินดีโอกาส 90 ปี ชีวิตแห่งพระพร และ 60 ปี
แห่งการบวชเป็นพระสงฆ์ของพระคุณเจ้ามีชัย
กิจบุญชู ทั้งสองโอกาสนี้เป็นเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่
คู่ควรแก่การเฉลิมฉลอง

จึงสมควรอย่างยิ่งที่เราพากันมาร่วมกันใน
คำคืนนี้เพื่อโมทนาคุณพระเจ้าโดยการเฉลิมฉลองพิธี
บูชาขอบพระคุณ เพื่อเป็นการแสดงออกให้พระคุณเจ้า
เห็นถึงความรักจากใจจริง ความเคารพ ความชื่นชม
ยินดีของเราสำหรับทุกสิ่งที่คุณเจ้าได้กระทำและ
แบ่งปันให้กับเราในหลายสิบปีที่ผ่านมามาเพราะความ
ใจดีที่คอยรับฟังพวกเราด้วยใจกว้าง และที่โดดเด่น
ที่สุดคือพระคุณเจ้าเป็นนักสร้างบุคคลโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในหมู่สงฆ์ พระคุณเจ้าสนับสนุนกระแส-
เรียกไม่เฉพาะแต่เพื่อเป็นพระสงฆ์เท่านั้น แต่เพื่อ
กระแสเรียกนักบวชด้วยการสนับสนุนของพระคุณ-
เจ้าไม่ว่าจะเป็นด้านคุณธรรม ชีวิตจิต การเงิน และ
คำแนะนำดุจบิดาจารย์อยู่ในดวงใจของทุกคนเสมอ

จากประสบการณ์ของข้าพเจ้านับตั้งแต่ที่ได้
พบพระคุณเจ้าเป็นครั้งแรก ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมใน
ความเป็นมิตร การเปิดใจกว้าง ปรึกษาญาณ และ
การเสียสละในพันธกิจของพระคุณเจ้าเสมอ ข้าพเจ้า
ตระหนักดีว่าข้าพเจ้ากำลังพบกับคนของพระเจ้า กับ

พระสงฆ์ที่มีหัวใจดุจพระเยซูและแม่พระ

ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีกับเจ้าหน้าที่แผนกอุดมสาร นักเขียน ผู้สนับสนุน และคณะกรรมการกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์ที่เพิ่มขึ้นโดยพระคาร์ดินัล

เพื่อนอุดมสารที่รัก ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจผลงานของท่าน ขอสนับสนุนท่านดำเนินพันธกิจแห่งการประกาศข่าวดีต่อไป ซึ่งได้แก่ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร สิ่งที่ท่านตีพิมพ์เป็นข่าวดำหรือสีในอุดมสารมีผลกระทบที่ดีต่อผู้อ่านเพราะท่านช่วยเหลือเลี้ยงหัวใจและจิตใจพวกเขาด้วยความจริงและความยุติธรรม

แจกเซ็นที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสไว้ ซึ่งข้าพเจ้าขอนำมาเสนอ ณ ที่นี้ว่า “เราสามารถเข้าถึงและทราบถึงความจริงของข้อความหรือบทความจากผลที่ตามมาของข้อความนั้น คือไม่ว่าข้อความหรือคำพูดจะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท การแบ่งแยก การยั่วยุให้ยอมอยู่ใต้อำนาจ หรือในทางตรงกันข้าม ข้อความนั้นจะเป็นการส่งเสริมการให้ข้อมูลที่ดีและการไตร่ตรองที่เป็นผู้ใหญ่ที่นำไปสู่การพูดคุยที่มีประโยชน์และเกิดผลดีอย่างมากมาจากการนำเสนอข้อมูลให้ผู้อื่นหมายถึงการเสริมสร้างชีวิตผู้อื่น หมายถึงการติดต่อสัมพันธ์กับชีวิตของพวกเขา นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมจะต้องสร้างความถูกต้องให้เกิดขึ้นกับแหล่งข้อมูลของข่าว และช่วยกันป้องกันการสื่อสารที่เป็นเครื่องมือที่แท้จริงในการเสริมสร้างความดีงาม ก่อให้เกิดความไว้วางใจ และช่วยเปิดหนทางของการนำไปสู่การเป็นหนึ่งเดียวกันและการมีสันติสุข” (วันสื่อมวลชนสากล วันที่ 24 มกราคม 2018)”

พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์

โกวิทาณิช กล่าวแสดงความยินดี และมอบของขวัญ ความว่า “ผมรู้จักพระคุณเจ้า ตั้งแต่สมัยที่ผมเป็นนักเรียนอัสสัมชัญที่นี่ เข้าใจว่าตอนนั้นอยู่ชั้น ม.ศ.2 พระคุณเจ้าเป็นเจ้าอาวาสวัดแม่พระลูกประคำ กาลหวัร์ และมีโอกาสมาเทศน์ให้นักเรียนคาทอลิกอัสสัมชัญ ซึ่งเวลานั้นก็เกือบจะเต็มอาสนวิหาร

ผมจำได้แม่น รู้สึกประทับใจ ในบทเทศน์เตรียมเข้าเจียบ และเพื่อเตรียมจิตใจเกี่ยวกับศีลมหาสนิท และไม่ใช่เพียงผมคนเดียว ในบรรดาเพื่อนๆ ที่ร่วมรับฟังการอบรมจิตใจในครั้งนั้น ก็มีความประทับใจเป็นอย่างมาก

หลังจากนั้นยังพบพระคุณเจ้า ในฐานะที่พระคุณเจ้าเป็นอธิการบ้านเณรยอแซฟ และผมเป็นเณรเล็กในสมัยนั้น หลังจากจบอัสสัมชัญแล้ว ผมก็เข้าบ้านเณร

ผมยังรู้จักพระคุณเจ้า ในฐานะพระอัครสังฆราชแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ในช่วงเวลาของสถานการณ์ประเทศไทย มีความสับสนต่างๆ พระคุณเจ้าได้แสดงความเป็นผู้นำออกมาอย่างชัดเจน

การตัดสินใจที่จะเข้าไปช่วยเหลือ ผู้ลี้ภัย
อินโดจีนจำนวนมาก 7-8 แสนคน ทำให้พระศาสนจักร
เข้าไปมีบทบาทในทางสังคมอย่างโดดเด่น เป็นที่รับรู้
ทั่วประเทศไทย และนานาชาติ เหตุการณ์ลี้ภัย
และอื่นๆ

เมื่อพระคุณเจ้าได้รับการสถาปนาเป็น
พระคาร์ดินัลองค์แรกของพระศาสนจักรใน
ประเทศไทย และของพระศาสนจักรสากล ทำให้
ประเทศไทยเป็นที่รู้จัก

ในฐานะเป็นที่ปรึกษาของพระสันตะปาปา
ทั้งในสมณกระทรวงประกาศข่าวดี และเป็นพิเศษ
สำหรับการเป็นผู้แนะนำ ผู้ให้คำปรึกษา เกี่ยวกับ
เศรษฐกิจของสันตะสำนัก ทั้งหมดนี้ เป็นความภาค
ภูมิใจของพวกเราทุกคน

ดังนั้นในโอกาสที่พระคุณเจ้าจะมีอายุ
90 ปี จึงถือว่าเป็นพระพรของพระศาสนจักรใน
ประเทศไทย สำหรับพวกเราทุกคน ในพันธกิจต่างๆ

ที่พระคุณเจ้าได้ฝากไว้ และพวกเราทุกคนก็จะ
พยายามที่จะสานต่อ และจะนำพระศาสนจักรไป
ในหนทางที่พระคุณเจ้าได้ให้แนวทางไว้ ให้เป็นไป
ตามพระประสงค์ของพระเป็นเจ้า และเป็นไปตาม
แนวทางของพระศาสนจักร

ขอพระคุณเจ้ามีอายุมั่นคงขวัญยืนได้เป็น
แบบอย่าง และอยู่กับพวกเราต่อไป เป็นเวลา
นานแสนนาน และขอพระเป็นเจ้าประทานพรแด่
พระคุณเจ้า

จากของขวัญชิ้นเล็กน้อย ที่ผมจะมอบให้
ขอให้พระพักตร์ของพระเยซูเจ้า ได้ส่องสว่าง เมื่อ
ใครก็ตามมองหน้าพระคาร์ดินัลมีชัย สามารถพบ
พระคริสตเจ้า และขอพระพร ซึ่งชาวอิสราเอลใน
พันธสัญญาเดิม มักจะขอเสมอ 'ขอให้พระพักตร์
ของพระเจ้าส่องสว่างเหนือพระคุณเจ้าเสมอ' ซึ่ง
ถือว่าเป็นพระพรที่สูงที่สุด สำหรับพวกเราทุกคนผู้มีความ
เชื่อ ขอพระเจ้า อวยพรแด่พระคุณเจ้า ครับ"

คุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ (คุณปะการัง)

กล่าวต้อนรับแด่พระคาร์ดินัล

คือธาร น้ำใสแห่ง ชีวิต
คือแสงอาทิตย์ ของผู้สร้าง
คือความรัก ที่ส่องทาง
คือความสว่าง ที่ส่องใจ

ยามอ่อนโยน คือร่มไม้ ให้พึ่งพิง
ยามแน่นหนา คือขุนเขา ไม่หวั่นไหว
คือยอด ชุมพาบาล นาม ‘มีชัย’
คือหนึ่งดวงใจ ในคริสตชน

90 ปี ทั้งชีวิต อุทิศให้
มอบกายใจ ถวายงาน สารสื่อผล
แม้ถูกยก ให้สูงขึ้น เกินชั้นชน
ยังถ่อมตน ลงต่ำ ธรรมดา

นี่แหละคือ ยิ่งใหญ่ เหนือยิ่งใหญ
กำหนดใจ สู้ส่ง ทรงคุณค่า
คือของขวัญ สวรรค์พระ ประทานมา
พระศาสนา จึงมีชัย เหนือศัตรู

หลักวางตน หลากผลงาน ก่อการสร้าง
คือแบบอย่าง คือทางใจ ให้เรียนรู้
พ่อมีชัย ไม่เกิ้ล กิจบุญชู
ยืนยงอยู่ คู่ครุฑา ประชาชน

ขอพรพระ เทวดา ฟ้าสวรรค์
ร่วมเสกสรร ทรุชาน ทิวเวหน
ให้พระคริสต์ มีชัย เหนือใจคน
ทั้งสากล ต่างแซ่ซ้อง ร้องยินดี!

พระคาร์ดินัลมีชัย กล่าวว่า “อุดมสาร มีสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย เป็นเจ้าของ อุดมสารมีกรรมการสื่อมวลชนประเทศไทย เป็นผู้รับผิดชอบ อุดมสารมีบรรดาคริสตชนเป็นสมาชิก และอุดมสารมีเพื่อน ซึ่งวันนี้อยู่ในห้องนี้ เราขอ บอกว่า อุดมสารภูมิใจ ชื่นใจ ดีใจ ที่มีเพื่อนอุดมสาร เป็นหนึ่งเดียว มีเพื่อนอุดมสารคอยสนับสนุน ขอบใจทุกๆ คน จากเหตุการณ์นี้ อุดมสารจึง มั่นใจว่าจะพัฒนา จะก้าวหน้าและจะเป็นเพื่อนที่ดี เพื่อนคู่ใจ ขอพระเจ้าเป็นกำลังใจ”

พระคาร์ดินัลมีชัย มอบของที่ระลึกแก่ผู้ สนับสนุนการจัดงานวันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14 แก่สภอนเซอรส์ลิงคิมพ์คาทอลิก “อุดมสารและ อุดมคานต์” แก่คอลัมน์นิสต์ แก่ช่างภาพจิตอาสา

คณะกรรมการจึงได้จัดงานวันเพื่อนอุดม- สาร 2 ปีครั้ง หรือปีเว้นปี และได้เริ่มครั้งแรก ค.ศ. 1995 ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ ปัจจุบันนับเป็นครั้งที่ 14 ซึ่งมีความพิเศษคือ

ฉลองครบ 1 ศตวรรษแห่งการกำเนิดอุดม- คานต์ นิตยสารคาทอลิกไทย ซึ่งถือกำเนิดขึ้นในนาม สารสาสน์ยุคตั่งตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1917 ได้ร่วม ขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของ ส่งเสริมการพิมพ์คาทอลิก และสานต่อพันธกิจแห่งการประกาศข่าวดีต่อไป

ระลึกคุณพระคาร์ดินัล เนื่องด้วย ค.ศ. 2019 จะเป็นวาระครบ 90 ปี ชีวิตแห่งพระพร (วันเกิด 24 มกราคม ค.ศ. 1929) และครบ 60 ปี ชีวิตสงฆ์ (รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ 20 ธันวาคม ค.ศ. 1959) ของพระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู

การจัดงานครั้งนี้เกิดจากความร่วมมือของ คณะกรรมการกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์ ในชุดเริ่มแรก และคณะกรรมการสรรหาที่เข้ามา ผนึกกำลังในชุดปัจจุบัน โดยมีผู้สนับสนุนการจัดงานรับเป็นสปอนเซอร์ ผู้ให้การอุปถัมภ์ทั้งสิ้น 25 รายขอขอบพระคุณ**พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู** พระสังฆราชกิตติคุณแห่งกรุงเทพฯ **พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช** ประมุขแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ประธานสภา

พระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย **พระอัคร-สังฆราชพอล ขาง อิน-นัม** เอกอัครสมณทูตนครรัฐวาติกันประจำประเทศไทย **พระอัครสังฆราชหลุยส์ จำเนียร สันติสุขนิรันดร์** ประมุขแห่งอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง **พระอัครสังฆราชโยเซฟ อาจัต** ประมุขแห่งอิสลามาบาด-ราวัลปินดี ประธานสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งปากีสถาน **พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีदारุนี** ประมุขสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ประธานสื่อนมวลชนคาทอลิกประเทศไทย **พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์** ประมุขสังฆมณฑลเชียงใหม่ **พระสังฆราชยอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย** ประมุขสังฆมณฑลนครสวรรค์

พระสังฆราชซิลวีโอ ลีฟงษ์ จรัสศรี ประมุขสังฆมณฑลจันทบุรี **พระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย** ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี **พระสังฆราชยอแซฟ วุฒิเลิศ แท้ล้อม** ประมุขสังฆมณฑลเชียงราย บรรดาพระสงฆ์ นักบวชชาย-หญิง และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ที่ได้มีส่วนร่วมอย่างสำคัญยิ่งทั้งในงานวันนี้ และในความสำคัญของการสนับสนุนสื่อคาทอลิกของพระศาสนจักรคาทอลิก ทั้งได้มายืนยืนถึงความเป็นเพื่อนอันยาวนานในโอกาส 100 ปี อุดมศานต์

เซอร์เกเรซีตาแห่งพระกุมารเยซู อธิการินีอารามคาร์เมลไลท์ กรุงเทพฯ

“คณะเซอร์อารามคาร์เมลไลท์ทุกคนอ่านอุดมสารเป็นประจำ และขอเป็นกำลังใจให้กับผู้จัดทำ ผู้สื่อข่าวทุกท่าน ที่ช่วยสื่อสารให้พวกเราได้รับรู้ เข้าใจพระศาสนจักร ทั้งสากล และในประเทศไทย

และขอร่วมแสดงความยินดีกับพระคาร์ดินัลมีชัย กิจบุญชู อีกครั้ง ในโอกาสที่จะฉลองสิริอายุครบ 90 ปี ในปีหน้า ขอให้ท่านมีสุขภาพที่ดี มีพลกำลังกายและใจ อยู่เป็นมิ่งขวัญของคาทอลิกไทยต่อไปนานๆ ด้วย”

โปรแกรม

ตรวจสุขภาพ...ก่อนแต่งงาน

วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2561

2,700.- บาท

ราคา
2,504.- บาท

3,100.- บาท

ราคา
2,864.- บาท

ตรวจสุขภาพร่างกายโดยแพทย์ (Physical Examination)

ตรวจความสมบูรณ์ของเม็ดเลือด (CBC)

ตรวจหาเชื้อกามโรค ซิฟิลิส (VDRL)

ตรวจหาเชื้อไวรัสตับอักเสบบี (Hbs Ag , Anti Hbs)

ตรวจหาเชื้อไวรัสเอดส์ (Anti HIV)

ตรวจหมู่เลือด (ABO) และชนิดของหมู่เลือด (Rh)

ตรวจคัดกรองโรคธาลัสซีเมีย (Hemoglobin Typing)

♀ ตรวจภูมิคุ้มกันหัดเยอรมัน (Rubella IgG) เฉพาะผู้หญิง

**รวมค่าแพทย์และค่าบริการผู้ป่วยนอก

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม : แผนกสูติ-นรีเวชกรรม
โทร 0 2838 5555 ต่อ 10250-1, 0 2838 5563 (สายตรง)

120th ST. LOUIS HOSPITAL
Anniversary • 1898 - 2018

0 2838 5555
www.saintlouis.or.th

อาจารย์ชัยณรงค์ มนเกียรติวิเชียรฉาย ที่ปรึกษาสมทบสภาสื่อสารสังคม สันตะสำนัก

“เราอาจจะได้ยินว่า ทางสื่อ หรือการบริหารจัดการสื่อนี้ ตัวเลขยังแดง ก็ทำให้ถอดที่จะถือโอกาสนี้ ขอบพระคุณพระคาร์ดินัล ไม่ก็ล มีชัย ก็บุญชู ไม่ได้ ที่ท่านเห็นความสำคัญของสื่อ และให้การสนับสนุนด้วยการจัดการเรื่องหนี้สินต่างๆ ที่มี และพยายามให้มีวิธีการ รูปแบบ อย่างที่เราเห็นกันในวันนี้ นั่นก็คือ การจัดงานวันเพื่อนอุดมสาร มีการระดมทุน มีการตั้งกองทุน เพื่อที่จะใช้ดอกผลให้เกิดประโยชน์ ก็ทำให้ลักษณะของการบริหารจัดการเรื่องสื่อสิ่งพิมพ์นี้ ที่มีปัญหาในอดีตนั้น ก็ผ่อนคลายลงไป

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องอาศัยการสนับสนุนของพวกเรากันไป ขอพระเจ้าอวยพระพรให้น้ำใจดีของทุกๆ ท่าน ที่ให้กับสื่อสิ่งพิมพ์ของพระศาสนจักร ในวันนี้ และในวันหน้า”

พระภาณุวัฒน์ จิตตหนูโต พระวิทยากร
วัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก “เนื่องในโอกาสที่นิตยสารอุดมสารนิต มีอายุครบ 100 ปี อาตมภาพมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเคยจดจำได้ เมื่อครั้งที่บวชใหม่ๆ ตอนนั้นกำลังศึกษาเรื่องของศาสนาต่างๆ มีโอกาสได้หยิบหนังสืออุดมสารนิตขึ้นมาอ่านหนึ่งเล่ม มีความประทับใจถึงงานเผยแพร่ หรือหลักคำสอนที่ดั่งงามของศาสนจักร ที่เป็นประโยชน์แก่คริสตชน

อาตมภาพรู้สึกว่ เนื้อหาของหนังสือนี้คนที่อ่านแล้ว ไม่ว่าจะมีความทุกข์อยู่ หรือว่าต้องการแนวทางในการดำเนินชีวิตนั้น อาตมภาพคิดว่านิตยสารอุดมสารนิตนี้ให้กำลังใจ ให้ข้อคิดให้แนวทาง ไม่ว่าจะเป็นหลักคำสอนของศาสนจักร หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์ดั่งงามของสังคมโดยทั่วไป” ๕

สรุป “สมณลิขิตเตือนใจ จงชื่นชมยินดีเถิด” GAUDETE ET EXSULTATE ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เกี่ยวกับการเรียกไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ในโลกปัจจุบัน

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงออกสมณลิขิตเตือนใจ จงชื่นชมยินดีเถิด (GAUDETE ET EXSULTATE) เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2018 และประกาศเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2018 โดยสมณลิขิตเตือนใจฉบับนี้เน้นเรื่อง “กระแสเรียกไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ในโลกปัจจุบัน” กล่าวได้ว่าสมณลิขิตเตือนใจฉบับนี้มีพื้นฐานมาจากคำสอนของสังคายนาว่าติกันครั้งที่ 2 ที่สอนเราว่า “**สัตบุรุษผู้มีความเชื่อทุกคน... ไม่ว่าทุกคนจะอยู่ในฐานะและชนชั้นใด องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกพวกเขาในหนทางเฉพาะของแต่ละคนไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์อันสมบูรณ์ ดังที่พระบิดาเจ้าทรงความดีบริบูรณ์**” (LG 11)

พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงหวังว่าพระศาสนจักรจะมีการปฏิรูปภายใน และการปฏิรูปภายในต้องเริ่มจากการเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงย้ำว่า “**การเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้เรียกร้องให้เราต้องมาเป็นพระสังฆราช พระสงฆ์ หรือนักบวช** เรามักคิดผิดไปในเรื่องของความศักดิ์สิทธิ์นี้ว่าเป็นเฉพาะผู้ที่ยอมละทิ้งกิจการงานทั่วไป เพื่อจะได้สวดภาวนามากขึ้น ซึ่งไม่ใช่เลยสำหรับกรณีอย่างนี้ เราถูกเรียกให้มาเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์โดยการดำเนินชีวิตของเราด้วยความรักและการเป็นประจักษ์พยานในทุกสิ่งที่เรากระทำ ในทุกที่ที่เราค้นพบตัวตนของเราเอง” (GE 14)

สมณลิขิตเตือนใจ จงชื่นชมยินดีเถิด แบ่งเนื้อหา ดังนี้

บทที่ 1 การเรียกให้ไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ข้อ 3-34

บทที่ 2 สองศัตรูตัวฉกาจของความศักดิ์สิทธิ์ ข้อ 35-62

บทที่ 3 ในแสงสว่างของพระอาจารย์เจ้า ข้อ 63-109

บทที่ 4 เครื่องหมายของความศักดิ์สิทธิ์ในโลกปัจจุบัน ข้อ 110-157

บทที่ 5 การต่อสู้ด้านจิตวิญญาณ การเฝ้าระวัง และการรู้จักไตร่ตรองแยกแยะ 158-177

บทที่ 1 การเรียกให้ไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ข้อ 3-34

พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเน้นย้ำว่า พระองค์ไม่ทรงต้องการจะให้สมณลิขิตฉบับนี้เป็นเอกสารตำราเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ อธิบายถึงความหมายและคุณลักษณะที่จะช่วยให้เข้าใจถึงความศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญนี้ หรือว่าจะเป็นความคิดเห็นของวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ แต่พระองค์ทรงมีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะนำเสนอแนวทางใหม่ของการเรียกให้ไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถปฏิบัติได้จริงในช่วงเวลาปัจจุบันของเรา ที่มีทั้งความเสี่ยง ความท้าทาย และโอกาสมากมาย

ด้วยเหตุว่าพระเจ้าทรงเลือกสรรเราแต่ละคน “ให้ศักดิ์สิทธิ์และปราศจากมลทินเฉพาะพระพักตร์ พระองค์ด้วยความรัก” (อฟ 1:4) (GE 2)

เราทุกคนถูกเรียกให้มาเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์โดยการดำเนินชีวิตของเราด้วยความรักและการเป็นประจักษ์พยานในทุกสิ่งที่เรากระทำ ในทุกที่ที่เราค้นพบตัวตนของเราเอง” (GE 14) พระสันตะปาปา ทรงนำเราไต่ตรองถึงความศักดิ์สิทธิ์ที่เรียบง่ายแต่ลึกซึ้งซึ่งอยู่ในความอดทนของประชากรของพระเจ้า ในบรรดาบิดามารดาที่เลี้ยงดูลูกของพวกเขาด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ ในบรรดาชายหนุ่มและหญิงสาวที่ตรากตรำทำงานอย่างหนักเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของพวกเขา ในบรรดาคนเจ็บป่วยและในบรรดานักบวชช่วยชีวิตผู้ที่ไม่เคยจะสูญเสียรอยยิ้มเลย ในความมานะบากบั่นเพียรของพวกเขา ในชีวิตประจำวัน บ่อยครั้งเราพบความศักดิ์สิทธิ์ในบรรดาเพื่อนข้างบ้านเรา บรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ท่ามกลางเราโดยแสดงให้เห็นถึงการประทับอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราสามารถเรียกคนเหล่านั้นว่า “ชนชั้นกลางของความศักดิ์สิทธิ์” (เทียบ GE 7)

ความศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกเราให้เพิ่มพูนขึ้นผ่านทางการกระทำเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงคนหนึ่งไปซื้อของ เธอพบเพื่อนบ้านของเธอและทั้งสองเริ่มสนทนากันและการนิทราาก็เริ่มขึ้น เธอได้พูดในใจว่า “ไม่เด็ดขาด ฉันจะไม่พูดเรื่องไม่ดีของคนอื่น” นี่คือการก้าวหนึ่งที่น่าไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ หลังจากนั้นที่บ้านลูกของเธอคนหนึ่งต้องการพูดกับเธอเกี่ยวกับความหวังและความฝันของเขา ถึงแม้ว่าเธอจะเหนื่อยก็ตามเธอก็ฟังลูกของเธอด้วยความตั้งใจและความรัก นี่ก็เป็นความเสียสละที่น่าไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ หลังจากนั้นเธอรู้สึกวุ่นวายในใจแต่เธอได้นึกถึงความรักต่อพระนางมารีย์พรหมจารี เธอจึงหยิบสายประคำขึ้นมาสวดด้วยความเชื่อ นี่ก็เป็นหนทางสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ต่อมาหลังจากนั้นเธอออกจากบ้านเดินไปตามถนนจนพบกับคนยากจนและหยุดพูดคุยกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน นี่ก็เป็นอีกหนึ่งก้าวสู่ความศักดิ์สิทธิ์ (GE 16)

คริสตชนต้องตระหนักว่าพันธกิจที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้แก่พวกเขาบนโลกนี้เป็นหนทางแห่งความศักดิ์สิทธิ์ เพราะ “นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์” (1ธส 4:3) นักบุญแต่ละองค์คือพันธกิจที่พระบิดาเจ้าทรงวางแผนไว้สะท้อนและรวบรวม ณ ช่วงเวลาเฉพาะเจาะจงในประวัติศาสตร์ที่ได้แสดงให้เห็นบางแง่มุมของพระวรสาร (เทียบ GE 19)

เราไม่ควรมองการมุ่งสู่ความศักดิ์สิทธิ์ว่าเป็นความสมบูรณ์แบบ (เทียบ GE 22) แต่บรรดาประจักษ์พยานแห่งความศักดิ์สิทธิ์สอนเราด้วยชีวิตของท่านว่า “ชีวิตของพวกเขาอาจจะไม่ดีสมบูรณ์แบบพร้อม แต่ท่ามกลางความผิดพลาดและล้มเหลวที่เกิดขึ้น พวกเขาเหล่านั้นยังคงมุ่งเดินหน้าและดำเนินชีวิตเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเสมอมา” (เทียบ GE 3)

ความศักดิ์สิทธิ์คือ โฉมหน้าที่มีเสน่ห์และน่าสนใจที่สุดของพระศาสนจักร แม้แต่ภายนอกพระศาสนจักรคาทอลิกและในสภาพสังคมที่หลากหลาย (เทียบ GE 9)

พระสันตะปาปาทรงสรุปบทที่หนึ่งของสมณลิขิตเตือนใจนี้ว่า “จงอย่ากลัวที่จะยกสายตาของเราให้สูงขึ้น พร้อมกับเปิดตนเองให้พระเจ้าทรงรักเรา และทรงปลดปล่อยตัวตนที่แท้จริงของเราออกมา จงอย่ากลัวที่จะให้พระจิตเจ้าทรงนำทางชีวิตของเรา ความศักดิ์สิทธิ์นั้นไม่ได้ทำให้เราเป็นมนุษย์น้อยลงเลย แต่นั้นเป็นการเผชิญหน้ากันระหว่างความอ่อนแอของเรา และพระพรพรทานอันทรงพลังของพระเจ้า ดังกับคำกล่าวของรียอง โบลย์ ได้กล่าวเมื่อทุกสิ่งได้จบลงว่า “ความเสียใจครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตคือไม่ได้เป็นนักบุญ” (GE 34)

บทที่ 2 สอนศัตรูตัวฉกาจของความศักดิ์สิทธิ์ ข้อ 35-62

ในบทที่สองพระสันตะปาปาทรงกล่าวถึงรูปแบบชีวิตสองประการที่ถือได้ว่าเป็นศัตรูตัวฉกาจของความศักดิ์สิทธิ์ มันเป็นความศักดิ์สิทธิ์จอมปลอม และสามารถนำเราหลงผิดได้ นั่นคือ แนวความคิดแบบนอสติคนิยม (Gnosticism) และเพลลาเจียนนิยม (Pelagianism) (GE 35)

แนวความคิดแบบนอสติคนิยม (Gnosticism) สอนว่าความคิด ความเข้าใจถึงข้อความเชื่ออันสลับซับซ้อน และกระบวนการรู้ทำให้ศักดิ์สิทธิ์ พวกเขามองว่าความรู้เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุด

แต่พระสันตะปาปาทรงสอนว่า “เราต้องขอบคุณพระเจ้า ที่ตลอดเวลามานี้พระศาสนจักรมีคำสอนเรื่องความสมบูรณ์แบบสำหรับมนุษย์ว่า ความสมบูรณ์แบบไม่ได้วัดกันด้วยองค์ความรู้หรือการครอบครองข้อมูล หากแต่เป็นเรื่องของกิเลสเมตตา ที่จะมีได้ในแต่ละบุคคล” (GE 37)

“เป็นการยากที่มนุษย์จะสามารถเข้าใจถึงพระสัจธรรมที่องค์พระเจ้ามอบให้แก่เราได้ อย่างถ่องแท้ และเป็นการยากยิ่งกว่าที่เราจะสามารถอธิบายพระสัจธรรมเหล่านี้ได้ชัดเจน ดังนั้นเราจึงไม่สามารถอ้างได้เลยว่า ฉันเข้าใจในความจริงทุกข้อ และอนุญาตให้ฉันใช้อิทธิพลหรือบังคับคนอื่น ๆ ให้อยู่ในความเคร่งครัดได้ แม้แต่ในพระศาสนาเอง ก็มีผู้พยายามอธิบายข้อความเชื่อและความหมายของชีวิตคริสตชนในหลายแง่มุม แม้จะมีความหลากหลายแต่คำสอนเหล่านั้นก็ได้รับการรับรองว่าถูกต้องเช่นเดียวกัน ในความหลากหลายนี้เอง “มีส่วนช่วยในการแสดงอธิบายถึงความร่ำรวยมั่งคั่งของพระวาจาของพระเจ้า” และ “หากใครที่มัวแสวงหาความเชื่อแต่เพียงด้านเดียว และพยายามป้องกันตนเองจากความรู้ที่สามารถเพิ่มเติมได้ ย่อมไม่เป็นที่ต้องการและยิ่งทำให้เราสับสน” (GE 43)

พระสันตะปาปาทรงยกตัวอย่างในชีวิตของนักบุญสองท่านคือ นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี และนักบุญบอนาเวนตูราว่า ครั้งหนึ่งนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซีเห็นสานุศิษย์ของท่านต้องไปทำงานเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเทววิทยา ท่านจึงพยายามเตือนพวกเขาไม่ให้ตกสู่การประจัญในวิถีทางแห่งนอสติคนิยม ท่านเขียนจดหมายถึงนักบุญอันตนแห่งปาตั่วไว้ดังนี้ “ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างยิ่งที่ท่านได้สอนวิชาเทววิทยาอันเป็นศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ให้กับบรรดาภราดา เห็นได้ว่า ท่านไม่ได้ละเลยการสวดภาวนาและกิจศรัทธาในระหว่างการเรียนรู้และสอนหลักเทววิทยาเหล่านั้น” ท่านนักบุญฟรังซิสได้ย้ำถึงการประจัญที่สามารถหันเหประสบการณ์ของชีวิตคริสตชนให้กลายเป็นเพียงการฝึกฝนด้านสติปัญญา ซึ่งจะนำเราออกห่างจากพระวรสารที่เป็นเนื้อเป็นหนัง และเป็นรูปธรรมนั่นเอง

นักบุญบอณาเวนาตูราอธิบายว่าปรัชญาของคริสตชนไม่สามารถแบ่งแยกไปจากความเมตตาต่อเพื่อนบ้านได้เลย “ปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นไปได้ที่สุด คือการแบ่งปันอย่างผลิดอกออกผลในสิ่งที่เราครอบครอง... ความเมตตาเป็นเพื่อนของปรัชญา ส่วนความละโมภกลับเป็นศัตรูตัวฉกาจ” “ยังมีกิจการอีกหลายประการที่เป็นหนึ่งเดียวกันกับการสวดภาวนา มิได้ขัดแย้งกัน แต่กลับเสริมสร้างกันและกัน อาทิ งานด้านเมตตาจิตและกิจศรัทธา” (เทียบ GE 46)

แนวความคิดแบบเพลเจียนนิซึม (Pelagianism) สอนว่าความศักดิ์สิทธิ์มาจากผลของการกระทำของมนุษย์ คือ การออกแรงทุ่มเทในการดำเนินชีวิตของพวกเขาอย่างเต็มที่ และไม่เกี่ยวข้องกับพระพรทานของพระเจ้า

ในเรื่องนี้พระสันตะปาปาทรงเน้นย้ำว่า “พระศาสนจักรสอนเราอยู่เสมอว่า การดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องไม่ใช่เป็นเรื่องของผลงานหรือความพยายามของมนุษย์เอง หากแต่โดยอาศัยพระพรทานของพระเจ้า เป็นพระองค์ผู้ทรงริเริ่มในชีวิตเราอยู่เสมอ บรรดาบิดาจารย์ของพระศาสนจักร แม้สมัยก่อนท่านนักบุญอากุสติน ท่านเหล่านั้นอธิบายอย่างชัดเจนในความเชื่อพื้นฐานข้อนี้ นักบุญยอห์นคริสโอสโตมกล่าวว่า “พระเจ้าทรงโปรยปรายพระพรให้เราอย่างอุดม ก่อนที่เราเข้าสู่สมรภูมิ” (GE 52)

บทที่ 3 ในแสงสว่างของพระอาจารย์เจ้า ข้อ 63-109

พระสันตะปาปาทรงสอนเราว่า มีทฤษฎีมากมายที่น่าเสนอว่าอะไรคือความศักดิ์สิทธิ์ แต่ไม่มีทฤษฎีใดๆ จะให้ความกระจ่างเท่ากับพระธรรมคำสอนของพระเยซูเจ้า และการเข้าใจถึงวิถีทางของพระองค์ในการสั่งสอนเรื่องความจริง พระเยซูเจ้าทรงอธิบายอย่างธรรมดาที่สุดถึงความหมายของคำว่าศักดิ์สิทธิ์เมื่อพระองค์ตรัสสอนเรื่อง ความสุขแท้ 8 ประการ (เทียบ มธ 5:3-12 ; ลก 6:20-23) สิ่งนี้เปรียบเหมือนบัตรประจำตัวประชาชนของคริสตชน ถ้ามีใครถามว่า “ควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อเป็นคริสตชนที่ดี” คำตอบนั้นย่อมชัดเจน เราควรจะปฏิบัติตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเราในบทเทศน์บนภูเขา (เทียบ GE 63)

คำว่า “เป็นบุญ” หรือ “ความสุข” นี้กลายเป็นคำที่มีความหมายเหมือนคำว่า “ศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งแสดงว่าผู้ที่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและพระวาจาของพระองค์โดยการอุทิศตนของพวกเขาเองจะได้รับความสุขที่แท้จริง (เทียบ GE 64)

พระสันตะปาปาทรงอธิบายความสุขแท้ 8 ประการตามคำสอนของพระเยซูเจ้า ดังนี้

“ผู้มีใจยากจนย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา”

พระวรสารได้เชิญเราให้เพ่งมองเข้าไปยังกันบึ้งในหัวใจของเรา ให้เรามองไปในที่ที่เราสามารถพบความปลอดภัยในชีวิต (GE 67) ทริพย์สมบัติไม่ได้สร้างความมั่นใจอะไรเลย แท้ที่จริงแล้วเมื่อเราคิดว่าเราเป็นคนร่ำรวย เราสามารถที่กลายเป็นคนที่คิดถึงแต่ตนเอง จนไม่มีพื้นที่ให้กับพระวาจาของพระเจ้าเลย สำหรับความรักต่อเพื่อนพี่น้องชายหญิงของเรา หรือสำหรับความชื่นชมสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต ในหนทางนี้ทำให้เราลืมนึกถึงทริพย์สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกว่าสิ่งอื่นใด

และนี่จึงทำให้พระเยซูเจ้าตรัสว่าเป็นบุญของผู้ที่มีจิตใจยากจน ผู้ที่มีหัวใจที่ยากจน เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าสามารถเข้ามาประทับด้วยความใหม่เอี่ยมอันถาวรของพระองค์ (GE 68) ความยากจนฝ่ายจิตใจนี้ได้เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับสิ่งที่นักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลาได้กล่าวว่า “การไม่ยึดติดอันศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งทำให้เรามีความอิสระภายในที่เปี่ยมสุข (เทียบ GE 69)

พระสันตะปาปาทรงสรุปว่า เป็นผู้มีจิตใจยากจน นั่นคือความศักดิ์สิทธิ์

“ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก”

พระคริสตเจ้าตรัสว่า “มาเป็นศิษย์ของเรา เพราะเรามีใจสุภาพอ่อนโยนและถ่อมตน จิตใจของท่านจะได้รับการพักผ่อน” (มธ 11:29) นักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซูได้กล่าวกับเราว่า “เมตตากิจที่สมบูรณ์แบบประกอบไปด้วยการแสดงให้เห็นถึงความผิดพลาดของผู้อื่น และไม่ได้ทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอายด้วยความผิดพลาดนั้น” นักบุญเปาโลบอกว่า ความอ่อนโยนคือผลหนึ่งของพระจิตเจ้า โดยแนะนำว่า “ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดคนหนึ่งกระทำความผิดรบกวนเรา จงตักเตือนแก้ไขเขาด้วยความอ่อนโยน เนื่องจากเราเองก็อาจถูกทดลองด้วย” (กท 6:1) (เทียบ GE 73)

บางคนอาจค้านว่า “ถ้าฉันอ่อนโยน พวกเขาจะคิดว่าฉันปัญญาอ่อน โง่เง่า หรือใจอ่อน” บางครั้งอาจเป็นเช่นนั้น ก็ต้องยอมรับ แต่อ่อนโยนไว้ก่อนดีกว่าอย่างแน่นอน เพราะพระเจ้าตรัสว่า “นี่คือผู้ที่เราจะมองเขา ผู้ที่ถ่อมตนและมีใจสำนึกผิดและฟังคำพูดของเราด้วยความยำเกรง” (อสย 66:2) (เทียบ GE 74)

พระสันตะปาปาทรงสรุปว่า แสดงออกด้วยความอ่อนน้อมและถ่อมตน นั่นคือความศักดิ์สิทธิ์

“ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน”

โลกได้กล่าวตรงกันข้ามกับคำสอนนี้อย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นความบันเทิงใจ ความสนุกสนานรื่นเริง ความเพลิดเพลิน และการหลีกหนีความทุกข์จะทำให้มีชีวิตที่ดี โลกไม่มีความปรารถนาที่จะต้องเศร้าโศก โดยจะละเลยไม่สนใจต่อสถานการณ์ที่เจ็บปวด พยายามที่จะปกปิดซุกซ่อนสิ่งเหล่านั้นไว้ (เทียบ GE 75)

ใครเห็นสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง และเห็นอกเห็นใจความทุกข์โศกเศร้าได้ ย่อมสามารถยังรู้ความล้าลึกของชีวิต และพบความสุขแท้จริงได้ เขาจะได้รับการปลอบโยน มิใช่จากโลก แต่จากพระเยซูคริสต์ คนเช่นนั้นจะไม่หวั่นเกรงการร่วมทุกข์กับผู้อื่น เขาจะไม่หลบเลี่ยงสถานการณ์ยากลำบาก เขาจะค้นพบความหมายของชีวิต ด้วยการช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก เข้าใจความระทมทุกข์ของเขา และหยิบยื่นความบรรเทาให้ รู้ลึกเวทนาสงสารผู้อื่นโดยปราศจากความห่างเหิน ด้วยหนทางนี้พวกเขาสามารถโอรับคำเตือนใจของนักบุญเปาโลที่ว่า “ร้องไห้ไปกับผู้ที่ร้องไห้” (รม 12:15) (เทียบ GE 76)

พระสันตะปาปาทรงสรุปว่า รู้จักที่จะร้องไห้เสียใจไปกับผู้อื่น นั่นคือความศักดิ์สิทธิ์

“ผู้หิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะอิ่ม”

ความยุติธรรมที่แท้จริงนั้นเกิดขึ้นในชีวิตของผู้คนได้ เมื่อพวกเขาเองมีความถูกต้องเที่ยงธรรมในการตัดสินใจ เป็นการแสดงออกในการยืนหยัดเพื่อความยุติธรรมเพื่อคนยากจนและคนอ่อนแอ “จงเรียนรู้ที่จะทำความดี จงแสวงหาความยุติธรรม จงช่วยเหลือผู้ถูกข่มเหง จงให้ความเป็นธรรมแก่ลูกกำพร้า จงปกป้องสิทธิของหญิงม่าย” (อสย 1:17) (GE 79)

พระสันตะปาปาทรงสรุปว่า มีความหิวและกระหายหาความถูกต้อง นั่นคือความศักดิ์สิทธิ์

“ผู้มีใจเมตตาเย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา”

ความเมตตาที่มีสองมุมมอง คือ มุมมองของการให้ การช่วยเหลือ และการบริการรับใช้ผู้อื่น และมุมมองของการให้อภัยและความเข้าใจด้วย (เทียบ GE 80)

การให้และการอภัยหมายถึงการถอดแบบในชีวิตเราในขนาดย่อมๆ จากความสมบูรณ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งทั้งทรงให้และทรงอภัยอย่างเหลือล้น ด้วยเหตุนี้ในพระวรสารของนักบุญลูกา จึงไม่มีคำว่า “จงเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์” (มธ 5:48) แต่มีคำว่า “จงเป็นผู้เมตตากรุณา” ดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเถิด อย่าตัดสินเขาแล้วพระเจ้าจะไม่ทรงตัดสินท่าน อย่ากล่าวโทษเขาแล้วพระเจ้าจะไม่ทรงกล่าวโทษท่าน จงให้อภัยเขาแล้วพระเจ้าจะทรงให้อภัยท่าน ท่านใช้เวลานานใดดวงให้เขา พระเจ้าก็จะทรงใช้เวลานานนั้นดวงตอบแทนให้ท่านด้วย” (ลก 6:36-38) (GE 81)

พระเยซูเจ้าไม่ตรัสว่า “เป็นบุญของผู้ที่วางแผนการแก้แค้น” พระองค์ทรงเรียกว่า “ผู้มีบุญ” สำหรับผู้ที่อภัยและให้อภัยถึง “เจ็ดคูณเจ็ดสิบครั้ง” (มธ 18:22) (GE 82)

พระสันตะปาปาทรงสรุปว่า มองเห็นและแสดงออกด้วยความเมตตา นั่นคือความศักดิ์สิทธิ์

“ผู้มีใจบริสุทธิ์เย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า”

ความสุขแท้ประการนี้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่มีดวงใจไม่ซับซ้อน ใส่ชื่อบริสุทธิ์ และปราศจากมลทินใดๆ เพราะดวงใจที่สามารถจะรักได้นั้น ไม่มีอะไรที่มาทำร้าย มาสั่นคลอน หรือมาทำอันตรายความรักนั้นได้เลย พระคัมภีร์ใช้ดวงใจมาอธิบายถึงความตั้งใจที่แท้จริง เป็นสิ่งที่เราแสวงหาและปรารถนาถึง นอกเหนือจากรูปร่างหน้าตาทั้งหมด “มนุษย์มองแต่รูปร่างภายนอก แต่พระยาห์เวห์ทรงมองจิตใจ” (1ซมอ 16:7) (GE 83)

“จงเอาใจใส่รักษาใจของลูกไว้เพราะบ่อเกิดของชีวิตอยู่ที่ใจ” (สภษ 4:23) (GE 84) สำหรับความสุขแท้ประการนี้เตือนให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงคาดหวังถึงความตั้งใจของเราต่อเพื่อนพี่น้องชายหญิงที่ออกมาจากใจ เพราะ “แม้ข้าพเจ้าจะแจกจ่ายทรัพย์สินทั้งปวงให้แก่คนยากจน หรือยอมมอบตนเองให้เผาไฟเสีย ถ้าไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็มิได้รับประโยชน์ใด” (1คร 13:3) (GE 85)

ดวงใจที่มีความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง (เทียบ มธ 22:36-40) แสดงออกอย่างแท้จริงและไม่เพียงคำพูดเท่านั้น นั่นคือดวงใจที่บริสุทธิ์ สามารถมองเห็นพระเจ้าได้ (GE 86)

พระสันตะปาปาทรงสรุปว่า รักษาดวงใจให้เป็นอิสระจากสิ่งทั้งหลายที่ทำลายความรักให้เปี่ยมหมอง นั่นคือความศักดิ์สิทธิ์

“ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า”

พระสันตะปาปาทรงสอนว่า โลกแห่งการซบเซาเป็นสิ่งที่อาศัยของคนที่มีมองโลกในแง่ลบและผู้ที่ชอบทำลายล้าง ไม่มีวันสงบสันติได้เลย ผู้คนเหล่านี้เป็นศัตรูของสันติสุขอย่างแท้จริง พวกเขาไม่มีทางที่จะเป็น “ผู้มีความสุข” ได้เลย (เทียบ GE 87) พระวาจาของพระเจ้าทรงกระตุ้นผู้มีความเชื่อทุกคนให้ทำงานเพื่อสันติภาพ และถ้าเมื่อถึงเวลาที่ชุมชนหรือหมู่คณะของเราได้ถามว่าควรกระทำสิ่งใด **“เราจงพยายามทำกิจการที่นำไปสู่สันติและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่กันและกัน”** (รม 14:19) เพราะความเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นที่นิยมกว่าความขัดแย้ง (เทียบ GE 88)

การสร้างสันติภาพเป็นงานฝีมือที่ต้องอาศัยความสุ่มเยือกเย็น ความคิดสร้างสรรค์ การไวต่อความรู้สึก และทักษะที่ดี (GE 89)

พระสันตะปาปาทรงสรุปว่า **“หว่านสันติสุขไปทั่วทุกแห่ง นั่นคือความศักดิ์สิทธิ์”**

“ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา”

พระเยซูเจ้าพระองค์เองทรงเตือนเราว่าหนทางที่พระองค์ทรงนำเสนอ นั้นได้ส่วนกระแสของสังคมโลก (GE 90) ในการดำเนินชีวิตตามพระวรสาร เราไม่สามารถคาดหวังว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะสะดวกสบายง่ายดาย เพราะว่าความกระหายหาอำนาจและความสนใจของโลกมักจะตั้งมั่นอยู่ในหนทางของเรา (GE 91) ไม่ว่าความเหนื่อยล้าและความเจ็บปวดที่เราอาจพบในการดำรงชีวิตตามพระบัญญัติแห่งความรัก และการปฏิบัติตามวิถีทางแห่งความยุติธรรม **“ไม่ทางนั้น ยังคงเป็นขุมพลังของการเจริญเติบโตและการบังเกิดใหม่เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของเราอยู่เสมอ”** (GE 92) การถูกเบียดเบียนไม่ใช่แค่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต แต่เรากำลังประสบพบเจอในปัจจุบันด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการสละเลือดเนื้อหรือชีวิต ดังที่เกิดขึ้นในหลายเหตุการณ์ของบรรดามรณสักขีในยุคปัจจุบัน หรือโดยวิธีการที่ลึกลับร้ายกว่า โดยการใส่ร้ายและการโกหก พระเยซูเจ้าทรงเรียกเราว่า “ผู้มีบุญ” เมื่อผู้คน “ดูหมิ่น ข่มเหงและใส่ร้ายต่าง ๆ นานาเพราะเรา” (มธ 5:11) (GE 94)

พระสันตะปาปาทรงสรุปว่า **“ยอมรับหนทางแห่งพระวรสารของทุกวัน แม้ว่ามันอาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับตนเอง นั่นคือความศักดิ์สิทธิ์”**

คำสอนของพระเยซูเจ้าอีกประการหนึ่งที่พระสันตะปาปาทรงเน้น คือ **“พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิวบทที่ 25 (ข้อที่ 31-46) พระเยซูเจ้าอธิบายขยายความสุขแท้ ซึ่งยกให้ผู้มีเมตตากรุณาเป็นสุข”**

ถ้าเราแสวงหาความศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นที่พึงพอใจในสายพระเนตรของพระเจ้า พระวรสารในตอนนี้ได้บอกให้เราเข้าใจถึงหลักเกณฑ์ที่เราจะถูกพระองค์ตัดสินว่า “เพราะว่า เมื่อเราทิว ท่านให้เรากิน เรากระหาย ท่านให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ต้อนรับ เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เรา เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม เราอยู่ในคุก ท่านก็มาหา” (ข้อที่ 35-36) (เทียบ GE 95)

พยานหลักฐานชั้นแข็งของบรรดานักบุญแสดงให้เราเห็นว่าชีวิตของพวกเขาก่อร่างขึ้นด้วยความสุขแท้ (บุญลาภ 8 ประการ) และมาตรการตัดสินในวันพิพากษาสุดท้าย (มธ 25:31-46) พระวาจาขององค์พระคริสตเจ้านั้นมีไม่มาก แต่ตรงไปตรงมา ถึงกระนั้น ทุกคนก็สามารถนำไปปฏิบัติได้ และให้ผลที่ต้องการ เพราะคริสตศาสนามีเจตนาให้นำไปปฏิบัติจริงยิ่งกว่าสิ่งใดหมด

พระสันตะปาปาทรงแนะนำให้เราอ่านข้อความเหล่านี้ในพระคัมภีร์เข้าไปซ้ำมาอยู่บ่อยๆ คิดถึงพระวาจาเหล่านี้ ภาวนากับพระวาจาเหล่านี้ พยายามเป็นหนึ่งเดียวกับพระวาจาเหล่านี้ ซึ่งพระวาจาเหล่านี้จะให้คุณประโยชน์แก่เรา และจะทำให้เรามีความสุขที่แท้จริง (เทียบ GE 109)

บทที่ 4 เครื่องหมายของความศักดิ์สิทธิ์ในโลกปัจจุบัน ข้อ 110-157

ในบทนี้พระสันตะปาปาไม่ทรงอธิบายถึงหนทางที่จะนำไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเรารู้จักกันแล้ว เช่น วิธีการหลากหลายของการสวดภาวนา การรับศีลมหาสนิทและศีลอภัยบาปอันล้ำค่า การมอบตัวเองเพื่อการเสียสละพลีกรรม กิจกรรมในรูปแบบต่างๆ การแนะนำชีวิตฝ่ายจิต ฯลฯ (GE 110)

พระสันตะปาปาทรงสอน 5 แบบอย่างในการแสดงออกของความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง ที่พระองค์ทรงพิจารณาจากความสำคัญเป็นพิเศษจากความเข้าใจในอันตรายและข้อจำกัดในวัฒนธรรมของยุคปัจจุบัน (เทียบ GE 111) ดังนี้

1. ความพากเพียร ความอดทน และความถ่อมตน

เครื่องหมายแรกที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้คือรากฐานอันมั่นคงในพระเจ้าผู้ทรงรักและทรงช่วยเหลือคำจูนเรา บ่อเกิดแห่งความเข้มแข็งภายในนี้ทำให้เรามีความพากเพียรท่ามกลางชีวิตทั้งขึ้นและลงของเรา แม้ว่าจะเผชิญกับความเกลียดชัง การถูกทรยศ และความล้มเหลวจากผู้อื่นอยู่ **“ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ข้างเรา ใครจะสู้เราได้”** (รม 8:31) (GE 112)

เราจำเป็นต้องตระหนักและต่อสู้กับความก้าวร้าวและความเห็นแก่ตัวของเรา และไม่ปล่อยให้เหล่านี้เข้ามาฝังรากลึกในชีวิตของเราได้ (GE 114) **“อย่าให้ความชั่วเอาชนะท่าน แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี”** (รม 12:21)

ความเข้มแข็งภายในอันเป็นผลจากพระพรหทานของพระเจ้าช่วยปกป้องเราให้พ้นจากการใช้ความรุนแรง ซึ่งกลายเป็นส่วนใหญ่ของชีวิตทุกวันนี้ พระพรหทานช่วยลดความหยิ่งผยองและสร้างความนอบน้อมแก่จิตใจ (เทียบ GE 116)

ความอ่อนน้อมถ่อมตนสามารถหยั่งรากลึกลงในใจเมื่อเราถูกคนอื่นดูถูกดูหมิ่น หากปราศจากประสบการณ์นี้จะไม่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน หรือความศักดิ์สิทธิ์ หากท่านไม่สามารถทนต่อการถูกดูถูก ท่านจะไม่ถ่อมตนและไม่อยู่ในเส้นทางแห่งความศักดิ์สิทธิ์ การถูกลบหลู่ดูหมิ่นทำให้เราละม้ายคล้ายกับองค์พระเยซูเจ้า ถือว่าเป็นลักษณะที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในการเลียนแบบพระคริสตเจ้า เพราะว่า **“พระคริสตเจ้าทรงรับทรมานเพื่อเรา และประทานแบบฉบับไว้ให้เราดำเนินตามรอยพระบาท”** (1ปต 2:21) (เทียบ GE 118)

พระสันตะปาปาทรงกล่าวถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนในชีวิตประจำวันของบุคคลที่หนึ่งเจียบ เพื่อช่วยครอบครัวของตน ผู้เลือกที่จะยกย่องผู้อื่นมากกว่าการโอ้อวดเกี่ยวกับตนเอง หรือผู้ที่เลือกทำงานที่ผู้อื่นไม่ชอบ แม้แต่เลือกที่จะยอมรับความอยุติธรรมเพื่อถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า (GE 119)

พระคริสตเจ้า “คือสันติของเรา” (อฟ 2:14) พระองค์ทรง “นำเท้าของเราให้ดำเนินไปตามทางแห่งสันติสุข”(ลก 1:79) ตามที่พระองค์ตรัสแก่นักบุญโพลีนา โควัลสกา ว่า **“มวลมนุษย์จะไม่มีสันติสุขจนกระทั่งพวกเขากลับมาไว้วางใจในพระเมตตาของเรา”** (GE 121)

2. ความชื่นชมยินดีและมีอารมณ์ขัน

บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายเป็นผู้มีความสุขและเต็มด้วยอารมณ์ขันที่ดี แม้ว่าเต็มไปด้วยความจริง แต่พวกเขาก็เปล่งประกายในพลังคิดบวกและจิตใจที่มีความหวัง ชีวิตคริสตชนเป็นชีวิตที่มี **“ความชื่นชมยินดีในพระจิตเจ้า”** (รม 14:17) (GE 122)

ความชื่นชมยินดีของคริสตชนโดยปกติแล้วจะมาพร้อมกับการมีอารมณ์ขัน เรามองเห็นชัดเจนในตัวอย่างของนักบุญโทมัส มอร์ นักบุญวินเซนเดอปอล และนักบุญฟิลิป เนรี ดังนั้นการขาดอารมณ์ขันไม่เป็นเครื่องหมายของความศักดิ์สิทธิ์ “จงขจัดความกังวลใจออกไปจากใจของท่าน” (ปญจ 11:10) เราได้รับสิ่งเหล่านี้มากมายจากองค์พระผู้เป็นเจ้า “เพื่อความสุขอย่างสมบูรณ์” (1ทธ 6:17) (GE 126)

ด้วยความรักของพระบิดา องค์พระเจ้าตรัสกับเราว่า “ลูกเอ๋ย จงอยู่ดีกินดีเท่าที่ทำได้... อย่าปฏิเสธที่จะให้ความสุขแก่ตนในวันนี้” (บสร 14:11.14) พระองค์ทรงต้องการให้คิดบวก กตัญญู และไม่ซับซ้อน... เราควรที่จะมีความยืดหยุ่นในชีวิตและเลียนแบบตามที่นักบุญเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะพอใจในสภาพของตน” (ฟป 4:11) นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซีได้ดำเนินชีวิตโดยที่ท่านอาจจะรู้สึกอึดอัดกับการสำนึกในบุญคุณของขนมปังแข็งก้อนเล็กๆ และท่านยินดีสรรเสริญพระเจ้าอย่างธรรมดาสำหรับสายลมที่สัมผัสกับใบหน้าของท่าน (GE 127)

พระสันตะปาปาทรงกล่าวถึงความชื่นชมยินดีในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งมีการแบ่งปันและการรับความรักต่อพี่น้องของเราเป็นเหตุทำให้เรามีความสุขมากขึ้น เพราะทำให้เราสามารถชื่นชมในความคิดของพี่น้อง เนื่องจาก “การให้ย่อมเป็นสุขมากกว่าการรับ” (กจ 20:35) และ “พระเจ้าทรงรักผู้ที่ให้ด้วยใจยินดี” (2คร 9:7) (GE 128)

3. ความกล้าหาญและความกระตือรือร้น

ความศักดิ์สิทธิ์ยังหมายถึงความเอาจริง (parrhesía) ซึ่งก็คือความกล้าหาญ เป็นการกระตุ้นให้ไปประกาศข่าวดีและทั้งร່องรอยไว้ให้กับโลกใบนี้ การกระทำสิ่งนี้ได้ องค์พระเยซูเจ้าพระองค์ได้เสด็จมาและตรัสกับเราอีกครั้งอย่างสุขุมแต่มั่นคงว่า “อย่ากลัวเลย” (มก 6:50) “เราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ” (มธ 28:20) (GE 129) นักบุญเปาโลที่ 6 พระสันตะปาปาได้กล่าวอธิบายถึงอุปสรรคของการประกาศข่าวดีคือการขาดความเอาจริง (parrhesía) นั่นเป็น “เรื่องที่ร้ายแรงกว่าทั้งเพราะว่ามันมาจากภายใน” (GE 130) ให้เรามองไปที่องค์พระเยซูเจ้า พระองค์

มิได้ทรงล้มลง เหนื่อยมลาย หรือประหม่าในการหยิบนับพระเมตตาอันล้ำลึกของพระองค์ให้กับทุกคน (เทียบ GE 131)

เราต้องการการกระตุ้นเตือนจากพระจิตเจ้า เพื่อมิให้เราเป็นอัมพาตด้วยความกลัวและความหวาดระแวงเกินไป เมื่ออัครสาวกถูกประจัญให้ปล่อยตนเองทุกพลภาพด้วยความกลัวต่ออันตรายและการคุกคาม พวกเขาเหล่านั้นอธิษฐานภาวนาขอความกล้าหาญ และผลที่ตามมาคือ “เมื่อบรรดาศิษย์อธิษฐานภาวนาจบแล้ว สถานที่ที่เขามาชุมนุมกันนั้นก็สิ้นสะเทือน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยมและเริ่มประกาศพระวาจาของพระเจ้าอย่างกล้าหาญ” (กจ 4:31) (เทียบ GE 133)

เราได้รับแรงบันดาลใจที่จะประพฤติปฏิบัติตามตัวอย่างของบรรดาพระสงฆ์ นักบวชฆราวาส ผู้ซึ่งอุทิศตนเพื่อประกาศข่าวดีและรับใช้เพื่อนพี่น้องด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ มักจะเสี่ยงชีวิต และละทิ้งความสะดวกสบายของเขา ประจักษ์พยานยืนยันของพวกเขาคอยย้ำเตือนเราว่า พระศาสนจักรต้องการธรรมทูตที่มีความร้อนรน มีความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการแบ่งปันชีวิตที่แท้จริงมากกว่าบรรดาผู้มีตำแหน่งข้าราชการและเจ้าหน้าที่พนักงาน (GE 138)

ให้เราอ่อนน้อมของพระองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อพระหรรษทานที่จะไม่ล้มลงเมื่อพระจิตเจ้าทรงเรียกเราให้ก้าวเดินไปข้างหน้า ให้เราอ่อนน้อมเพื่อความกล้าหาญในการแพร่ธรรม เพื่อจะได้แบ่งปันพระวรสารร่วมกับผู้อื่น และไม่ทำให้ชีวิตคริสตชนของเราเป็นเสมือนพิพิธภัณฑสถานแห่งความทรงจำเท่านั้น (GE 139)

4. ในการอยู่ร่วมกัน

เมื่อเราแยกตัวออกจากผู้อื่น เป็นความยากลำบากที่จะต่อสู้กับความปรารถนาทางเพศ ตกหลุมพรางและการล่อลวงของปีศาจ และความเห็นแก่ตัวของโลก เราถูกโจมตีอย่างหนักจากสิ่งล่อลวงมากมาย เราอาจเติบโตมาอย่างโดดเดี่ยวเกินไป เสียสมดุล เสียหลัก และความชัดเจนเรื่องเป้าหมายชีวิตของตน และยอมจำนนได้อย่างง่ายดาย (เทียบ GE 140)

การเจริญเติบโตขึ้นในความศักดิ์สิทธิ์คือการเดินทางของการอยู่ร่วมกัน อยู่เคียงข้างกับผู้อื่น (GE 141) ในแต่ละหมู่คณะหรือชุมชนถูกเรียกมาเพื่อสร้าง “พื้นที่อันส่องสว่างจากพระเจ้า เพื่อจะมีประสบการณ์การปรากฏองค์ที่ซ่อนอยู่ของพระผู้ทรงกลับคืนชีพ” (GE 142)

ขอให้เราอย่าลืมว่าพระเยซูเจ้าทรงขอให้สานุศิษย์ของพระองค์ให้ความสนใจกับรายละเอียดเหล่านี้ รายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ถึงเหล้าองุ่นที่กำลังจะหมดลง ณ งานเลี้ยง รายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ถึงแกะตัวหนึ่งที่หายไป รายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ของการสังเกตเห็นแม่ข่ายผู้ซึ่งถวายเงินสองเหรียญของเธอ ฯลฯ (GE 144)

ชุมชนที่ทะนุบำรุงและเอาใจใส่ต่อรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ของความรัก ชุมชนที่สมาชิกดูแลกันและกัน และสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและการเผยแผ่ข่าวดี เป็นสถานที่ประทับขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ทำให้ศักดิ์สิทธิ์ตามแผนการของพระบิดาเจ้า (GE 145)

ตรงข้ามความเป็นปัจเจกนิยมและบริโภคนิยมที่ได้เติบโตขึ้นได้แยกเราออกเพื่อการแสวงหาความอยู่ดีมีสุขของตนออกจากผู้อื่น **หนทางสู่ความศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาทำให้เราแยกแยะสิ่งเหล่านี้**

นั้นได้ด้วยบทภาวนาของพระเยซูเจ้า “ให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงอยู่ในข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอยู่ในพระองค์ เพื่อให้เขาทั้งหลายอยู่ในพระองค์และในข้าพเจ้า” (ยน 17:21) (GE 146)

5. ในการอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ

แม้อาจดูเหมือนชัดเจนอยู่แล้ว เราควรจำไว้ว่าความศักดิ์สิทธิ์ประกอบด้วยนิสัยที่เปิดใจกว้างต่อพระเจ้า ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในการอธิษฐานภาวนาและการนมัสการพระเจ้า (เทียบ GE 146)

สำหรับสานุศิษย์แต่ละคนจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาอยู่กับพระอาจารย์ เพื่อรับฟังคำสอนและเรียนรู้จากพระองค์ตลอดเวลา ถ้าเราไม่รับฟัง คำพูดทั้งหลายก็ไร้ประโยชน์ แต่เป็นการพูดที่ไร้สาระเท่านั้น (เทียบ GE 150) การภาวนาขอพระกรุณามีคุณค่ามาก เนื่องจากเป็นกิจที่แสดงถึงความวางใจในพระเจ้า ในขณะเดียวกันเป็นการแสดงออกถึงความรักต่อเพื่อนมนุษย์ (เทียบ GE 155)

การอ่านพระวาจาของพระเจ้า ซึ่งมี “ความหวานกว่าน้ำผึ้ง” (สดด 119:103) แต่ก็เป็นเสมือน “ดาบสองคม” (ฮบ 4:12) ทำให้เราหยุดและรับฟังเสียงของพระอาจารย์เจ้า ทั้งยังเป็นตะเกียงส่องทางเดินของเราและแสงสว่างส่องหนทางของเรา (สดด 119:105) (GE 156)

การพบปะกับพระเยซูเจ้าในพระคัมภีร์นำเราไปสู่พิธีบูชาขอบพระคุณ ในพิธีบูชาขอบพระคุณองค์พระเจ้าผู้เที่ยงแท้หนึ่งเดียวได้รับการสรรเสริญอันยิ่งใหญ่ที่โลกสามารถถวายแด่พระองค์ได้ เมื่อรับพระองค์ในศีลมหาสนิท เราได้รู้พื้นพันธสัญญาของเรากับพระองค์ และยอมให้พระองค์ดำเนินงานของพระองค์ในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราอย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น (GE 157)

บทที่ 5 การต่อสู้ด้านชีวิตจิต การเฝ้าระวัง และการรู้จักไตร่ตรองแยกแยะ 158-177

พระคริสตเจ้าทรงปรารถนาให้เราจบบทสวดของเราด้วยการวอนขอพระบิดา “โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ” คำพูดปิดท้ายบทสวดนี้ มิได้หมายถึงความชั่วร้ายทั่วไป แต่ความหมายที่แท้จริง คือ “ปีศาจ” (เทียบ GE 160)

ปีศาจไม่จำเป็นต้องมาเข้าสิงเรา มันค่อยๆ วางยาพิษเราด้วยความเคียดแค้นแห่งความเกลียดชัง การถูกทอดทิ้ง ความอิจฉา และระแคะตะแห ทันทิที่เราริมประมาท ปีศาจจะฉวยโอกาสทำลายชีวิตของเรา ครอบครัวของเรา และชุมชนของเราทันที (เทียบ GE 161)

พระวาจาของพระเจ้าได้เชื้อเชิญเราอย่างชัดเจนว่า “จงยืนหยัดต่อต้านเหล่ากมลของปีศาจได้” (อฟ 6:11) และ “จงดับธนูไฟของมาร” (อฟ 6:16) คำเชื้อเชิญเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องน่าขบขัน เพราะหนทางนำไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นการต่อสู้อยู่ตลอดเวลาอย่างแท้จริง ผู้ที่ไม่ตระหนักถึงสิ่งนี้จะตกเป็นเหยื่อของการลุ่มหลงและการไม่สนใจใด ๆ เลย สำหรับการต่อสู้ด้านชีวิตจิตนี้ เราสามารถวางใจในอาวุธที่ทรงพลังที่พระเจ้าประทานให้กับเราได้ นั่นคือ การภาวนาที่เต็มไปด้วยความเชื่อ การรำพึงภาวนาในพระวาจาของพระเจ้า การร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ การเฝ้าศีลมหาสนิท การรับศีลอภัยบาป การทำงานอุทิศตนให้ความช่วยเหลือผู้อื่น การมีชีวิตกลุ่ม การออกไปเป็นผู้ประกาศ

ข่าวดี ถ้าเกิดว่าเรากลายเป็นผู้ที่ไม่สนใจอะไรเลย นั่นก็เป็นเครื่องหมายของความล้มเหลวที่ความชั่วร้ายสามารถครอบงำเราได้อย่างง่ายดาย ดังที่นักบุญคูรา โบเกรโได้ตั้งข้อสังเกตว่า “จะดีอะไรเมื่อจอมปิศาจลูซิเฟอร์ได้สัญญากับเราว่าจะให้เสรีภาพและมอบผลประโยชน์ของมันให้กับเราทั้งหมด ถ้าหากผลประโยชน์เหล่านั้นเป็นเรื่องโกหก หลอกลวง และเป็นพิษภัยกับเรา” (GE 162)

เราจะทราบได้อย่างไรว่าแรงบันดาลใจบางอย่างมาจากพระจิตเจ้า หรืออาจจะเกิดมาจากกระแสทางโลก หรือแรงดลใจจากปีศาจ คำตอบเดียวในที่นี้คือ การวินิจฉัยเพื่อหาน้ำพระทัยพระเจ้า ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยอื่นมากกว่าสติปัญญาหรือสามัญสำนึก เป็นพระพรที่เราต้องอ่อนน้อมขอ

ถ้าเราอ่อนน้อมด้วยความเชื่อมั่นว่าพระจิตเจ้าจะประทานพระพรนี้ให้กับเราแล้ว ขอให้พยายามที่จะเติบโตขึ้นด้วยการอธิษฐานภาวนา การรำพึงไตร่ตรอง การอ่านและการให้คำปรึกษาที่ดี ดังนั้นแล้วเราจะเติบโตขึ้นในการรู้จักไตร่ตรองฝ่ายจิตนี้อย่างแน่นอน (เทียบ GE 166) พระพรหรรษาแห่งการวินิจฉัยเพื่อหาน้ำพระทัยพระเจ้า นับวันจะมีความจำเป็นมากขึ้นเรื่อย ๆ ในชีวิตปัจจุบัน (เทียบ GE 167) การวินิจฉัยเพื่อหาน้ำพระทัยพระเจ้าจะช่วยให้พบความหมาย และวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของชีวิตของเราต่อหน้าพระบิดาผู้ซึ่งทรงรู้จักและรักเรา (เทียบ GE 170)

ที่สุด พระสันตะปาปาทรงขอให้ภาพสะท้อนของการไตร่ตรองเหล่านี้ได้รับการสรรเสริญขึ้นทูลเกล้าโดยพระนางมารีย์ เพราะพระนางทรงดำเนินชีวิตในความสุขที่แท้จริงของพระเยซูเจ้าดังที่ไม่มีผู้ใดเป็นได้เลย พระนางคือสตรีผู้มีความชื่นชมยินดีในการประทับอยู่ของพระเจ้า พระนางทรงเก็บทุกอย่างไว้ในใจ พระนางทรงสอนหนทางแห่งความศักดิ์สิทธิ์ให้กับเราและทรงดำเนินร่วมกับเราให้หนทางอันศักดิ์สิทธิ์นั้น พระนางไม่ทรงปล่อยให้เราล้มตกลงไป และพระนางทรงอุ้มเราไว้ในอ้อมแขนของพระนางโดยปราศจากการตัดสินพวกเรา การสนทนาของเราเกี่ยวกับการปลอบประโลมของแม่พระนั้นปลดปล่อยเราและบันดาลให้เราศักดิ์สิทธิ์ สิ่งที่เราจำเป็นต้องทำคือการภาวนาเบาๆ อยู่ทุกครั้งว่า “วันทามารีย์...” (เทียบ GE 176)

พระสันตะปาปาทรงมีความหวังว่า สมณลิขิตเตือนใจฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะเปิดหนทางให้พระศาสนจักรทั้งครบได้อุทิศตนใหม่อีกครั้ง ในการส่งเสริมความปรารถนาไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงเชิญชวนเราให้อ่อนน้อมขอพระจิตเจ้า โปรดหลังความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์เพื่อพระเกียรติมงคลของพระเจ้า และสนับสนุนกันและกันในความพยายามครั้งนี้ ด้วยวิถีทางนี้ เราจะร่วมแบ่งปันความสุขที่โลกไม่สามารถเอาไปจากเราได้เลย (เทียบ GE 177) ๕

เตรียมพร้อม ไม่มีภัย

สุภาษิตจีน “โย่จ เป่บ อู่ ฮ่วน” – “Yǒu Bèi Wú Húan” “เตรียมพร้อม ไม่มีภัย” หมายความว่า เตรียมตัวให้พร้อมอยู่เสมอ สำหรับรับเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า จะช่วยให้เราพ้นภัยอันตรายต่างๆ ได้มาก ดีกว่าไม่เตรียมตัวไว้ก่อนอย่างแน่นอน

เตรียมพร้อมทุกสิ่งทุกอย่าง ที่อาจจะเกิดขึ้นในชีวิตกับอนาคตของเรา ไม่ว่าจะเป็นภัยธรรมชาติ เหตุการณ์ต่างๆ ทั้งดีและร้าย จากอารมณ์หรือนิสัยของคนอื่น จากความเจ็บไข้ได้ป่วย แม้กระทั่งความตายของเราเองด้วย

ภัยธรรมชาติ มีหลายแบบ หลายอย่าง เช่น วัตภัย อุทกภัย แผ่นดินไหว ดินถล่ม สึนามิ ฯลฯ รุนแรงมากบ้างน้อยบ้าง และปัจจุบันดูเหมือนบ่อยขึ้นด้วย

ภัยจากความเจ็บไข้ได้ป่วย สุขภาพก็สำคัญ มีเงินมีทอง มีสมบัติมากมาย แต่ถ้าร่างกายและใจด้วยไม่สบายจะมีประโยชน์อะไร?

ภัยจากเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น อุบัติเหตุต่างๆ มากมาย

ภัยจากอารมณ์ของทุกคนที่อยู่ใกล้ชิดติดต่อกับเราด้วย ถ้าเราเตรียมพร้อมที่จะรับคำตำราว่า นินทา ใส่ร้าย ใส่ความ โกรธ อิจฉา เอาัดเอาเปรียบเรา ฯลฯ

ภัยที่แน่นอนหนีไม่พ้นคือ ความตาย ไม่มีใครรู้ว่า จะตายเมื่อไหร่ ที่ไหน แบบไหน อย่างไร หลายคนไม่ยอมคิด ไม่ยอมพูดถึงความตาย หว่า ปากเสีย ฯลฯ แต่จริงๆ แล้วเราทุกคนก็รู้ดีอยู่ว่า ต้องตายสักวันหนึ่งอย่างแน่นอน ไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้เลย แต่หลายๆ คนกำลังหลอกตัวเอง คิดว่าตัวยังไม่ตาย แล้วก็ยังไม่ยอมคิดถึงผู้ใหญ่มิตรสหายที่เรารักด้วยว่า ยังไม่ตายจะต้องหายเจ็บหายป่วยแน่ๆ ทั้งๆ ที่หมอบอกว่า ไม่รอดแล้ว

ในคำสอนคาทอลิก นอกจากให้เราคิดถึงความตายอยู่เสมอแล้ว ยังให้เราบอก เทียนญาติมิตร เป็นต้นเวลาเจ็บป่วยหนักแล้ว ให้เตรียมตัวตาย โดยเก็บบาปศีลเจมิคนใช้ ทำพิธีกรรมคิดถึงพระตลอดเวลา จะได้สิ้นใจในศีลในพรของพระเจ้า นอนตาหลับอย่างสงบ พร้อมกับความหวังเต็มเปี่ยมว่าจะได้ไปอยู่กับพระเจ้าในสวรรค์นิรันดร์

ขอเชิญพี่น้องทุกท่านอ่านหนังสือ “เตรียมเผชิญความตาย” เขียนโดยนักบุญอัลฟอนโซ เปเลร์เป็นภาษาไทยโดย “ผู้ทว่าน” คือ พระคุณเจ้ายวง นิตโย รับรองว่าใครได้อ่านแล้ว จะต้องเป็นคนดีขึ้นอีกเยอะเลยครับ

ฉะนั้นทุกคนอย่าประมาท จง “เตรียมพร้อม ไม่มีภัย” “กันไว้ก่อน ดีกว่าแก้” ครับ ขอให้ทุกท่าน สุขกายสุขใจ มีเงินใช้ มีคนรัก และรางวัลในสวรรค์ด้วยครับ ๕

นักบุญฮวน ดิโก่ (St. JUAN DIEGO) ฉลอง 9 ธันวาคม

ฮวน ดิโก่ เกิดเมื่อ ค.ศ.1474 ในครอบครัวชนพื้นเมืองเม็กซิโก ที่เมือง Cuauhtitlan ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเม็กซิโกซิตีไปทางเหนือประมาณ 20 กิโลเมตร ฮวนได้รับศีลล้างบาปเมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้ว ฮวน ดิโก่ ถือเป็นชาวพื้นเมืองรุ่นแรกๆ ที่ได้รับศีลล้างบาป ท่านได้แต่งงานแต่ได้ตกลงกับภรรยาที่จะถือพรหมจรรย์ ต่อมาภายหลังภรรยาของท่านได้เสียชีวิตลง ท่านดำเนินชีวิตด้วยความเรียบง่าย ประกอบอาชีพเป็นช่างทอเกษตรกรรม และรับจ้างใช้แรงงาน

เช้าวันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ.1531 ท่านได้เห็นพระนางมารีย์พรหมจารีประจักษ์มา ขณะที่กำลังเดินทางไปร่วมมิสซาประจำวัน ท่านเดินผ่านเนินเขาเตเปยัค (Tepeyac) ก็ได้ยินเสียงดนตรี และเห็นกลุ่มเมฆเล็กๆที่กำลังก่อตัวขึ้น โอบล้อมด้วยสายรุ้ง ท่านได้ยินเสียงของสตรีผู้หนึ่งเรียกให้ขึ้นไปบนเนินเขา แล้วได้เห็นหญิงสาวงดงามยิ่ง แต่งกายเหมือนกับเจ้าหญิงของเผ่าแอซเท็ค (Aztec) สตรีผู้สูงศักดิ์บอกว่า “เราคือพระนางมารีย์พรหมจารี” และแม่พระขอร้องให้ท่านบอกกับพระสังฆราชท้องถิ่น เพื่อสร้างวัดขึ้นบนเนินเขาแห่งนี้ แต่พระสังฆราชยังสงสัยว่าแม่พระได้ประจักษ์แก่ฮวน ดิโก่จริงหรือไม่ จึงขอเครื่องหมายยืนยันว่าเรื่องที่ฮวน ดิโก่เล่านั้นเป็นความจริง

เมื่อท่านกลับขึ้นไปบนเนินเขาที่ท่านพบแม่พระเป็นครั้งแรก ท่านได้เห็นต้นกุหลาบออกดอกผลิบานอยู่บนพื้นดินเย็นยะเยือกในฤดูหนาว จึงเก็บดอกกุหลาบเหล่านั้นโดยใช้เสื้อคลุมห่อเอาไว้ แล้วนำไปให้พระสังฆราชท้องถิ่นดู ท่านบอกให้พระสังฆราชทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเปิดเสื้อคลุมออก ดอกกุหลาบร่วงหล่นลงบนพื้น เป็นกุหลาบพันธุ์ที่ไม่มีปลูกในประเทศเม็กซิโก พระสังฆราชตกตะลึงเมื่อเห็นรูปภาพของแม่พระปรากฏอยู่บนเสื้อคลุมของฮวน ดิโก่ด้วย

หลังจากนั้นไม่นาน ได้มีการสร้างพระวิหารขึ้นบนสถานที่ซึ่งแม่พระได้ประจักษ์มา มีชาวพื้นเมืองจำนวนมากกลับใจมาเป็นคริสตชน “แม่พระแห่งกวาดาลูเป” ได้รับการประกาศให้เป็นองค์อุปถัมภ์ของทวีปอเมริกา โดยระลึกถึง “พระนางมารีย์พรหมจารีแห่งกวาดาลูเป” ในวันที่ 12 ธันวาคมของทุกปี

ฮวน ดิโก่ มีความรักอย่างลึกซึ้งต่อศีลมหาสนิท และได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจากพระสังฆราชให้รับศีลมหาสนิทถึงสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ซึ่งเป็นกรณีพิเศษสำหรับสมัยนั้น ท่านเดินเท้าระยะทาง 24 กิโลเมตร ทุกวันเพื่อไปร่วมมิสซาที่วัด ที่สุดฮวน ดิโก่ สิ้นใจเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ.1548 เมื่ออายุ 74 ปี **๕**

ธรรมทูตกับศาสนา

เมื่อทำให้ศาสนากลายเป็นชีวิต ธรรมทูต
จึงเป็นผู้อุทิศชีวิตเพื่อศาสนา ช่วงเวลา 350 ปี
และ 100 ปี ที่ผ่านมา ธรรมทูตคู่แรกผู้บุกเบิก
มิสซังสยามคือพระสังฆราชลึงแบร์ต เดอ ลาม็อต
และ**พระสังฆราชฟรังซัวส์ บัลลือ** ส่วนธรรมทูต
คู่แรกของมิสซังลาว (อีสาน-ลาว) คือ**พระสังฆราช**
ยัง บัปติสต์ โปรตมและคุณพ่อชาเวียร์ เกโก ถือว่า
แม้ต่างกรรมต่างวาระตามลำดับ แต่ธรรมทูต
ทั้งสองคู่มุ่งเป้าหมายให้ความสนใจใส่ใจบรรดา
พี่น้องต่างศาสนาในต่างถิ่นเหมือนกัน

ช่วงปีที่เริ่มต้นของการมาถึงของศาสนา
คาทอลิกสู่กรุงศรีอยุธยาคือ ค.ศ. 1662/พ.ศ.
2205 กว่าจะมาถึงอุบลราชธานี (บึงกะแตว) ใน
ค.ศ. 1881/ พ.ศ. 2424 ก็กินเวลาถึง 219 ปี
ไม่ว่าจะมาจากสาเหตุอันใดก็ตาม มันเป็นความ
ซ้าหนานของงานพันธกิจแพร่ธรรม ซึ่งเป็นเรื่อง
ความรอดของจิตวิญญาณมนุษย์ที่เรียกร้องให้
เร่งรุดเร่งทำอย่างสำคัญและจำเป็น

ในสถานการณ์สมัยปัจจุบัน ด้านสถิติ
ปริมาณของประชากรคริสตชนคาทอลิกไทยยัง
ไม่ถึง 1% และยิ่งด้านสมรรถนะคุณภาพด้วยแล้ว
ยิ่งน่าเป็นห่วง เพราะนอกจากคนเข้ามานับถือ
ศาสนาน้อยแล้ว คนเข้าวัดก็ยิ่งน้อยลงไปอีก

ในประเทศไทยปัจจุบันมี 5 ศาสนาที่
ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการได้แก่ พุทธ

อิสลาม คริสต์ พราหมณ์-ฮินดู ซิกข์ ซึ่ง
สถานการณ์ร่วมสมัยในยุคของเรามีลักษณะ
เป็นสังคมพหุลักษณะที่มีความหลากหลายในสิ่ง
และสื่อสารพัด ที่คอยชี้ชวนหรือชักพาให้เราเลือก
ลองหรือไม่ก็หลงไหลไปกับมัน พุดสั้นๆ ก็คือ
มันเป็นกระแสสังคมวัตถุนิยม

กระแสสังคมลูกอื่นๆที่ตามมาจาก
กระแสสังคมโลกวัตถุนิยมหลักดังกล่าว ยังมี
อีกหลากหลายมากมายนักได้แก่ทุนนิยม บริโภค
นิยมและแฟชั่นนิยม เสพสุข เสพสื่อและเสพติด
นิยมต่างๆ ที่ถาโถมโหมโรงโหมชนกันได้อย่าง
ไม่รู้จักสิ้น

ทั้งหมดทั้งมวลที่กล่าวมานี้ ล้วนแต่
เป็นสิ่งที่ท้าทายต่อความร่วมมือร่วมใจในบรรดา
ศาสนิกทั้งระดับผู้นำและผู้ตาม ทุกผู้ทุกฝ่ายโดย
ไม่เว้นใครหรือศาสนาไหน

ด้วยเหตุนี้ พันธกิจหน้าที่แพร่ธรรม
และอภิบาลที่เคยแยกแยะและแบ่งส่วนกันทำมา
เป็นประจำตามธรรมเนียมประเพณีและวิถีชีวิต
วัฒนธรรม ซึ่งดำเนินกันมาช้านานนั้นต้องนำมา
จุดประกาย ประยุกต์ใช้และสร้างคุณประโยชน์
สุขโดยทั่วกันต่อไปด้วยจิตตารมณ์รัก รับผิดชอบและ
รับผิดชอบอย่างเต็มที่และเต็มใจ

อย่างไรก็ดี เพื่อให้ทุกศาสนาหันหน้า
หันใจเข้ามาผนึกสรรพกำลังหากัน เรื่อง พันธกิจ

ศาสนสัมพันธ์จึงเป็นวิธีการที่จำเป็นและเท่าทันกับยุคสมัยปัจจุบันของเรา ถือว่าเป็นพันธกิจที่เสริมส่งพันธกิจงานแพร่ธรรม-อภิบาลให้บังเกิดผลและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

พันธกิจทั้งสามงานนี้ ผู้ดำรงตนและดำเนินการดังกล่าวสามารถเป็นคนเดียวกันได้ ทั้งนี้ ขึ้นกับจังหวะเวลาและสถานการณ์ที่จะขับออกมาให้เห็นตามความเป็นจริง

ตัวอย่างธรรมทูตคู่แรกของมิสซังสยามและธรรมทูตคู่แรกมิสซังลาว(อีสาน-ลาว)ทั้งในห้วงเวลา350ปีและ100ปีที่ผ่านมาตามลำดับนั้น น่าจะพิสูจน์เป็นหลักประกันถึงวิธีการดำเนินงานพันธกิจ “แพร่ธรรม-อภิบาลและสานเสวนาศาสนสัมพันธ์” ได้ว่ามีประสิทธิภาพประสิทธิผลอย่างน่าชื่นชมและภาคภูมิใจ แม้สมัยนั้นคำว่าสานเสวนาศาสนสัมพันธ์จะยังไม่ถูกใช้ก็ตาม

อีกตัวอย่างหนึ่งก็คือการสัมมนาศาสนิกสัมพันธ์ เมื่อครั้งจัดกันขึ้นที่บ้านเซเวียร์ในวันที่ 17-18 พฤษภาคม พ.ศ. 2517/ค.ศ. 1974 นั้น มีผู้เข้าร่วมสัมมนา มีผู้หลักผู้ใหญ่จากทางสันตะสำนัก กรุงโรม ตัวแทนจากสภาพระสังฆราชแห่งประเทศไทย และผู้มีประสบการณ์ชำนาญการในงานด้านนี้ มีทั้งฝ่ายคริสตศาสนาและพุทธศาสนา และมาจากทั้งในและต่างประเทศเป็นต้นประเทศเพื่อนบ้านข้างเคียงของเรา

ดังนั้น ณ บัดนี้งานธรรมทูตเพื่อศาสนาในสังคมโลกยุคสมัยของเรานี้ จึงเป็นหน้าที่อันทรงเกียรติและสูงส่งที่เราในฐานะเป็นศาสนิกและสมาชิกของแต่ละศาสนาจะได้มารับช่วงงานพันธกิจทั้ง 3 นี้ เพื่อจะได้ร่วมกันสานต่อและสร้างสรรค์จรรโลงให้เกิดผลงานรับใช้พระเจ้าและมวลชนให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นสืบไป ❧

เพื่อให้ทุกศาสนาหันหน้าหันใจเข้ามาผนึกสรรพกำลังหากัน
เรื่อง พันธกิจศาสนสัมพันธ์จึงเป็นวิธีการที่จำเป็นและ
เท่าทันกับยุคสมัยปัจจุบันของเรา

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

กาลาเทีย 2:20-21

.....ข้าพเจ้าถูกตรึงกางเขนกับพระคริสต์เจ้าแล้ว ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ มิใช่ตัวข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสต์เจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า ชีวิตที่ข้าพเจ้ากำลังดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตในความเชื่อถึงพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงรักข้าพเจ้าและทรงมอบพระองค์เพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามิได้ทำให้พระหรรษทาน ของพระเจ้าต้องไร้ผล ถ้าเราได้รับความชอบธรรมโดยปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติ พระคริสต์เจ้าก็คงสิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์

ฮีบรู 11:35-37

.....หญิงบางคนได้รับผู้ตายของตนที่กลับคืนชีพ บางคนถูกทรมานจนตายไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อจะกลับคืนชีพมารับชีวิตที่ดีกว่า บางคนถูกสบประมาท ถูกโบยตีและยังถูกล่ามโซ่จำคุกอีกด้วย เขาถูกหินทุบ ถูกเลื่อยเป็นสองส่วน ตายด้วยคมดาบ บางคนนุ่งห่มหนังแกะหนังแพะร้อนระไป ชัดสน ได้รับความยากลำบาก ถูกข่มเหง

ผลของความเชื่อต่อชีวิตของเรา

การยอมรับความเชื่อมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถึงรากถึงแก่นในเรื่องของชีวิตที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม (moral life) การยอมรับความเชื่อหมายถึงการเจาะจงเอาบุคคลท่านหนึ่งมาเป็นศูนย์กลางของชีวิต บุคคลท่านนี้คือองค์พระเยซูคริสต์ กล่าวแบบรวบรัด พระองค์คือแหล่งกำเนิด และจุดเริ่มต้นของความเป็นเลิศทางศีลธรรมสำหรับบรรดาผู้มีความเชื่อในพระองค์

พระเยซูมิใช่เป็นเพียงพระอาจารย์ผู้ทรงรอบรู้ หรือเป็นเพียงแบบอย่างให้ทำตามเท่านั้น แต่จากการมีความเชื่อมโยงของความเชื่อและความรักที่มีต่อพระองค์ พระองค์จึงสถาปนาความเชื่อมโยงนี้ขึ้นเป็นความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างพระองค์กับสานุศิษย์ของพระองค์ด้วย (ความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ก็คือ ชีวิตคริสตชน) ซึ่งนักบุญเปาโลได้อธิบายให้เห็นภาพชีวิตคริสตชนนี้ว่าเป็น “ชีวิตในพระคริสต์” ยิ่งกว่านั้นถึงกับยืนยันว่าดังนี้

“ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่มิใช่ตัวข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสต์ทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า” (กท 2:20) นี่เป็นข้อคำสอนหนึ่งเดียวแบบที่ไม่เหมือนใครในบรรดาข้อคำสอนทางศีลธรรม และทางหลักธรรมของศาสนาทั้งหลายในโลก สำหรับคริสตชนนั้น องค์พระเยซูคริสต์อยู่ในฐานะเป็นศูนย์กลางของชีวิตทางศีลธรรม เช่นเดียวกับที่เป็นศูนย์กลาง ของการภาวนาและพิธีกรรม คักดีลัทธิซึ่งหล่อเลี้ยงชีวิตทางศีลธรรมเท่านั้น

มีข้อสังเกต ณ ตรงนี้ว่า ความเชื่อต้องแสดงออกอย่างสุดแรงเคลื่อนไหว ความเชื่อไม่ได้มีความหมายเพียงแค่เป็นการแสดงออกทางวาจาเท่านั้นดังที่ท่ากันอยู่บ่อยๆ ในทุกวันนี้ เช่น การกล่าวบรรยายเรื่องความเชื่อบางประการเกี่ยวกับชีวิต หรือการท่องบทข้าพเจ้าเชื่อเป็นต้น ความเชื่อเป็นพฤติกรรมของชีวิต ความเชื่อนำบุคคลหนึ่งเข้าไปเกี่ยวข้อง กับอีกบุคคลหนึ่งไปเรื่อยๆ ความเชื่อเป็นวินัยภายในจิตใจที่กำหนดแนวทางให้ดำเนินกิจการไปอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ ความเชื่อก่อให้เกิดความหวัง ซึ่งทำให้ชีวิตมีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน ดังนั้นความเชื่อในพระคริสต์จึงเป็นเหมือนผู้บังคับบัญชาภายในจิตใจในการเสริมสร้างชีวิตทางศีลธรรมของคริสตชน

คุณพ่อ Servais Pinckaers OP
(จาก Magnificat Year of Faith Companion)
(ได้รับการตรวจและแก้ไขโดย คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ) ❧

25 ปีธรรมทูตไทยในกัมพูชา และสังฆานุกรไทยในกัมพูชา

เหตุการณ์ครั้งนี้ คงได้บันทึกไว้ ในหน้าประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรในประเทศไทย กัมพูชา เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อหมู่คณะธรรมทูตไทยในกัมพูชา ได้จัดพิธีขอบคุณพระเจ้า ที่ได้ประทานพระพรให้กับคณะธรรมทูตไทย ซึ่งเปรียบเหมือนของขวัญที่พระศาสนจักรไทยได้มอบแด่พระศาสนจักรในกัมพูชา

เราระลึกถึงการทำงานของผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน อย่างเช่น **คุณพ่อดังโตแนล คุณพ่ออาดรีอาโน และพระคุณเจ้าบรรจง อารีพรรค** ในนามของสภาพระสังฆราชไทยในเวลานั้น ที่ได้มาเยี่ยมมาดูแลความเป็นไปได้ และได้ส่งทีมงานชุดแรกมา คือ **คุณพ่อวีรชัย ศรีประมงค์ ซิสเตอร์เซเวียร์ ทิพากร บุญประสม ซิสเตอร์เปลาจี สมปอง สายสอน และ พียศยา ฆราวาส** มาเป็นทีมเพื่องานประกาศพระวรสารในประเทศไทย กัมพูชา ซึ่งเวลานั้นกำลังปิดค่ายอพยพและให้ประชาชนกลับมาเลือกตั้งครั้งแรก ปี 1993 ทีมคณะธรรมทูตไทย มาถึงประมาณเดือนพฤศจิกายน 1993 ในช่วงเวลานั้นเป็นช่วงเทศกาลแข่งเรือ (อมตูก) ในพนมเปญ

มีอุปสรรคปัญหามากมายที่ต้องเผชิญ เช่น การปรับตัว ระบบการทำงาน ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ความแตกแยกทางเชื้อชาติ เป็นความท้าทายอยู่เสมอ จนบางครั้งพวกเราก็ก่อกบจะถอยตัวออกมา ถ้าไม่เป็นเพราะพระพรจากพระจิตเจ้า ที่เรียกเรามาให้สู้เพื่องานของพระเยซูเจ้า

ปัจจุบันซิสเตอร์คณะรักกางเขนแห่งอุบลฯ ได้หมดวาระและได้กลับไปไทยเมื่อกลางปี 2018 นี้เอง ส่วนคุณพ่อวีรชัย ศรีประมงค์ หลังจากพักรักษาตัวหนึ่งปีในช่วงฉลองบวช 25 ปี ตอนนี้อยากกลับมาเป็นเจ้าอาวาสเขตอภิลัมพนาโขง

หลังจากนั้น คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย จากราชบุรี ก็ได้ส่งสมาชิกร่วมงานกับคณะธรรมทูต ในปี 1997 คือ **ซิสเตอร์พรทิพย์ แก้วกิง ซิสเตอร์สุดาทิพย์ เจริญพานิช และซิสเตอร์กัลยา ฉัตรบรรยงค์** มาเพิ่มอีกในปี 2000 ซึ่งทั้งสามท่าน ก็ยังทำงานมาจนถึงทุกวันนี้ และทางคณะก็ได้ส่ง **ซิสเตอร์จิรนนท์ กิมเล็ก** มาช่วยเสริมงานของคณะผู้รับใช้ฯ เองด้วย ในปี 2011

คณะรักกางเขนแห่งอุบลราชธานี ได้ส่งสมาชิกร่วมงาน มาเพิ่มเติมในกลางปี 2000 อีกสองท่าน คือ **ซิสเตอร์จันทร์จิรา หงษ์ลอยวงศ์** และ **ซิสเตอร์ศรีสมพร งามวงศ์** มาช่วยงานระยะหนึ่ง ส่วนสมาชิกที่เป็นพระสงฆ์ เราต้องรอถึง 10 ปี คือ **คุณพ่อชัชชัย รวมอร่าม** จากสังฆมณฑลจันทบุรี เข้ามาทำงานในปี 2003 ปัจจุบันเป็นเจ้าอาวาสเขตอภิบาลพนมเปญทางเหนือ

จากนั้นในปี 2009 พระจิตเจ้าได้ส่งสมาชิกมาเพิ่มอีก คือ **คุณพ่อนิกร ประสูตรแสงจันทร์** และ **คุณพ่อไตรรงค์ มุลตรี** จากสังฆมณฑลราชบุรี พร้อมกับสมาชิกผู้ร่วมงานใหม่ คือ **ซิสเตอร์จันทนา สิริจันทนากุล** **ซิสเตอร์วิไลลักษณ์ ชิวเรืองโรจน์** **ซิสเตอร์สุพัตรา โสภณ** จากคณะภคินีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ (SHB) ซึ่งในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ก็ได้มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียน จนในปัจจุบัน คือ **ซิสเตอร์ดารุณี ศรีประมงค์** **ซิสเตอร์นุจรา เทียงงามดี** และ **ซิสเตอร์ลาวัลย์ แสนยากุล** มาทำงานที่เขตพนมเปญทางเหนือ ซึ่งเดี๋ยวนี้กำลังปรับเปลี่ยนให้ซิสเตอร์ลาวัลย์ ไปศึกษาต่อ และทางคณะฯ ได้ส่ง **ซิสเตอร์ธิดา แซะพะ** มาช่วยงานเป็นระยะเวลาสองปี

ส่วนคุณพ่อไตรรงค์ มุลตรี กำลังศึกษาอยู่ที่ประเทศอิตาลีในปีสุดท้าย และคุณพ่อนิกร ประสูตรแสงจันทร์ ย้ายไปเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสเขตอภิบาลแม่น้ำบาลัค

ทางอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ได้ส่ง **คุณพ่อหัตถชัย วงษ์มาแสน** มาเป็นสมาชิกธรรมทูต และเข้าทำงานในกัมพูชา ในปี 2011 ปัจจุบัน คุณพ่อเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส ในเขตจ.ตาแก้ว มีสังฆพณมเปญ

งานครบรอบ 25 ปีของหมู่คณะธรรมทูตในกัมพูชา เทียวนี้จัดขึ้นบนความประจวบเหมาะอีกสองงานคือ การปิดปีฉลอง 25 ปีของวัดนักบุญยอแซฟ พญาโตจ ซึ่งยังถือว่าเป็นวัดใหญ่ในระดับแนวหน้าของประเทศ และการบวชสังฆานุกร **เปาโล พร้อมพงษ์ ศรีทาร์ตน์**

บราเดอร์พร้อมพงษ์ หรือเรียกสั้นๆ ว่า **บราเดอร์เบิร์ต** ออกจากสามเณรของสังฆมณฑลอุบลราชธานี ได้ลักพัก ก็ได้พบกับคุณพ่ออาเดรี-อาโน จากนั้นได้ใช้เวลาฝึกฝนจิตตารมณ์หนึ่งปีตามสนามงานธรรมทูตในประเทศไทย บราเดอร์เข้ามาในกัมพูชา ปี 2016 และใช้เวลาถึง 2 ปีเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ แสวงหากระแสเรียก และฝึกตนไปทั่วในกัมพูชา

ในช่วงปี 2018 ที่ผ่านมามาอยู่ในพื้นที่งานเขตพนมเปญทางเหนือ ได้ลงไปอยู่กับชาวบ้าน และช่วยงานค่ายต่างๆ ทั้งในระดับชาติ และระดับมณฑล จนผู้ใหญ่มองเห็นว่า สามารถเป็นผู้รับใช้ในงานธรรมทูตได้ **พระคุณเจ้าโอลิเวียร์** จึงโปรดศีลบวชสังฆานุกรให้ และอนาคตจะถูกส่งไปทำงานในมณฑลกำปงจาม ซึ่งเป็นเขตที่ขาดแคลน

พระสงฆ์มากที่สุด在这段时间 และจะเป็นสมาชิก
 ธรรมทูตไทยคนแรก ที่ทำงานในมิสซังนี้ (ก่อน
 หน้านี้มีแต่ซิสเตอร์คณะรักกางเขนแห่งอุปลา
 รับใช้มิสซังมาตลอด 25 ปี) บราเดอร์เบิร์ต
 มีคำขวัญที่ว่า “หากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวดี
 ข้าพเจ้าย่อมได้รับความวิบัติ” (1คร 9:16) ขอ
 คำภาวนาให้น้องชายของเราคนนี้ด้วยนะครับ

ในโอกาสฉลองครบรอบ 25 ปี คณะ
 ธรรมทูตไทยนี้ เราสมาชิกได้ไตร่ตรองถึงพันธกิจ
 ที่ได้ทำในอดีต และพบความจริงที่ว่า เรา
 เพื่อรับใช้ เพื่อเป็นหนึ่งในเดียวกับพระสังฆราช
 และพระศาสนจักรท้องถิ่น เราไม่มีโครงการใดๆ
 เป็นของตัวเอง นอกจากได้มอบสมาชิกร่วมงาน

กับผู้ใหญ่ในเขตมิสซัง ส่งไปทำงานตามที่ต่างๆ
 ตามความเหมาะสม ดังในพระวรสารที่ว่า “ท่าน
 ทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ทำตามคำสั่ง
 ทุกประการแล้ว จงพูดว่า ฉันเป็นผู้รับใช้ที่ไร้
 ประโยชน์ เพราะฉันทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น”
 (ลก 17:10) ดังนั้น งานของเราจึงต้องดูด้วยกัน
 กับมิสซังเสมอ

เราได้มีการไตร่ตรองธรรมนุญด้วยกัน
 ทุกเดือนในการประชุม และเห็นว่า เรายังมีความ
 บกพร่อง ด้วยความจำกัดต่างๆ ที่เรามี แต่เรา
 ก็ไม่เคยถอยทัพกลับบ้าน เราทำตามความสามารถ
 ที่เรามีการพบปะกัน ไตร่ตรองร่วมกัน แบ่งปัน
 ประสบการณ์กัน พูดคุยหยอกล้อ และช่วยเหลือ
 ทรัพยากรให้กันและกัน บางครั้งเราก็มีความคิด
 อยากจะทำโน่นทำนี่ แต่ที่สุดพระเป็นเจ้าก็ให้
 เรากลับมาตามธรรมนุญของคณะที่ให้ไว้ ซึ่ง
 เป้าหมายที่พระเยซูทรงมอบไว้ และเป็นคำขวัญ
 ประจำของคณะธรรมทูตไทยด้วย คือ Euntes
 Docete Omnes Gentes “ท่านทั้งหลาย
 จงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง”
 (มก 16:15) ขอคำภาวนาและการสนับสนุนต่างๆ
 จากพี่น้องสำหรับคณะธรรมทูตไทย โดยเฉพาะ
 หมู่คณะในกัมพูชาในโอกาสนี้ด้วย ๕

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมเจริญ (คุณบุ๋ม)
 089-524-0602
 ผู้บริหาร ร้าน บุษพา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
 E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----

BUBPHA WEDDING STUDIO
 สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
 02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING DRESS
 สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
 02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING
 สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(ตำหรุ) สมุทรปราการ
 02-323-1055, 089-870-4334 (คุณดา)

เวชบุคคลคาทอลิกกับการประกาศข่าวดีใหม่

ชมรมเวชบุคคลคาทอลิกเกิดจากการรวมตัวของฆราวาสที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการรักษาดูแลสุขภาพ ปัจจุบันสังกัดอยู่ภายใต้คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนาสังคม (แผนกสุขภาพอนามัย) ของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย เมื่อต้นปี 2561 ได้มีการจัดงานฉลองครบ 50 ปีของการก่อตั้งชมรม จึงนับได้ว่ามีประวัติที่ยาวนานและมีความสำคัญต่อการเป็นประจักษ์พยานตามนัยของการเป็นศิษย์พระคริสต์ ประกาศข่าวดีใหม่

ในหนังสือกึ่งศตวรรษเวชบุคคลคาทอลิกแห่งประเทศไทย ได้มีการรวบรวมประวัติความเป็นมาและการขยายงานเกิดเป็นชมรมที่มีการรวมตัวในแต่ละสังฆมณฑลอีก 9 แห่ง แม้จะเป็นกลุ่มเล็กๆ ที่อาจจะมีส่วนไม่มากนักในแต่ละสังฆมณฑล แต่ก็เป็นความร่วมมือด้วยหัวใจที่อยากช่วยเหลือพระศาสนจักรและสังคมตามกำลังความสามารถของตนเอง

เป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่เหล่าสมาชิกของชมรมในทุกสังฆมณฑลจะมาพบปะ ฟืนฟูจิตใจและประชุมใหญ่ร่วมกันในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนตุลาคม ซึ่งตรงกับการฉลองนักบุญลูกาองค์อุปถัมภ์ของเวชบุคคล ต้องกราบขอบคุณ **พระคุณเจ้าบรรจง ไชยรา** ที่ส่งเสริมให้เกิดชมรมขึ้นเป็นปีแรกของสังฆมณฑลอุบลราชธานีและรับอาสาเป็นเจ้าภาพ มีสมาชิกจากทั่วประเทศมาร่วมกันถึง 130 คน ที่ศูนย์อภิบาลสังฆมณฑล ตั้งชื่อการประชุมใจว่า “การส่งเสริมสุขภาพกายใจ..ในบริบทการแพร่ธรรมภาคอีสาน”

ที่เลือกเอาหัวข้อนี้เพราะพระศาสนจักรคาทอลิกในไทยกำลังเตรียมตัวฉลอง “350 ปีแห่งการแพร่ธรรมในมิสซังสยาม” พร้อมกับเชิญชวนให้คาทอลิกทุกคนได้มีส่วนสานต่องานแพร่ธรรมประกาศข่าวดีของบรรดาธรรมทูตรุ่นแรกๆ วิทยาการที่มาช่วยให้ความรู้และสร้างแรงบันดาลใจในช่วงเช้าได้แก่ **คุณพ่อวิทยา งามวงศ์** พอได้พบปะกันจึงทราบว่าเคยร่วมงานกับท่านตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษาเมื่อสี่สิบปีก่อน สมัยนั้นคุณพ่อยังเป็นเณรหนุ่มจากแสงธรรมรุ่นที่สอง ส่วนผมเป็นนักศึกษาอยู่ทีมหิดล ระยะเวลาดังกล่าวเป็นบรรยากาศที่นักศึกษาพยายามเข้ามาจับบทบาทในการพัฒนาสังคม มีการรวมกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและจัดกิจกรรมเสวนาหรือสร้างสรรค์ต่างๆ บรรดานักศึกษาคาทอลิกจากทุกมหาวิทยาลัยรวมทั้งเณรใหญ่จากบ้านเณรแสงธรรมมักจะมาพบปะกันที่บ้านเซเวียร์ ผมยังจำและประทับใจทุกท่านได้ เช่น **คุณพ่อไพฑูรย์ หอมจินดา คุณพ่อสมชัย พิทยาพงศ์พร** และอีกหลายท่าน เวลาประชุมและทำกิจกรรมร่วมกันจะสังเกตเห็นท่าทีสุภาพอ่อนน้อมแต่จริงจังและสนใจเรื่องราวปัญหาทางสังคมต่างๆ ในขณะที่พวกนักศึกษามหาวิทยาลัยอย่างพวกเรามักโหม่ง โง่งน้าง ใจร้อน ดุเดือด เวลาไม่พอใจอะไร

คุณพ่อวิทยา งามวงศ์ ได้เล่าให้ฟังเรื่องของธรรมทูตรุ่นแรกที่เข้ามาบุกเบิกแพร่ธรรมในดินแดนอีสานที่อุบลราชธานี และจบด้วยบทวิเคราะห์ว่าการแพร่ธรรมในระยะแรกนั้นถือว่าประสบความสำเร็จในมิติที่มีการหยั่งรากลงใน

ดินแดนอีสาน แต่ต่อมาถูกเบียดเบียนเพราะถูกมองว่าเป็นศาสนาของฝรั่งต่างชาติที่พยายามเข้ามาครอบครองดินแดนของไทย แม้ว่าในปัจจุบันศาสนาคริสต์คาทอลิกได้รับเสรีภาพอย่างดีและมีกลไกต่างๆ ทั้งวัด โรงเรียน ชุมชน โรงพยาบาล บ้านเณร ฯลฯ แต่ดูเหมือนว่าการเติบโตไม่ได้สัดส่วนกับเวลาที่ล่วงผ่านไป มองกันแบบง่าย ๆ ว่าคนที่สนใจตอบรับกระแสเรียกมาเป็นพระสงฆ์เป็นนักบวชชายหญิงมีน้อยลงหรือไม่เพิ่มขึ้น จำนวนคริสตชนอาจเพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรของประเทศ แต่ความร้อนรนศรัทธาอาจไม่เหมือนยุคแรกๆ มีจำนวนไม่น้อยที่บอกว่าไม่แน่ใจว่ายังเป็นคริสตชนอีกหรือไม่ จึงเป็นที่มาของคำว่า “ประกาศข่าวดีใหม่” ซึ่งไม่ได้หมายถึงเพียงการให้มีคริสตชนใหม่เพิ่มขึ้น แต่รวมถึงการทำให้คริสตชนเดิมมีจิตตารมณ์ของความเป็นศิษย์พระคริสต์มากยิ่งขึ้น ขึ้น หรือที่ใช้คำว่า “เจริญชีวิต” ตามแบบอย่างพระคริสตเจ้า

ระหว่างหยุดพักการประชุมนั้น ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับหลายคน และพบความจริงอย่างหนึ่งว่าคนเราจำเรื่องคำเทศน์คำสอนไม่ค่อยได้นาน แต่จำตัวอย่างที่เห็นจริงได้ติดตาติดใจไปจนวันตาย ซึ่งข้อเท็จจริงนี้เป็นที่ทราบกันดีในหมู่ นักพูดนักบรรยาย เพียงคล้อยหลังวันประชุม ลองถามว่าจำคำบรรยายอะไรได้บ้าง คนส่วนใหญ่จะจำไม่ได้ว่าพูดข้อเท็จจริงอะไร แต่จำได้ว่าคนพูดทำให้เขาประทับใจหรือไม่ประทับใจอะไร **อาจารย์อรพิน แสงสว่าง** จากสังฆมณฑลนครสวรรค์ เล่าให้ฟังว่าไปออกหน่วยแพทย์ในหมู่บ้านชาวเขาที่จังหวัดเชียงใหม่ มี**อาจารย์นายแพทย์ วรุฒิ จรรยาวิชัย** ไปด้วย อาจารย์วรุฒิ ท่านเป็นคนเรียบร้อย แม้แต่ออกหน่วยบนเขาท่านก็ยังผูกเน็คไทและสวมเสื้อนอกเหมือนตรวจให้กับคนไข้ในกรุงเทพฯ แต่ที่

อาจารย์อรพินจำได้มากขึ้นไปอีก คือมีชาวบ้านมาหาที่หน่วยแพทย์และบอกว่าคุณยายอายุมากแล้วอยากพบหมอเพราะมีก้อนที่หลัง กลัวจะเป็นเนื้อร้ายแต่เดินมาไม่ไหวไม่รู้จะทำอะไร อาจารย์วรุฒิไม่รอช้า เห็นมีมอเตอร์ไซด์ผ่านมาก็โบกมือขอติดไปที่หมู่บ้านเพื่อไปดูคนไข้รายนี้สร้างความประทับใจไม่รู้ลืมให้คนที่เกี่ยวข้อง

เรื่องความประทับใจนั้นจะนำไปสู่ความศรัทธาและการสนับสนุน คุณพ่อของผมนั้นท่านมาจากเมืองจีนหอบเลื้อยผืนหมอนใบมาเผชิญโชคที่เมืองไทย มาแรกๆ ก็ไม่มีที่อยู่หลับนอน ไม่มีอาหารการกินต้องไปอาศัยวัดพุทธ สมภารเจ้าอาวาสก็ใจดีให้อนอนที่ศาลาและแบ่งอาหารให้ทาน อยู่กันแบบนี้หลายเวลาจนเริ่มออกไปรับจ้างพึ่งตัวเองได้ ตอนที่คุณพ่อแต่งงานกับคุณแม่ที่มั่นหมายกันตั้งแต่อยู่เมืองจีนและเดินทางมาไทยภายหลังนั้น ท่านยังไม่เป็นคริสต์ แต่อยู่กับคุณแม่ไปนานๆ และได้เห็นตัวอย่างที่ดีของแม่ที่เป็นคริสตชน ตลอดจนบรรดาคุณพ่อซาเลเซียนที่หาดีใหญ่และซิสเตอร์ที่โรงเรียนธิดานุเคราะห์ ในที่สุดท่านก็เรียนคำสอนและรับศีลล้างบาป ทุกปีเวลาหน้ากฐินหรือมีเทศกาลที่ทางวัดพุทธมาขอรับบริจาค คุณพ่อจะร่วมทำบุญด้วยเสมอ สมัยนั้นพวกเรายังมีแนวปฏิบัติว่าคนคริสต์จะไปบริจาคให้วัดพุทธไม่ได้ แต่พ่ออธิบายว่าหากไม่ได้ศาลาวัดพุทธหรืออาหารก้นบาตร อาจเอาตัวไม่รอดมาจนปัจจุบัน

ดีใจที่ในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ เราได้เห็นชมรมเวชบุคคลของสังฆมณฑลต่างๆ แม้จะมีคนไม่มาก แต่ก็พยายามเจริญชีวิต ประกาศข่าวดี ด้วยความรักและการทำความดีต่อผู้อื่น ผ่านการเยี่ยมผู้ป่วยติดบ้านติดเตียงในชุมชน ในโรงพยาบาล ในเรือนจำ การร่วมมือกับกลุ่มคาทอลิกอื่นๆ เช่นกลุ่มสตรีคาทอลิก คาริทัส ฯลฯ

เพื่อเข้าไปปรนรังสร้างชุมชนที่ปลอดภัยช่วยป้องกันเจ็บป่วยอันเกิดจากการสูบบุหรี่ลดการดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นประตูไปสู่การเสพติดอื่นๆ และที่สำคัญคือการพยายามทำหน้าที่ของตนเองในแต่ละวันด้วยความรักต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นแพทย์ พยาบาล ทันตแพทย์ เภสัชกร กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ ตลอดจนไปถึงอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน ฯลฯ ในช่วงนำเสนอผลงานนั้น ผมเห็นคลิปที่ทางชมรมเวชบุคคลราชบุรีเอามาแสดง มีตอนหนึ่งที่**พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ** พูดสรุปไว้ว่า กิจกรรมของชมรมเวชบุคคลที่เข้าหาชาวบ้านต่างๆ นั้น เป็นวิธีทางแห่งการประกาศข่าวดีใหม่ที่แท้จริง

สิ่งเหล่านี้ตรงกับคำบรรยายช่วงที่สองที่**คุณแม่วันิดา ถาวร** ท่านอธิการบดีคณะรักกางเขนแห่งอุบลฯ ได้พูดในช่วงเช้าวันเดียวกันเรื่อง “จิตตารมณ์การแพร่ธรรมผ่านภารกิจเมตตาธรรม”

คุณแม่ไม่ได้พูดยืดเยื้อ แต่พูดถึงประสบการณ์ที่ต้องเลือกระหว่างเมตตาหรือกำไร ถ้าทำโรงเรียนได้กำไรแต่ไร้เมตตาก็ไม่เกิดประโยชน์ ทำโรงพยาบาลได้กำไรแต่ขาดเมตตาก็ไร้ค่า เพราะกำไรไม่ใช่ข่าวดี แต่ข่าวดีคือมนุษย์ทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า และพระองค์ขอให้ทุกคนผู้มีน้ำใจดีช่วยดูแลผู้อื่นที่กำลังลำบากขัดสน

สุดท้ายแล้วข่าวดีคือพระเจ้าให้โอกาสการได้เข้าสู่สวรรค์กับทุกคน แต่การเข้าสวรรค์นั้นไม่ใช่เพราะมีชื่อเป็นคริสตชน ในวันสุดท้ายที่ทุกคนจะได้รับการพิพากษานั้น (มัทธิว 25:31) พระเยซูคริสต์เจ้าไม่สนใจว่าเราจะเรียกพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า จำลูกได้หรือไม่ ลูกเป็นคนที่ดีเดินติดตามพระองค์ ร่วมทาน ร่วมดื่ม...” แต่พระองค์จะถามว่า “...เมื่อเราหิว ท่านก็ไม่ได้ให้เรากิน เรากระหายน้ำท่านก็ไม่ได้ให้เราดื่ม...เราเจ็บป่วยและต้องถูกจำคุก ท่านก็ไม่ได้มาเยี่ยม...” (มัทธิว 25:35:46) ❖

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

R

rabbi	= รับบี ครู อาจารย์ (คำเรียกอจารย์สอนกฎหมายของชาวยิว)
rabbinical	= ของรับบี เกี่ยวกับรับบี
rabboni	= รับโบนี่
Ransom	= ลินไถ่ ค่าไถ่
rationalism	= เหตุผลนิยม
rationale (หรือ superhumale)	= แถบผ้าคล้องไหล่
real	= เป็นจริง
realism	= ลัทธินิยม
realise V	= เข้าใจ ตระหนัก ได้รับความจริง เห็นจริง
realist	= นักลัทธินิยม ผู้ยึดหลักความเป็นจริง
realistic	= เกี่ยวกับความเป็นจริง
realization	= การทำให้เป็นจริง ลัทธิการ, การเห็นจริง, การตระหนัก
reality	= ความเป็นจริง สภาพที่เป็นจริง สิ่งเป็นจริง
realm	= ราชอาณาจักร
reign v n	= ครองราชย์ การครองราชย์ รัชสมัย
reason, age of	= อายุรู้ความ
reason, Age of	= ยุคแห่งเหตุผล
recapitulation	= การรวบรวมทุกสิ่งขึ้นใหม่ (ในพระคริสตเจ้า) ศิโรบริบูรณ์
recipient	= ผู้รับ
reconciliation	= 1) การคืนดี (กับพระเจ้า) 2) การอภัยบาป
individual reconciliation	= การอภัยบาปรายบุคคล
general reconciliation	= การอภัยบาปรวม
redeem (v)	= ไถ่ ถอน ไถ่คืน ใช้จ่าย ชดใช้ (สิ่งที่เคยทำไม่ได้ไว้)
	ไถ่บาป ช่วยให้อุดพ้น
Redeemer	= พระผู้ไถ่ พระผู้กอบกู้ พระผู้ช่วยให้รอด
Redemption	= การไถ่ การกอบกู้ การช่วยให้รอด
red hat	= หมวกพระคาร์ดินัล
reevangelisation	= การฟื้นฟูการประกาศข่าวดีขึ้นใหม่
reformed	= ที่ได้รับปฏิรูป

ความสุขอยู่ที่ไหน

ผู้หญิงจ๋าบรรยายคนหนึ่งบ่นกับจิตแพทย์ว่าชีวิตของเธอว่างเปล่าและไร้ความหมาย เธอไม่มีความสุขเลย จิตแพทย์จึงแนะนำเธอว่าเราจะไปเชิญแม่รีพนักงานทำความสะอาดพื้นที่ให้มาบอกกับเธอว่า แม่รีมีความสุขได้อย่างไร และขอให้เธอฟังดีๆ

แม่รีเริ่มเรื่องของเธอโดยเล่าว่า สามีของเธอเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง และหลังจากนั้นอีกหนึ่งเดือนลูกชายของเธอถูกรถชนตาย เธอไม่เหลืออะไรอีกแล้ว เธอกินไม่ได้ นอนไม่หลับ เธอไม่ยิ้มให้ใคร และคิดจะฆ่าตัวตาย วันหนึ่งมีลูกแมวตัวหนึ่งตามเธอมาที่บ้าน เธอสงสารมัน เธอให้อาหารมัน มันกินจนหมด มันพันแข้งพันขาของเธอ เป็นครั้งแรกที่เธอเริ่มยิ้ม เธอหยุด และคิดว่าถ้าการช่วยลูกแมวตัวเล็กๆ มันยังทำให้เธอยิ้มได้ และถ้าเธอเริ่มทำสิ่งดีๆ กับคนอื่น บางทีมันอาจจะทำให้เธอมีความสุขมากขึ้น

วันต่อมาเธอเริ่มทำขนมและนำไปมอบให้กับเพื่อนบ้านที่ป่วย ทุกๆ วัน เธอพยายามทำสิ่งที่ดีเพื่อบางคน มันทำให้เธอมีความสุขเมื่อเห็นว่าพวกเขามีความสุข เธอสรุปว่า “ฉันได้ค้นพบความสุขนั่นคือการให้ความสุขแก่คนอื่น”

ชวนคิดสะกิดใจ

หากเราปิดตา และคิดถึงอยู่แค่เพียงความทุกข์ของตัวเอง เราจะเป็นคนที่มีความทุกข์มากที่สุดในโลก แต่ถ้าเราเพียงเปิดตามองดูรอบข้าง เราจะพบว่ายังมีอีกหลายคนที่ลำบากมากกว่าเรา และหากเราเปิดใจ ทำความดีเพื่อคนเหล่านั้นได้ เราจะเป็นคนที่มีความสุขอย่างแท้จริง

เรื่องของครูคนหนึ่ง

วันจันทร์วันนี้มันเป็นอะไรกัน ต้องบอกว่าไม่รู้วันนี้มันเป็นบ้าอะไรที่มีเรื่องราวมากมายไม่ว่าเรื่องงาน เรื่องส่วนตัว เรื่องของโรงเรียน หรือเรื่องของคนอื่นมันประดังเข้ามาจนเบื่อกัน หันดูว่าวันนี้เป็นอะไรที่เห็นอะไรก็เบื่อไปหมด

ฉันเริ่มต้นสอนเรียนด้วยอารมณ์ที่ต่างออกไป ฉันเห็นเด็กไม่ตั้งใจ แกร็กไม่ตรง จนถึงกับดุเด็กไปแรงทีเดียว

ฉันเห็นคนงานทำอะไรก็ไม่ถูกตา บอกก็ไม่ทำตามที่ทำบอก ทำอะไรก็ขวางหูขวางตาไปหมด จนบางคนโดนฉันพูดแรงๆว่า “แค่นี้ทำไมได้รีไร.....” เกือบหลุดคำ สัตว์ที่ชาวบ้านใช้ไถนาในอดีตซะแล้ว เล่นเอาคนงานหน้าจ๋อยไปเลย

เวลาที่มีคนมาหา ฉันคิดว่ามาทำไม ไม่รู้เธอว่ามีเรื่องมากพอแล้ววันนี้ ไม่อยากเจอ ไม่อยากพบ ไม่อยากฟังอะไรอีกแล้ว แทบจะตะโกนออกไปว่า ไปไหนก็ไปเถอะ...เบื่อ

ทำไมวันนี้มองอะไรขวางหูขวางตาไปหมดเลย นั่นก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่เข้าที่ ทำอะไรก็ดูไม่เข้ารูปเข้ารอยไปซะหมด ขนาดข้าวปลาอาหารที่ทานก็ยังมองว่า อะไรกัน อย่างนี้เธอ

ที่ทำให้คนกิน สงสัยต้องหาเรื่องหายไปจากที่ทำงานซะแล้วมั้ง

อารมณ์มันแย้ไปถึงตอนบ่ายแก่ๆ แต่ก็ต้องสอนเรียนอีกหนึ่งคาบ กับพวกเด็กๆ ที่หลายคนมองว่าดื้อ ว่าบื้อประมาทนี่ที่เอามาผสมกัน แล้วเมื่อถึงเวลา ก็เป็นดังใจวาดไว้เลย เสียงหัวเราะสนุกสนานหยอกเหย้ากันมาแต่ไกล

ฉันนั่งนิ่งเตรียมสอนแบบเอานะ อีกอึดใจเดียว แล้วก็ได้เรื่องจริงๆ ทำไมเด็กไม่ตั้งใจ ทำไมเอาแต่เล่น ทำไมวันนี้พวกเขาเข้าใจอะไรยาก ทำไมๆๆ

“เฮ้ย.....” ฉันตะคอกดั่งลั่นเล่นเอาเด็กทั้งหมดเงยบสนิท “ไม่อยากจะเรียนกันรีไร ถ้าไม่ตั้งใจก็ไม่ต้องเรียน.....”

“ยิ่งไอ้จอม.....เธอนี่พาเพื่อนเล่นมากเลยนะวันนี้” แล้วฉันก็ป่นๆ สะยกใหญ่ แนนอนเด็กเงยบและก้มหน้าก้มตาฟัง จนฉันชักเริ่มรู้ตัวว่ามากไปแล้ว ก็ค่อยๆ ลดเสียงลง ก่อนที่เสียงสัญญาณหมดเวลาคาบสุดท้ายจะดังขึ้น เราจากและจบกันอย่างเงยบงัน เพราะฉันบอกว่าไม่ต้องขอบคุณครูหรือกลับบ้านกันไปซะ ดูเถอะยังแถมว่าเด็กอีก

.....

หมดหน้าที่ครูแล้วสำหรับวันนี้ ฉันรู้สึกโล่งๆ เพราะจะใช้เวลาสบายๆซะที ที่บ้านพักครูฉันล้างหน้าล้างตาแล้วหาเครื่องดื่มเย็นๆให้รางวัลกับตัวเอง แปลกใจเหมือนกันที่ปกติเย็นๆอย่างนี้จะมีเด็กๆมาเล่นที่บ้านพักครูของฉัน ทำไมวันนี้ช่างเงียบสงบต่างออกไป

คิดว่าเด็กๆคงกลับกันหมดแล้ว ฉันเดินออกไปที่สนามบอล มองไปที่ใต้ต้นมะขามเห็นเจ้าจอมเด็กคือประจำชั้นนั่งอยู่คนเดียว

“อ้าวจอม ยังไม่กลับหรือ”

“ยังครับ แม่ยังไม่มารับ”

“อ้าวเป็นอะไร ทำไมหน้าเศร้าจัง”
เด็กรำเริงอย่างเขามีอะไรให้ทุกข์เป็นไร

“ครูครับ ไม่รู้เป็นอะไร” เจ้าจอมจริงจังมองหน้าฉันด้วยสายตาจริงจัง “เสาร์อาทิตย์ที่ผ่านมาตากับยายมีแต่ว่าผมคือ มีแต่ว่าผมว่าผมทำผิดนั่นนี่ ผมไปบอกแม่ แม่ก็ว่าผมซ้าอีก แถมบอกว่าถ้าดีมากๆก็ไม่ต้องเป็นลูกแม่ แม่ไม่เอาแล้ว แม่ตีผม แม่ตบหน้าผมด้วยครับครู”

เสียงเจ้าจอมหยุด เหมือนลำบากที่จะพูดอะไรต่อไป “ผมก็ได้แต่คิดว่าเดี๋ยววันจันทร์โรงเรียนเปิดผมก็จะได้เจอเพื่อน จะ

ได้เล่นกับเพื่อน ผมรอวันจันทร์แต่พอมารู้ที่โรงเรียน พวกครูก็มีแต่ว่าผมคือ ทำการบ้านก็ไม่ถูก ไม่ตั้งใจเรียน”

“ครูครับ” เจ้าจอมมองจ้องมาที่ฉัน “ผมก็เลยคิดว่า ใครจะว่าก็ช่าง เพราะชั่วโม่งสุดท้ายผมจะได้เจอครู เพราะครูสอนสนุก ครูบอกว่าเราเรียนโดยการเล่น ทุกครั้งที่มาเรียนกับครูผมมีความสุข อยากให้ถึงชั่วโม่งสุดท้ายเร็วๆ” เสียงเจ้าจอมหยุดเพราะน้ำตาที่คลอเมื่อสักครู่มันเอ่อล้นออกมาจนเป็นเสียงสะอื้นที่พูดต่อไปว่า “แต่วันนี้ครูก็ว่าผมต่อหน้าเพื่อนๆว่า จอม.....เธอเนี่ยพาเพื่อนเล่นมากเลยนะวันนี้”

เสียงร้องไห้โผล่ออกมาดัง เล่นเอาหัวใจที่ล้าทั้งวันของฉันยิ่งไป ฉันเอาเรื่องตัวเองมาทำร้ายเด็กนักเรียนและคนรอบข้างมากมายและที่สำคัญ ฉันกำลังทำร้ายเจ้าจอมเด็กเล็กๆ คนหนึ่งที่บอบช้ำมาจากบ้าน แล้วต้องมาหัวใจสลายเพราะฉันด้วย

ฉันเดินเข้าไปโอบเด็กชายเล็กๆ คนนี้ แล้วน้ำตาของฉันก็เริ่มเอ่อออกมาพร้อมกับคำพูดที่หัวใจมันสั่งว่า “ครูขอโทษ”

.....

“อย่าให้ใจที่ล้าของเราไปทำร้ายคนรอบข้างนะวันนี้” ❀

คุณทำได้

“สุขสันต์วันคริสต์มาสภ และวันขึ้นปีใหม่” แก่บรรดาสมาชิกแฟนคลับและผู้อ่าน “อุดมคานต์” ทุกท่าน วอนขอพระกฤษณ์ โปรตอวยพระพรแต่ทุกท่าน ให้มีความสุข สุขภาพแข็งแรง และอยู่ในการคุ้มครองของพระองค์ตลอดไป...สำหรับเดือนนี้ ดิฉันมีเรื่องเล่าจากประสบการณ์จริงมาแบ่งปันอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “คุณทำได้” เรื่องมีอยู่ว่า...

เช้าวันหนึ่ง ขณะที่ครอบครัวเรากำลังนั่งรับประทานอาหารเช้า ลูกชายคนเล็กของดิฉันเดินยิ้มแก้มปริ ทำทางปลื้มอกปลื้มใจ และโชว์เส้นผมที่มัดเป็นช่อพร้อมกับถามขึ้นมาว่า “นี่เป็นเส้นผมของใครเอ่ย?...” พวกเรามองดูเส้นผมสีดำ 1 ช่อที่ถูกมัดเอาไว้ในมือของเขา แต่ก็ยังงงๆ ว่า “แล้วใครกันล่ะ ที่เป็นเจ้าของเส้นผมช่อนั้น”

แล้วลูกชายดิฉันก็งมือน้องเจน ลูกสาวคนโตของเขามากมาย โชว์ตัว โอโห! นี่มันเกิดอะไรขึ้นกับน้องเจนและเส้นผมยาวสลวยของเขา น้องเจนรักเส้นผมของเขามาก ไม่เคยยอมให้ช่างตัดออกเลย เขาชอบไว้ผมยาว ใครจะพูดอย่างไรก็ไม่เคยสำเร็จ แต่แล้ววันนี้เกิดอะไรขึ้นกับเขา เพราะปกติเขาจะไว้ผมยาวจนถึงแผ่นหลัง เช้าวันนี้กลับกลายเป็นผมสั้นแบบนี้ได้อย่างไร?

คำตอบคือ คุณแม่ของน้องเจนได้พูดโน้มน้าวและอธิบายว่า เส้นผมของเราเมื่อตัดแล้วมันก็จะงอกใหม่และยาวได้อีก แต่ถ้าเราตัดเส้นผมของเราเพื่อนำไปมอบให้กับผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็ง ก็จะเป็นการช่วยเหลือทางด้านจิตใจ และสร้างคุณค่าให้กับเส้นผมของเราด้วย เพราะผู้ป่วยโรคมะเร็งเมื่อรับคีโมแล้ว ส่วนใหญ่จะผมร่วงอย่างมาก ร่วงจนไม่เหลือเส้นผมบนศีรษะเลย ลองคิดว่า คนป่วยคนนั้นจะมีความรู้สึกอย่างไร? โทรมจะต้องทนทุกข์กับโรคร้าย จิตใจหดหู่ แถมยังต้องมา

ประสบภาวะผมร่วงเลย คนป่วยจะกล้าเดินออกไปนอกบ้านหรือ เขาจะใช้ชีวิตแบบเดิมๆ ได้อีกไหม คนป่วยหลายคนจะเก็บตัวอยู่แต่ในบ้าน อับอาย สุขภาพจิตที่ยิ่งแยลง เขาจะหายจากโรคร้ายนี้ไหม เสียเงินเสียทองมากมาย แล้วเส้นผมจะงอกขึ้นใหม่หรือไม่? กังวลต่างๆ นานา

คุณแม่ของน้องเจนยังบอกอีกว่า แต่ถ้าผู้ป่วยโรคมะเร็งเขามีวิกผม (ผมปลอม) เอาไว้สวมใส่ เขาจะรู้สึกดี และเกิดความมั่นใจมากขึ้น ถ้าหากน้องเจนเข้าใจและเห็นใจเพื่อนร่วมโลก แม้เราจะไม่รู้จักกัน แต่คนป่วยเหล่านั้นก็เป็นคนเหมือนกับเรา และเป็นลูกของพระเจ้า เราจะยอมเสียสละและตัดเส้นผมของเราที่สามารถยาวขึ้นเรื่อยๆ นี้มอบให้ผู้ป่วยเหล่านั้นได้ไหม ลองคิดดูสิว่า เส้นผมของเราจะมีคุณค่ามากจนไม่สามารถตีราคาเป็นเงินได้ ในเวลาเดียวกันมันจะกลับกลายเป็นเส้นผมที่ดังตามไปด้วยน้ำใจ และสิ่งนี้ก็จะเป็นส่วนของขวัญชิ้นพิเศษสำหรับผู้ป่วยเหล่านั้นด้วย

น้องเจนรับฟังสิ่งที่คุณแม่ได้อธิบายและชี้ให้เห็นถึงคุณค่าที่แท้จริง ในอันที่จะส่งผลดีต่อด้านจิตใจแก่ผู้ป่วยโรคมะเร็ง น้องเจนนั่งคิดอยู่ขณะหนึ่ง แล้วก็ยิ้มพร้อมกับบอกคุณแม่ว่า “เจนยอมให้ช่างตัดผมของเจนให้สั้นลงเพื่อจะได้วิกผม 1 อัน เพราะเส้นผมของเจนเมื่อตัดไปแล้วมันก็จะงอกยาวได้อีกนี่คะ” คุณพ่อคุณแม่ของน้องเจนดีใจมาก ที่ลูกสาววัย 14 ปี เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น แต่เขายอมเสียสละความสวยงามตรงส่วนนี้เพื่อทำให้อีกคนหนึ่ง โดยเฉพาะคนป่วยโรคมะเร็ง วันนี้น้องเจนเข้มแข็งขึ้น มีจิตใจงดงามและมีความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์

ที่โต๊ะอาหาร พวกเราต่างปรบมือและสวมกอดน้องเจนเพื่อให้กำลังใจเขา เพราะเขาเลือกตัดสินใจทำสิ่งที่ถูกต้อง เขาชนะใจตนเองได้แล้ว เชื่อว่าในอนาคต

เขาจะสามารถตัดสินใจทำสิ่งดีๆ ส่งมอบความโอบอ้อมอารี ความเห็นอกเห็นใจ ความเข้าใจผู้อื่น ดิฉันเห็นภาพอย่างนี้แล้วสุดแสนจะปลื้มปิติ และเชื่อเหลือเกินว่าเราในฐานะผู้ใหญ่ของครอบครัว ถ้าเราได้ถ่ายทอดแบบอย่างที่ดีๆ ให้กับลูกๆ หลานๆ สักวันหนึ่งสิ่งเหล่านั้นก็จะได้รับการสานต่อ และส่งผลถึงสังคมรอบข้างด้วยเช่นกัน

ครอบครัวเราใส่ใจมากๆ กับเรื่องของลูกๆ หลานๆ แน่หนอว่าเราเริ่มจากที่บ้านของเราก่อน แล้วพวกเด็กๆ เขาจะค่อยๆ ซึมซับและนำไปปรับใช้กับสังคมของเขา ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียนหรือกับเพื่อนๆ ของเขา เราได้เห็นสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นทุกวัน เช่นเรื่องความเสียสละ ความสุขส่วนตัวเพื่อมอบให้กับคนรอบข้าง ลักษณะเป็นการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น จากพ่อแม่ผู้ปกครองสู่ลูกหลาน จากลูกๆ หลานๆ สู่สังคม ดิฉันเห็นพ่อแม่ของน้องเจนมีความสุข และตัวของน้องเจนเองก็มีความสุขด้วย เขายึดปลื้มใจกับสิ่งที่เขาตัดสินใจทำลงไป ซึ่งตรงจุดนี้ดิฉันก็พลอยดีใจไปกับครอบครัวของเขาด้วย นอกจากนี้เขายังชนะใจเพื่อนๆ และได้รับคำชมต่างๆ ตามมา แค่นี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง ที่เลือกทำสิ่งที่เปี่ยมประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

เราในฐานะผู้ใหญ่ ควรที่จะประทับใจและคอยสังเกตพฤติกรรมของเขา ซึ่งโดยส่วนตัวดิฉันชอบที่จะบันทึกเรื่องราวของลูกๆ หลานๆ เอาไว้ อย่างเช่นเรื่องราวของน้องเจน ก็มีบันทึกเอาไว้ตั้งแต่ตอน 2 ขวบ เช่น ตอนที่เราพาเขาไปฝากไว้ที่บ้านคุณยาย เพราะมีความจำเป็นต้องเดินทางไปชะอำ ซึ่งตอนนั้นน้องเจนร้องไห้หนักมาก ต้องหลอกกล่ออย่างนั้นอยู่นาน ซึ่งสมัยเด็กๆ น้องเจนชอบที่จะชวนคุณปู่คุณย่ามาเดินจับมือกันแล้วเดินเป็นวงกลม และชวนให้เล่นอื่นๆ ซึ่งเราได้เห็นพัฒนาการต่างๆ ของเขา

ดิฉันเคยถามน้องเจนถึงเรื่องราวที่ผ่านมาในอดีต ซึ่งน้องเจนจำได้ เช่นว่า จำคุณป้าคนงานได้ไหม ที่เขามีสุนัข 4 ตัว น้องเจนบอกว่า จำได้ และยังจำชื่อของสุนัขได้หมดทุกตัวด้วย เขายังจำได้ว่า วันหนึ่งขณะที่ฝนกำลังจะตก คุณป้าและน้องหมายืนอยู่ที่หน้าประตู

เขาเข้าบ้านไม่ได้ ต้องเปียกฝนและป่วยแน่ๆ เลย คุณย่าต้องเดินไปเปิดประตูให้ เพราะตอนนั้นน้องเจนยังเล็ก และติดคุณปู่กับคุณย่าอย่างมาก ไม่ยอมให้ห่างสายตา แต่ที่สุดน้องเจน ก็เข้าใจและยอมให้คุณย่าเดินไปเปิดประตูให้คุณป้ากับน้องหมา เพราะนี่คือความเข้าใจ และรู้จักคิดไตร่ตรอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ดิฉันตั้งใจมาก เวลานั้นน้องเจนแค่ตัวเล็กๆ แต่มีจิตใจเสียสละในเรื่องอย่างนี้ เขาไม่มั่งงั่ง และเข้าใจปัญหา

ดิฉันคิดว่า ผู้ใหญ่ต้องหาวิธีที่จะคุยกับเด็กๆ ด้วยเหตุและผล เป็นการหล่อหลอมจิตใจเด็กให้อ่อนโยนแต่ไม่ใช่อ่อนแอ เขาจะต้องเผชิญกับปัญหาในอนาคต เขาต้องแก้ไขได้ จากเดิมที่เคยหวงวิถีกว่าธุรกิจของปู่ที่จะต้องตกทอดไปยังลูกก็หวังว่าพวกเขาจะสามารถสานต่อได้ไหม พวกเขาจะสามารถนำพานาวาล้านี้ พันฝ่ามรสุมไปจนถึงจุดหมายได้หรือไม่ แล้วยิ่งพวกคุณปู่คุณย่าหลานล่ะจะเป็นอย่างไร เราก็คงได้แต่เฝ้าดูพวกเขา เพราะจากสภาพความจริงของสังคมปัจจุบัน และสิ่งแวดล้อมที่ดูเหมือนจะอยู่ยากขึ้นทุกวันๆ นั้น พวกหลานๆ จะเดินตามรอยเท้าคุณปู่คุณย่าและพ่อแม่ได้ไหม ณ วันนั้นก็เปี่ยมเครื่องพิสูจน์แล้วว่าพวกเขาเติบโตขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ เขาแข็งแกร่งและไม่ท้อแท้กับอุปสรรคปัญหา เขาได้ซึมซับสิ่งดีๆ รอบๆ ตัวเขา และสะสมประสบการณ์ต่างๆ ที่ผู้ใหญ่ในครอบครัวและพ่อแม่หยิบยื่นให้

ก่อนจบ ดิฉันขอขอให้เราๆ ท่านๆ ทั้งผู้ปกครองและผู้ใหญ่ได้ช่วยกันสานฝันให้กับลูกหลาน ส่งมอบสิ่งดีๆ เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้ลูกๆ หลานๆ เด็กๆ โดยเราผู้ใหญ่พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องเริ่มก่อน ต้องลงมือทำก่อน เพื่อแบบฉบับที่ดีๆ เหล่านี้ ช่วยหล่อหลอมให้ลูกๆ หลานๆ เด็กๆ และเยาวชนของเราได้เติบโตขึ้นเป็นคนดี มีจิตใจงดงาม และหมั่นเข้าวัดเข้าวา แก่บาปรับศีล โอกาสนี้เราสดภาวนาวอนขอพระเยซูเจ้า พระแม่มาเรีย และท่านนักบุญโยเซฟแห่งครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ ได้โปรดทวีความเชื่อ ความศรัทธา และได้โปรดปกป้องคุ้มครองครอบครัวของเราทุกคนตลอดไปด้วยเทอญ ❀

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“เพื่อน”

กว่าจะเป็นเพื่อนกันถึงวันนี้
ใช้แค่เพียงได้พบแล้วจบไป
ความผูกพันยาวไกลแต่วัยเด็ก
ภาพทรงจำฝังใจสายสัมพันธ์
ทุกซ์และสุขมีบ้างสร้างรอยยิ้ม
เพื่อนยังรักผูกพันกันอย่างดี
คำว่า “เพื่อน” เตือนใจในทุกที่
นึกถึงภาพก่อนเก่าเราหญิงชาย
เพื่อกระชับความสัมพันธ์อันสนิท
จะคิดถึงติดใจใครนะ

มันแค่สองสามปีซะที่ไหน
ทิ้งเยื่อใยโมหะมีให้กัน
ครั้งยังเล็กเราสนุกและสุขสันต์
เราเพื่อนกันรู้ใจมาหลายปี
พัศตรัศพร่มพองามตามวิถี
อย่าให้มีสิ่งใดมาทำลาย
เพื่อน..คำนี้สวยงามในความหมาย
ลืมนึกถึงเหตุการณที่ผ่านมา
เรื่องน้อยนิดนั้นหรืออย่าถือสา
เหลือเวลาที่ปี..? ชั่วเรา

บอ.2321-2549
สีอิมัลชัน
ทนสภาวะอากาศ

สีน้ำอะครีลิคแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน
Acrylic 100 % Emulsion Semi-Gloss (Exterior & Interior)

ซูเปอร์ฮีโร่
HERO

เงาวัน

No Lead and Mercury Added.
ไม่มีสารตะกั่วและสารปรอท

บอ.2625-2557

สีเคลือบเงาสำหรับพื้นผิวโลหะและไม้
Enamel Paint for Metal and Wood

สำหรับภายนอกและภายใน
for exterior & Interior

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร. 0-2613-8989 (ต่อ 431 คุณสุทธิรัฐ 'แพทริค' แดงเดช)

บริษัท ปริซชั่น เอนจิเนียริง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง

เขตปทุมวัน กทม. 10330 โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

เอกภาพในพระคริสต์

วันพฤหัสบดีที่ 15 พฤศจิกายน 2018 ที่ห้องประชุมชั้น 4 สภาคริสตจักรในประเทศไทย คณะกรรมการเอกภาพคริสตชน จัดประชุมเพื่อสรุปการดำเนินงานลำดับขั้นตอนอธิษฐานภาวนาเพื่อเอกภาพคริสตชน โดย ศจ.ดร.รุ่ง เรืองสันต์อาจิณ รองประธานสภาคริสตจักรในประเทศไทย เป็นประธานการประชุมศาสนาคริสต์ทั้ง 5 องค์การ และร่วมให้การต้อนรับคุณกิตติพันธ์ พานสุวรรณ อธิบดีกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

และขอบคุณ ศจ.ดร.รุ่ง เรืองสันต์อาจิณ ประธานคณะกรรมการคริสตชนไทย ซึ่งท่านหมดวาระในการดำรงตำแหน่งรองประธานสภาคริสตจักรในประเทศไทย พระสังฆราช ยอแซฟ ชุศักดิ์ สิริสุทธี ประธานคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อศาสนสัมพันธ์และคริสตศาสนจักรสัมพันธ์ เป็นผู้แทนทั้ง 5 องค์การคริสต์กล่าวขอบคุณและมอบของที่ระลึก

สัมผัสหัวใจแม่พระ ในวันที่พระกุมารบังเกิด

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่านทุกท่าน ผมหวังว่าวันคริสต์มาสปีนี้ จะเป็นวันคริสต์มาสที่นำความสุข ความหวัง และความหมายมาให้กับชีวิตของท่าน ทุกคนในครอบครัว และทุกคนรอบข้างท่านเป็นพิเศษนะครับ ...

ในบทความนี้ผมขอเชิญชวนทุกท่านรำพึงภาวนาด้วยหัวใจ เพื่อเข้าถึงจิตใจของแม่พระในวันที่พระกุมารบังเกิด ...

“ขอแม่พระโปรดช่วยเราสัมผัสและเข้าถึงหัวใจแม่พระ ในวันที่พระกุมารบังเกิดด้วยเทอญ” ...

ผมรู้สึกเห็นใจ สงสาร และรู้สึกทึ่งที่แม่พระของเราเผชิญกับความทุกข์ใจอย่างมากที่แม่พระต้องพบเมื่อแม่พระรับเป็นแม่ของพระบุตร

โดยเฉพาะช่วงที่นักบุญโยเซฟคิดจะถอนหมั้นแม่พระอย่างเงียบๆ เพราะท่านมีความเคารพต่อแม่พระ

แต่พระเจ้าช่วยให้ท่านนักบุญโยเซฟยอมรับแม่พระเป็นภรรยา ผ่านทางทูตสวรรค์ของพระองค์ในฝันของนักบุญโยเซฟ เพราะเด็กที่อยู่ในครรภ์ของแม่พระนั้นมาจากพระจิตและจะเป็นพระผู้ช่วยให้รอด

หลังจากนั้นแม่พระยังเดินทางไกลกว่า 128 กิโลเมตรจากบ้านในเมืองนาซาเร็ธมาที่เมืองเบธเลเฮมในขณะที่ใกล้คลอดพระกุมารเยซู

**วันนี้เรามาสัมผัสหัวใจแม่พระของเราและร่วมเดินทางครั้งสำคัญนี้ไปกับแม่พระ
ซึ่งนักบุญอิกญาซีโอ แห่งโลโยลาให้ความสำคัญเป็นพิเศษ**

ใช้เวลา 3 นาที (หรือตามที่ท่านต้องการ)

- 1) ขอพระคุณของพระเจ้าให้ท่านสัมผัสหัวใจของแม่พระได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น
- 2) ให้ท่านเปิดใจอยู่กับแม่พระสักครูหนึ่ง และรำพึงตามแนวทางของนักบุญอิกญาซีโอ ดังนี้

บทนำที่หนึ่ง

คิดทบทวนถึงธรรมล้ำลึก ในที่นี้จะเป็นเรื่องแม่พระของเราขณะเมื่อทรงครรภ์ได้เกือบ 9 เดือน กำลังออกจากเมืองนาซาเร็ธ ประทับบนหลังลา - ตามที่เล่ากันมา - พร้อมด้วยโยเซฟ และเด็กหญิงรับใช้จูงวัวไปด้วยตัวหนึ่ง ทั้งหมดมุ่งสู่เมืองเบธเลเฮมเพื่อไปส่งส่วยตามโองการรับสั่งของซัสซาร์ที่มีต่อพลเมืองทั่วประเทศ

บทนำที่สอง

จินตนาการถึงสถานที่ ในที่นี้เราจะมองเห็นมโนภาพเป็นถนนจากนาซาเร็ธไปสู่เบธเลเฮม เห็นความยาว ความกว้าง ลักษณะเส้นทางตรงหรือคดเคี้ยวไปตามหุบเขาและเนินเขา สถานที่หรือถ้าที่พระคริสตเจ้าบังเกิดว่าใหญ่หรือเล็ก สูงหรือต่ำ และประดับประดาอย่างไร

ข้อรำพึงที่ 1

มองเข้าไปในมโนภาพให้เห็นบุคคลต่างๆ เช่น แม่พระของเราและนักบุญโยเซฟ เด็กหญิงรับใช้และพระกุมารเยซูหลังจากบังเกิดมาแล้ว

“พระนางมารีย์จึงประสูติบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพันและวางไว้ในรางหญ้า” (ลูกา 2:1-14)

ให้ท่านมองให้เห็นตัวท่านเองเป็นเสมือนทาสผู้ยากไร้และต่ำต้อยกำลังดูแลปรนนิบัติบุคคลเหล่านั้นด้วยความเคารพอ่อนน้อม ประหนึ่งว่าตัวเองอยู่ ณ ที่นั้นด้วย

ต่อจากนั้นขอให้ท่านจะคิดตรึกตรองเพื่อให้มโนภาพทั้งหมดเกิดประโยชน์แก่ชีวิตของท่าน

ข้อรำพึงที่ 2

ให้ท่านฟัง สังเกต และพิศเพ่งภาวนาถึง
เรื่องที่บุคคลเหล่านั้นกำลังพูดจากัน แล้วนำมา
คิดพิจารณา เพื่อให้เกิดประโยชน์

ข้อรำพึงที่ 3

ให้ท่านพิจารณาดูสิ่งที่บุคคลเหล่านั้น
กำลังทำ เช่น การเดินทางและการตรากตรำ
ซึ่งเป็นการนำองค์พระผู้เป็นเจ้าให้มาบังเกิดใน
ความยากจนแร้นแค้นเป็นที่สุด และหลังจากที่
ได้ทรงตรากตรำมากมาย ในความหิวกระหาย
ในความร้อนรุ่มและหนาวเย็น ในการถูก
สบประมาทเหยียดหยามทั้งปวง พระองค์ก็จะ
สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทั้งหมดนี้เพื่อเรา
ต่อจากนั้นให้เราไตร่ตรองเพื่อประโยชน์แก่
จิตใจ

3) อยู่เยียบๆกับแม่พระสักครู และ
สนทนากับแม่พระ พระเยซูเจ้า ฟังแม่พระ
พระเยซูเจ้า

4) ขอบคุณพระเจ้า พระเยซูเจ้า แม่พระ
และขอให้ท่านสัมผัสหัวใจของแม่พระ เป็นพิเศษ
โดยเฉพาะในเทศกาลคริสตมาสนี้

จบด้วยการสวดบท “ข้าแต่พระบิดา”

บันทึกการสัมผัสหัวใจแม่พระ

1. สิ่งประทับใจจากการมองเห็น
ได้ยิน สัมผัสใจแม่พระ 1 อย่าง
2. ความรู้สึกเด่นๆที่เกิดขึ้น 1-2
ความรู้สึก
3. สิ่งที่ได้รับ 1 อย่าง

ผมแน่ใจว่า การรำพึง “สัมผัสหัวใจ
แม่พระ ในวันที่พระกุมารบังเกิด” คงให้คุณค่ากับ
ชีวิตของท่าน ให้ความสุข ความหวัง และความหมาย
ที่ลึกซึ้งเพิ่มขึ้นๆ เพื่อให้ท่านมีพลังที่จะรัก รับผิดชอบ
และติดตามพระกุมารเยซู แม่พระ นักบุญโยเซฟ
มากยิ่งขึ้นๆ ในทุกวัน ทุกเวลาของชีวิต

ขอพระเยซูเจ้า แม่พระ นักบุญโยเซฟ
อวยพรท่านและทุกคนในครอบครัวของท่าน
ให้แข็งแรงทั้งกายใจ จิตวิญญาณ ให้ท่านเต็ม
เปี่ยมไปด้วยความเชื่อ ความหวัง และความรัก
ของพระเจ้าเพิ่มขึ้นๆเสมอ และตลอดไปนะครับ

ท่านที่ต้องการติดต่อผมเป็นวิทยากรจัด
กิจกรรมเพื่อพัฒนาชีวิต จิตใจ แรงแบนดาลใจ
ในการรักและรับใช้ การสร้างความรักความ
เข้าใจ การปลดปล่อยความเครียดและบาดแผล
ในจิตใจด้วยตนเอง การสื่อสารเพื่อสร้างสันติใน
ครอบครัว โรงเรียน โรงพยาบาล ชุมชนวัด คณะ
นักบวช งานพระศาสนจักร งานพัฒนาสังคม
สามารถติดต่อได้ที่ Line ID: narislove หรือที่
Facebook: Naris Manikhao (นริศ มณีขาว)
Email: riscarefor@gmail.com
โทร. 09-3445-1665 ☎

เกิดเป็นคนใหม่ในทุกๆ วัน

“เราสามารถเกิดใหม่และเป็นคนใหม่ได้
ทุกๆ วัน เพราะทุกๆ วันที่เราตื่นขึ้นมา เราไม่
เคยเหมือนเดิม”

เราสามารถเจียระไนตนเองใหม่ได้.....
ถ้าเราตั้งใจ และปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจริงๆ

มีใช่เพียง คิดฝัน คิดเพ้อ คิดฟุ้ง คิดไป
คิดมา.... จนติดติดกับดักของตัวเอง

อะไร คือ ปัญหาที่ทำให้เราก้าวผ่านหรือ
ข้ามจากกับดักหรือหลุมพรางที่เราเคยมีไม่ได้
หรืออะไรที่ทำให้เราหลุดหลุมใหม่ขึ้นมา เพื่อล่อให้
ตัวเราเองลงไปติดกับดักอีกครั้ง

คำตอบ คือ ความเชื่อ ความคิด และ
จินตภาพที่เรามีต่อตัวเอง ต่อการเปลี่ยนแปลง

ปากบอกว่าอยากเป็นคนใหม่แต่ความคิด
ภายในสมองที่สื่อสารกับตัวของเรายังมีความ
สงสัย ยังคงความเคลือบแคลงใจว่า “มันจะได้จริง
หรือ?” ต่อด้วยการให้เหตุผลกับตัวเองมากมาย
ว่า มีอุปสรรค ที่เป็นปัจจัยภายนอก ที่ไม่สามารถ
ทำให้เรานั้นสามารถเป็นคนใหม่ได้ในวันพรุ่งนี้

เพราะ..... สิ่งที่พูดกับสิ่งที่จะทำ มันยัง
ด้านทานกันอยู่

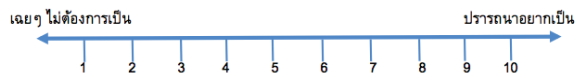
ทดสอบตนเองง่ายๆ โดยใช้เกณฑ์การ
วัด 2 เรื่อง เกณฑ์แรกคือ เกณฑ์ความปรารถนา
เกณฑ์ที่สองคือเกณฑ์การลงแรงหรือการปฏิบัติ

ลองยกตัวอย่างพฤติกรรมที่เราอยาก
เปลี่ยนแปลงเป็นคนใหม่ หรือต้องการให้เกิด
ต้องการให้มี คือ พฤติกรรมใด เรื่องอะไร แล้ว
ให้คะแนน “ความปรารถนา” ที่เราต้องการ

พฤติกรรมนี้ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

เช่น “ฉันปรารถนาจะเป็นคนที่มีความสุข
และอยากให้คนรอบข้างรู้สึกดีปฏิบัติกับเรา”

จากนั้น ให้คะแนนว่า ประโยชน์ข้างต้น
เรามีความปรารถนา มากน้อยเพียงใด โดยเลือก
คะแนนมาหนึ่งตัวเลข ในช่วงคะแนน 1-10
คะแนน 1 คือ เจ็บๆ ไม่ต้องการเป็น คะแนน 10
คือ ปรารถนาอยากเป็น อยากมีมากที่สุด

เมื่อเลือกคะแนนในเกณฑ์แรกผ่านแล้ว
ลองให้คะแนนตนเองในเกณฑ์ที่สอง “การลงมือ
ลงแรง” ที่ได้ทำอะไรบางอย่าง เพื่อให้ได้สิ่ง
ปรารถนา โดยเลือกคะแนนมาหนึ่งตัวเลข ใน
ช่วงคะแนน 1-10 คะแนน 1 คือ ยังไม่ได้ลงมือทำ
อะไร ยังใช้ชีวิตเป็นปกติ คะแนน 10 คือ เปลี่ยน
พฤติกรรมตนเองเต็มที่

สองเกณฑ์วัดนี้ หากคะแนนมีความต่าง
กันมาก เช่น คะแนนปรารถนา คือ 10 คะแนน
การลงมือทำอยู่ที่ 3 นั้นหมายถึง การเดินทางที่จะ
ไปสู่สิ่งที่เราปรารถนา อาจใช้ระยะเวลานาน หรือ
ไปไม่ถึง เพราะเราลี้มไปว่า หากเราอยากได้ใน
สิ่งซึ่งต้องการ ตัวเราต้องร่วมเข้าไปสู่หนทางใน
สิ่งที่ปรารถนานั้นด้วย มีใช่เพียงแค่ฝัน หรือหวัง

ลมๆ แล้งๆ ไปวันๆ เท่านั้น โดยไม่ได้คิดทำหรือเปลี่ยนแปลงอะไรใดๆ เลย

มีคนจำนวนไม่น้อย ที่มีเกณฑ์ปรารถนาสูง และมีข้ออ้างสูงด้วยเช่นกัน เพื่อจะอธิบายหรือแก้ตัวว่า เพราะเหตุใด เขาเหล่านั้น จึงยังไม่ถึงสิ่งที่มุ่งหวัง ปรารถนานั้นได้ ยิ่งหากมีข้อแก้ตัวที่พวกเขาบอกว่า คือ “เหตุผล” มีียบย่อย ยาวเป็นหางว่าว มากเท่าใด จะให้เส้นทางแห่งความปรารถนุห่างไกลมากขึ้น

คำถามชวนคิด คือ เราจะให้อุปสรรคภายนอกชนะจิตใจของเราใช่หรือไม่ ถ้าหากคำตอบ ตอบว่า “ใช่” เราจะเป็นคนที่อยู่ในวังวนแบบเดิมๆ แต่หากคำตอบคือ “ไม่ใช่” เราจะต้องถามตัวเองต่อว่า เราจะ “เกิด (พฤติกรรม) ใหม่ๆ” หรือ “สร้างตัวตนใหม่” เพื่อเอาชนะใจตัวเอง และเปลี่ยนตัวเองใหม่ไปได้อย่างไร

อาจจะเริ่มเปลี่ยนเรดาร์ความคิดจากการบ่นถึงอุปสรรค ที่เป็น “ตัวจุด” รั้งเราไม่ให้สามารถก้าวไปสู่สิ่งซึ่งปรารถนา ปรับการหมุนเรดาร์ไปทางใหม่ ด้วยคำว่า มี “ตัวช่วย” อะไรที่ช่วยส่งแรง หรือ สนับสนุนให้เราไปสู่ “ตัวตน” ใหม่ที่เราต้องการได้บ้าง

เช่น การเปลี่ยนตัวเองไปสู่สิ่งแวดล้อมใหม่ เพราะการเจอเจอกับคนที่เรารู้จักเขาและเขารู้จักเรา อาจทำให้เราเห็นอายุที่จะแสดงออกในแบบที่อยากเป็น ทว่า การย้ายตัวเอง ออกจากสิ่งแวดล้อมที่เจอกับคนเดิมๆ พื้นที่เดิมๆ ระแวกเดิมๆ เราอาจจะดวงใจมากกว่าที่จะสร้างตัวตนใหม่ เป็นต้น

ถ้าเราอยากสร้างให้ตัวเองเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ เพราะไม่กล้าเดินเข้าหาใครก่อน คนรอบข้างรับรู้มาตลอดว่าเราเป็นคนเรียบร้อย

ไม่ค่อยพูด ในวันพรุ่งนี้ เราอาจเริ่มต้นด้วยการไปเดินตลาดนัด เดินห้าง หรือเข้าร่วมการอบรม สัมมนา แล้วเริ่มต้นการเป็นคนใหม่ด้วยการเดินเข้าไปหาคนอื่นก่อน เพื่อแนะนำตัว ชวนพูดคุย หรือหากเดินซื้อของในที่ที่ไม่เคยไป หรือซื้อกับคนขายที่เราไม่เคยเจอเขา เราอาจชวนคุย พูดชมสินค้าที่นำมาขาย ตั้งคำถามในตัวสินค้าด้วยน้ำเสียงที่มั่นใจพร้อมรอยยิ้มเพียงไม่ถึง 30 วินาที ในการพูดคุย นั่นถือว่าเราได้เปลี่ยนตัวเองเพื่อเข้ามาสู่เส้นทางของคนที่ยากทำให้ตนเองเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์แล้ว

การได้เริ่มต้นทำได้แสดงออกทีละเล็กทีละน้อย จะเริ่มสร้างประสบการณ์ใหม่ให้อยู่กับเรา แต่หากเรटकหลุมพรางตัวเองด้วยคำว่า “มันไม่เคยทำมาก่อน ทำไม่ได้หรอก” “ไม่กล้าทำ ไม่ใช่ตัวเรา มันยาก” คำเหล่านี้ ย่อมเป็นหลุมพราง พาเรากลับมาสู่วังวนในถนนสายเก่าของเรานั้นเอง ซึ่งทำให้เราแย่ลงกว่าเดิม หากปล่อยให้ตนเองอยู่ในถนนสายเก่าต่อไปเรื่อย

การสร้างความคิดใหม่ให้ตนเอง และการลงมือทำเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินไปพร้อมกัน การเปลี่ยนแปลงไม่ได้เกิดขึ้นจากการรอเวลา เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แต่การเปลี่ยนแปลงเริ่มต้นขึ้นเมื่อเราลงมือทำ (Change does not take time, “Change” begins when taking “Action”)

อยากให้ตนเองเป็นคนแบบใด มีความนึกคิดอย่างไร มีอารมณ์เป็นเช่นไร มีการแสดงออกอย่างไร ขึ้นกับการ “เริ่ม” ลงมือ “ปรับ” และ “เปลี่ยน” ตนเองวันละนิด และเราจะเป็นคนใหม่ในทุกๆ วัน **คือ**

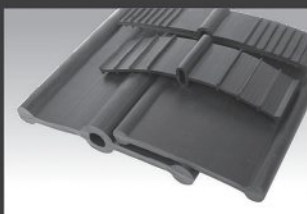
ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วกันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง ป้ายาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุนิกรอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสกัดความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

นุ้ย...เยาวชน

เชชีลือา อุษา ศรีเกษม สัตบุรุษวัดพระแม่สกล- สงเคราะห์ บางบัวทอง

สวัสดีค่ะเพื่อนเยาวชนทุกท่าน คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับสุดท้ายของปีนี้ ขอแนะนำเพื่อนคนที่ 3 ผู้แทนเยาวชนจากคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร เข้าร่วมงานวันเยาวชนโลก 2019 ที่ประเทศปานามา

เชชีลือา อุษา ศรีเกษม ชื่อเล่น **มะเหมี่ยว** เป็นสัตบุรุษวัดพระแม่สกลสงเคราะห์ บางบัวทอง เป็นคุณครูโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สีลม สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2 และคริสตศาสนตร์ ป.2-3

ในโอกาสที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้แทนเยาวชนไทย ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจและขอบคุณความใจดีของพระเป็นเจ้า ที่ผ่านมาทางอธิการิณีของ

โรงเรียนที่มอบโอกาสดี ๆ และท่านมองเห็นว่าตัวข้าพเจ้านั้นมีศักยภาพในการที่จะไปเข้าร่วมงานเยาวชนโลกในครั้งนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าในทุก ๆ เหตุการณ์ของชีวิต ล้วนเป็นสิ่งที่พระเป็นเจ้าประทานมาให้ทั้งสิ้น ถ้าขาดพระองค์แล้วข้าพเจ้าก็ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยความสามารถของข้าพเจ้าเลย

การเข้าร่วมงานวันเยาวชนโลกนี้ ข้าพเจ้าคาดหวังว่าจะได้รู้จักเพื่อนเยาวชนชาวไทย ที่ต้องเดินทางไปร่วมในครั้งนี้ เพื่อจะได้กลับมาช่วยกันทำงานเยาวชน ในระดับของโรงเรียนบ้าง ซึ่งในบางครั้งงานเยาวชนนั้นเป็นแค่ระดับของวัด แต่พอเข้ามาถึงในโรงเรียนเขาเป็นแค่นักเรียนคนหนึ่ง

แต่สำหรับความคาดหวังของข้าพเจ้านั้น อยากให้ บ้าน วัด โรงเรียน สัมพันธ์กัน ไม่ใช่แค่มีงานเยาวชน แล้วก็ไปรวมตัวกัน พอจบงานก็กลับมาเป็นนักเรียน โดยที่ไม่ได้นำจิตตารมณ์หรือการทำงานมาใช้เลย ซึ่งเปรียบเหมือนนักเรียนคาทอลิกที่มีคาบคำสอน ที่โดนแยกตัวมาเรียนต่างจากเพื่อน ๆ คนอื่น แต่พอ กลับเข้าห้องเรียนก็โดนกลืน โดยที่ไม่ได้มีความ เด่นชัดในเรื่องใด ๆ เลย

ข้าพเจ้าคาดหวังจะได้พบเยาวชนจาก หลากหลายประเทศ และได้แลกเปลี่ยนพูดคุยเรื่อง ของพระเป็นเจ้าในมุมมองที่แตกต่าง ในบริบทที่ แตกต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ และคาดหวังว่าจะได้ ทำความรู้จักและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับเพื่อน ๆ เยาวชนจากหลากหลายประเทศ ซึ่งจะได้นำมาสู่ และความเชื่อที่ได้เพิ่มพูนมานั้น มาเล่าให้นักเรียน ในได้ฟัง

คาดหวังจะได้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา

เยาวชนของประเทศ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นมีหลัก ในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง และเป็นเยาวชนที่คิด สร้างสรรค์ เพื่อที่จะได้พัฒนาทั้งทางด้านคุณธรรม และความรู้ไปควบคู่กัน

คาดหวังว่าจะได้เข้าเฝ้าพระสันตะปาปา ฟรังซิสอย่างใกล้ชิด และได้สัมผัสความรักของ พระเป็นเจ้าผ่านทางพระองค์ท่าน ดังสัณนิษฐานของไทยที่ว่า “สิบปากว่าก็ไม่เท่าตาเห็น” และอยากที่จะได้ภาวนา ร่วมกับพระองค์ท่านในงานชุมนุมเยาวชน

ข้าพเจ้าตั้งใจอยากฝึกให้เยาวชน โดยเฉพาะ เยาวชนที่เป็นนักเรียนคาทอลิกในโรงเรียน มีความ เด่นชัดในเรื่องของคุณธรรม จนสามารถเป็นผู้นำ เพื่อน ๆ ที่อยู่ในโรงเรียนได้

ร่วมพัฒนาองค์กรของข้าพเจ้าเอง เพื่อเป็น การช่วยผลักดันเยาวชนให้ช่วยงานของวัดและ เข้าร่วมกิจกรรมของวัดอย่างดี สอนเรื่องของคุณธรรมและความเชื่อด้วยแบบอย่างชีวิต **๕**

สมโภชพระนางมารีย์ ผู้ปฏิสนธินิรมล (8 ธันวาคม)

พระเจ้าทรงทะนุถนอมและทรงสงวน
พระนางมารีย์ไว้มิให้แปดเปื้อนด้วย
มลทินบาปกำเนิดและบาปใดๆ ทั้งสิ้น
แม้แต่ความเอนเอียงในทางบาป
ดังนั้น พระแม่ท่านั้นที่ไม่เคยเป็นทาส
ของบาปแต่ประการใด

จากหนังสือ “วันทามารีย์”
คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิช
เรียบเรียงและจัดพิมพ์

DaDa Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are
suitable for all type of events; Grand Opening,
Product Launches, Concert, Fashion Show,
Wedding, Seminar, Conference, Party,
Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีปฤษฎร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2019”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม... 2019” กับสโมสรอุดมคานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์ไฟต์” ขอภาพแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

ชวนน้องคุย

“Joy to the World, the Lord is come Let earth receive her king”

สวัสดี... “สุขสันต์วันคริสต์มาส และปีใหม่” แต่น้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรฯ ที่น่ารักทุกคน พี่อยากบอกว่า วันที่ชาวโลกจำนวนมากรอคอย เห็นจะไม่มีวันไหนที่จะเทียบได้กับ “วันคริสต์มาส” หรือ วันประสูติของพระเยซูเจ้า นั่นเอง วันนี้เป็นวันแห่งความสุขของคนทั่วโลก ทุกเพศ ทุกวัย เราฉลองคริสต์มาสกันในบรรยากาศของความเป็นมิตรต่อเพื่อนบ้าน และความรักใคร่ในครอบครัวของเรา ท่ามกลางเสียงเพลงอมตะที่ขับร้องซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างไม่รู้จักเบื่อหน่าย และเป็นโอกาสให้เราคิดถึงผู้อื่น แสดงความรักแบ่งปันสิ่งดีๆ ส่งมอบการดอวยพรและของขวัญ ดังนั้น วันคริสต์มาสจึงเป็นวันที่เราจะลืมไม่ได้และจะเป็นวันที่เรารอคอยกันอยู่ทุกปีตลอดไป...

โอกาสนี้ พี่ป๋องขอขอบคุณ วัดพระคริสตทศพัย (วัดเพลง) จ.ราชบุรี วัดนักบุญเบเนดิกต์ (โป่งยอ) จ.ราชบุรี โรงเรียนลัทธิเบเรต์พิชญาลัย จ.จันทบุรี โรงเรียนพระทศพัย ดอนเมือง กทม. โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย กทม. บรรดาคุณครู และผู้ใหญ่ใจดี หลายๆ ท่านที่ช่วยสนับสนุนกิจการของสโมสรอุดมคานต์ด้วยดีตลอดมา เช่น ได้รวบรวมผลงานภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” แล้วส่งไปร่วมสนุกชิงรางวัล จึงขอขอบพระคุณมากๆ และสำหรับน้องๆ ที่สนใจ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมคานต์ “สมัครฟรี” ฝึกอบรม “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป๋องตาม ที่อยู่สโมสรฯ... ยินดีต้อนรับทุกคน ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องปณาลี จุลสุคนธ์ น้องจิตติรัตน์ วณิชชาการกุล น้องอริสรา บุญนาค น้องอดิเทพ สุขสอน น้องพสธร ยิ่งถาวร น้องสรณพร ศรีระวัน น้องวิศรุต เจริญชัยพิริยกุล น้องวิภูษิตา สุภาพล น้องไตรรัตน์ ฉิมแก้ว น้องปณณิกา โพธิ์รัชต์ น้องสุชาดา นราเก น้องเพ็ญพิชชา แซ่ใต้ น้องเอริกา วิสิทธิ์วงศ์ น้องกิตตินันท์ แซ่ตู น้องพัฒน์ธิดา อาจอน้องวิรดา มาเยอะ น้องธนากรฤต ชัยรินทร์ น้องธิดา จะล่อ น้องอาเตอะ อาอี น้องพรลีนี ทองเบื่อง น้องสุวนันท์ เพ็งเจ้ญ่ น้องชนิกานต์ สายเนตร น้องสุวิไล จารุชนากัณฑ์ น้องชนินฐา โชคบรรกุล น้องชรินทิพย์ ทองเรือง น้องสุธิพร สนธิ น้องอภิชญา จันท์เพ็ญ และน้องพิมพ์ (อนุบาล 1)

รักพระคัมภีร์

เดินตามดาว

คริสต์มาส เป็นเรื่องของการเดินทาง เช่น การเดินทางอันเหนื่อยล้าของพระนางมารีย์ และนักบุญโยเซฟที่ต้องไปเบธเลเฮม การเดินทางของทูตสวรรค์มาสู่โลก การเดินทางของนายชุมพาบาล ไปยังถ้ำพระกุมาร และเราไม่ลืมการเดินทางอันยาวนานของบรรดาโหราจารย์จากทิศตะวันออกที่มุ่งติดตาม “ดาวประจำพระองค์”

“เดินตามดาว” คริสต์มาสไม่เคยทำให้เราหมดหวัง หากเราติดตามพระองค์เหมือน

อย่างบรรดาโหราจารย์ยังคงติดตามดวงดาวไปอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย จิตใจของพวกเขาโลดเต้นยินดี ที่ได้เห็นดาวประจำพระองค์ปรากฏ นี่เป็นความหมายอีกอย่างหนึ่งของคริสต์มาส ขอให้พวกเราติดตามดวงดาวไปหาพระกุมารเยซู ผู้ทรงนำเรากลับไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรวงสวรรค์

น้องๆ เด็ๆ ควรอ่านพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ พระวรสารนักบุญมัทธิว บทที่ 2 ข้อ 1-12

การ์ตูน...คนดี

...มันคงและกล้าเผชิญ
กับทุกสิ่ง
(...often stand
and stare)

จากการ์ตูน Saints...are...ขอโม้
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องอรรณภา บุญอนันตบุตร (นอริ) *3308

เกิด : 25 ธันวาคม 2550

การศึกษา : โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะอยากเป็นจิตรกร

อนาคตอยากเป็น : ศิลปิน เพราะอยากวาดรูปสวยๆ

เป็นคนมีนิสัย : จริงจัง (ชนิดใดๆ)

สัตว์ที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป อ่านหนังสือ ดูไอแพด

กีฬาที่ชอบ : แบดมินตัน

อาหารที่ชอบ : ส้มตำ

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป กระโดดเชือกได้ 40 ครั้ง

อื่นๆ : “บ้านอยู่เขตจอมทอง”

น้องกณยา ฮิลล์ (Pcana) *3309

เกิด : 16 มิถุนายน 2552

การศึกษา : โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะชอบพูดภาษาอังกฤษ

อนาคตอยากเป็น : แอร์โฮสเตส เพราะอยากไปต่างประเทศ

เป็นคนมีนิสัย : ขี้อาย

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : ซ้อมทำท่าเดินแบบแฟชั่น

กีฬาที่ชอบ : วิ่งแข่ง

อาหารที่ชอบ : ข้าวมันไก่ หน่อไม้ต้มหมู

ความสามารถพิเศษ : เต้น

อื่นๆ : “อยู่จังหวัดตราดบุรี”

“เรื่องของแม่”

สวัสดีค่ะ น้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่องว่า “เรื่องของแม่” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่ง มีแม่วัยอยู่ตัวหนึ่งเป็นแม่วัยบ้าน นับตั้งแต่แม่วัยนี้เกิดมาก็มีคนเลี้ยงมาโดยตลอด จนมันรู้สึกว่าเป็นเจ้าของบ้าน ไม่ว่าใครจะมาที่บ้านหลังนี้เจ้าแม่วัยนี้ก็จะสามารถแยกแยะได้ และมักจะทำเสียงขุ่นจนแปลกหน้าที่เข้ามาในบ้านเสมอๆ ถ้าเป็นแม่วัยต่างถิ่นมาจากที่อื่นแล้วผ่านมาแถวบ้านนี้ ก็จะมีแม่วัยต่างถิ่นพวกนี้ด้วยเหมือนกัน เพราะถือว่าเป็นแม่วัยแปลกหน้า

วันหนึ่งมีแม่วัยต่างถิ่นเข้ามาในบ้าน เจ้าแม่วัยบ้านตัวนี้กำลังกินอาหารที่เจ้าของวางไว้ และแม่วัยต่างถิ่นก็พุ่งตรงเข้ามาจะแย่งกินอาหารนั้น แม่วัยบ้านก็ทำเสียงขุ่นขึ้นมาทันที แต่แม่วัยต่างถิ่นก็ไม่กลัว เพราะหิวมากๆ จึงมาแย่งอาหารกิน แม่วัยบ้านรู้สึกว่าคุณคึกคัก ก็ตรงเข้าไปสู่ค้ำรามใส่แม่วัยต่างถิ่น แต่แม่วัยต่างถิ่นก็ไม่กลัว มันแยกเขี้ยวจะกัดแล้วก็หันกลับมากินอาหารนั้นต่อจนหมดจาน

แม่วัยบ้านตกใจมาก เพราะที่ผ่านมาเพียงแค่อะไรๆ ก็หนีกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นคนแปลกหน้าหรือแม่วัยแปลกหน้าก็ตาม แต่เจ้าแม่วัยต่างถิ่นตัวนี้กลับไม่ยอมจำนนให้กับมัน ทันใดนั้นเมื่อเจ้าของบ้านเดินออกมาจากบ้านและเห็นแม่วัยต่างถิ่นตัวนี้เข้า แม่วัยต่างถิ่นก็เข้ามาทำท่าคลอเคลียเจ้าของบ้านทันที เมื่อแม่วัยบ้านเห็นอย่างนั้นมันยิ่งตกใจเข้าไปอีกว่าเกิดอะไรขึ้น เจ้าของบ้านเห็นว่าแม่วัยต่างถิ่นดูผอมและขนร่วง ดูท่าทางจะหิว ก็เลยให้อาหารกับแม่วัยต่างถิ่นกินเพิ่มเข้าไปอีกและอุ้มไปอาบน้ำ

พอตกกลางคืนเจ้าแม่วัยต่างถิ่นก็ไม่ยอมไปไหน ยังคงเดินมาคลอเคลียเจ้าของบ้านอีก เจ้าของบ้านรู้สึกสงสารจึงจัดที่นอนให้แม่วัยต่างถิ่นได้นอน ส่วนแม่วัยบ้านก็นอนในที่ที่ของมัน แต่ดวงตาของมันปิดไม่สนิท มันคอยหิรตาเอาไว้ เพราะมันต้องการจับตาดูความเคลื่อนไหวของแม่วัยต่างถิ่น แต่ในไม่ช้าแม่วัยบ้านก็เริ่มง่วงสุดๆ จนหลับหลับไป

วันรุ่งขึ้นแม่วัยบ้านคิดว่าตัวเองคงฝันร้ายไปแน่ๆ มันบอกกับตัวเองว่า แม่วัยต่างถิ่นตัวนั้นมันไม่มีอยู่จริงหรอก แต่พอเจ้าแม่วัยบ้านเดินเข้าไปในครัวก็เห็นว่าแม่วัยต่างถิ่นมายืนรอกินอาหารอยู่แล้ว และไม่ยอมไปไหน แม่วัยบ้านจึงขู่อีก แต่เจ้าของบ้านก็ห้ามปราม และบอกให้แม่วัยทั้งสองอยู่กันดีๆ ไม่อย่างนั้นจะไม่ให้อาหารแม่วัยทั้งสองจึงเงียบสงบลง

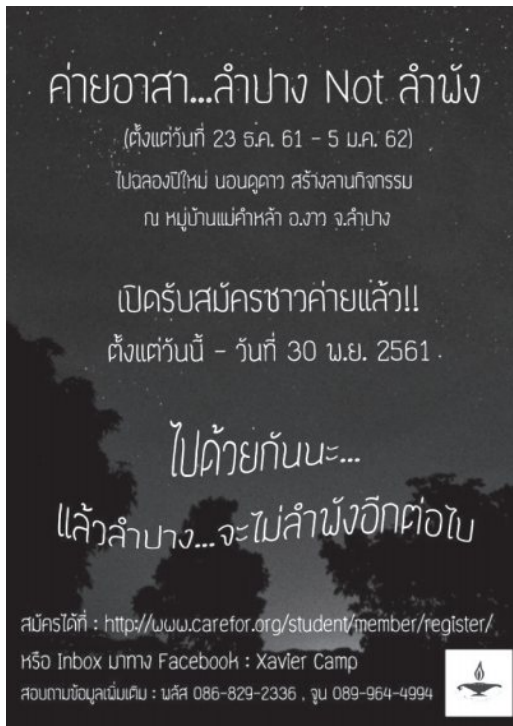
วันนั้น แม่วัยต่างถิ่นวิ่งไปวิ่งมารอบบริเวณบ้าน ในขณะที่แม่วัยบ้านนอนเล่นอยู่ พอตกตอนเย็นเจ้าแม่วัยต่างถิ่นก็คาบหนุมมาให้เจ้าของบ้านดู เพื่อจะบอกว่า มันทำงานให้นะ คือช่วยจับหนู เจ้าของบ้านรู้สึกพอใจมากที่แม่วัยต่างถิ่นทำตัวให้เป็นประโยชน์

นับจากวินาทีนั้นเองเจ้าแม่วัยบ้านก็ได้เรียนรู้ว่า มันไม่ควรจะขี้เกียจเอาแต่นอนเล่นไปวันๆ ควรจะทำตัวให้เป็นประโยชน์ และจากการที่มันเคยคิดว่ามันเป็นเจ้าของบ้าน หรือเป็นเจ้าถิ่นก็ไม่จริง เพราะพอมีแม่วัยตัวใหม่มา ก็กลายเป็นว่าทุกอย่างต้องแบ่งกัน แม่วัยบ้านจึงสำนึกและปรับปรุงตัวมันเองใหม่ มันจึงสามารถอยู่ต่อไปอย่างมีความสุขกับเจ้าของบ้านและแม่วัยตัวใหม่

จบแล้วค่ะ แล้วพบกันใหม่ปีหน้า... บ้ายบาย ๕

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นูนุ้ย...เยาวชน

สวัสดีค่ะพี่น้องคริสตชนทุกท่าน ตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ 2 ธันวาคมเป็นต้นไป เริ่มเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตสมภพ เราคริสตชนต่างเตรียมจิตใจต้อนรับเสด็จพระกุมารน้อยด้วยใจยินดี ตามบ้าน วัด โรงเรียน สถานที่ทำงาน และห้างสรรพสินค้า ต่างตกแต่งประดับด้วยต้นคริสต์มาส โคมไฟ และกลองของขวัญมากมาย ที่อาคารสภาพระสังฆราชคาทอลิกฯ ก็เช่นเดียวกันค่ะ พวกเราก็จะช่วยกันประดับตกแต่ง ให้เกิดบรรยากาศแห่งความชื่นชมยินดี เปิดเพลงคริสต์มาสเบา ๆ ฟินกันเลยทีเดียว...

สำหรับบรรดาเด็กๆและเยาวชน พลมารีย์และพี่น้องคริสตชน ตกเย็นก็จะไปที่วัดเพื่อร่วมกับพระสงฆ์ออกไปร่วมอวยพรส่ง

ความสุขตามบ้าน แบ่งปันพระพรให้แกกันและกัน กล่าวถึงตอนนี้แล้วทำให้คิดถึงบรรยากาศสมัยที่นูนุ้ยยังเป็นเด็ก เป็นเยาวชนหรือแม้แต่ปัจจุบัน ก็ยังมีโอกาสไปร่วมส่งความสุขตามบ้านของพี่น้องคริสตชน ร่วมร้องเพลง ร่วมสวดภาวนา ทานอาหารว่างพร้อมกัน ช่างเป็นบรรยากาศที่อบอุ่นและฟินมากเลยล่ะ

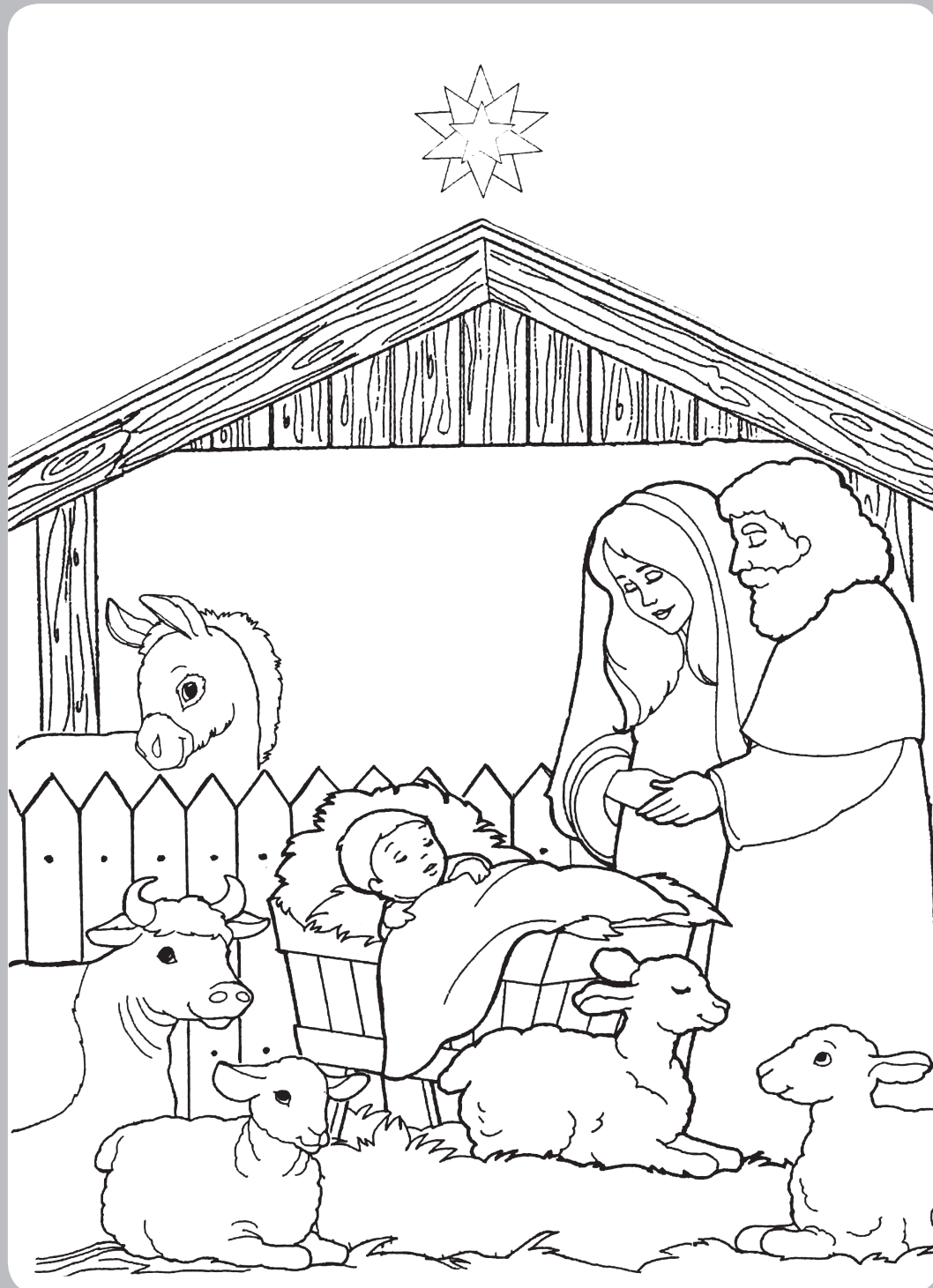
สำหรับงานอภิบาลเด็กและเยาวชน วันที่ 3 - 7 ธันวาคมนี้ จะมีการประชุมผู้ทำงานอภิบาลเยาวชนระดับ South East Asia 1 ที่ประเทศเวียดนาม เพื่อศึกษาแลกเปลี่ยนงานอภิบาลเด็กและเยาวชนของแต่ละประเทศ และวางแผนกิจกรรม นโยบายที่จะอภิบาลร่วมกัน รวมถึงการศึกษา “การค้ำหนุน” ซึ่งปัจจุบันกำลังส่งผลกระทบ มีการค้ำหนุนคำเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น

ช่วงปลายเดือนนี้จะมีค่ายอาสาบ้านเซเวียร์ประจำปี 2561 “ไปลำปาง แบบไม่ลำปาง” ณ หมู่บ้านแม่คำหั่ว อ.งาว จ.ลำปาง ร่วมทางด้วยกันตั้งแต่วันที่ 23 ธันวาคม 61 - 5 มกราคม 62 เพื่อร่วมมือกันสร้างลานกิจกรรมในหมู่บ้านร่วมชีวิตกับชาวบ้าน สานสัมพันธ์ชาวค่ายและชาวบ้าน ไตร่ตรองประสบการณ์ชีวิต ร่วมฉลองปีใหม่ นอนดูดาว “แล้วลำปาง...จะทำให้คุณไม่ลำปางอีกต่อไป”

นอกจากนั้นยังมีงานอภิบาลเด็กและเยาวชน ที่จะเกิดขึ้นในช่วงเดือนธันวาคมนี้ อีกมากมาย จึงขอคำภาวนาเป็นพิเศษจากพี่น้องคริสตชน สวดภาวนาให้กับพวกเราลูกหลานของท่านด้วยนะคะ...๕

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“คริสต์มาสครั้งแรก”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 มกราคม 2019)

- ความมืดไม่มีจริง
มีแต่ความสว่างที่อยู่ห่างไกล
ความมืดไม่มีจริง
เพียงแต่ยังไม่มีใครปลดม่านดำกางกัน
ที่ปกคลุมท้องฟ้าจากสายตาเราไว้
- ความมืดจึงเป็นของปลอม
ความสว่างต่างหาก
เป็นของจริงเที่ยงแท้
- คนชั่วชอบความมืด
เพราะหลบซ่อนตัวได้ดี
คนดีชอบความสว่าง

- ไม่ใช่เพื่อให้คนเห็นตัวตนงดงามของเขา
แต่เพื่อให้ผู้คนเห็นว่า ที่เขารอดมาได้นั้น
พระเจ้าทรงรักษาเขาไว้อย่างไร
และมีความสุข ขอบคุณ สรรเสริญพระเจ้าร่วมกัน
- แสงสว่างทะลุทะลวงทุกมิติมืดดำ
หากคุณไม่ยากให้ใครเห็นความชั่ว
ก็ต้องสร้างม่านมืดดำปกคลุมตัว
นับเป็นความโง่ เพราะรู้อยู่ว่า
ความมืดไม่มีจริง แล้วยังคิดจะหนี
ให้พ้นแสงแห่งพระกรุณา
ที่ส่องมาจากพระเจ้า.

26 พฤศจิกายน 2018
พงศ์ ประมวล

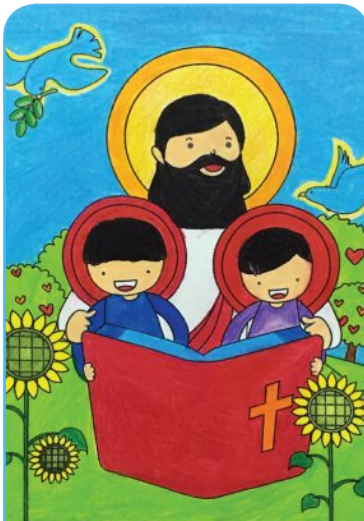
สโมสลดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ.เพ็ญพรรณพร พรหมตุ๋
โรงเรียนลัทธิเบรตัมพิชญาลัย
จ.จันทบุรี

2 ด.ช.ธีรพล ชัยรินทร์
โรงเรียนลัทธิเบรตัมพิชญาลัย
จ.จันทบุรี

3 ด.ญ.รฐา แสงพันธ์
โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง
กรุงเทพมหานคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : เพื่อนอุดมศานต์จั่วแต่แจ้ว
น้องไอริช (น้องแคลร์)
และน้องอีลิน (น้องอลิส) ภาสกรไพบูลย์
ผู้ส่ง : คุณโอ

โรงเรียนลาซาลโซติธวันครสวรรค์

ปิดปีการฉลองครบ 70 ปี คณะพระมหาไถ่

ร่วมยินดีกับอธิการเจ้าคณะคนใหม่

คุณพ่อพิชาญ ใจเสรี อธิการเจ้าคณะพระมหาไถ่แขวง
ประเทศไทยคนใหม่ ร่วมด้วยพระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา
เป็นประธานพิธีบูชาขอบพระคุณปิดปีการฉลองครบ 70 ปี
คณะพระมหาไถ่ในประเทศไทย

วันเสาร์ที่ 24 พฤศจิกายน 2018 ที่วัดพระมหาไถ่ ซอยร่วมฤดี

คณะผู้บริหารคณะพระมหาไถ่แขวงประเทศไทย ค.ศ. 2019-2022

อธิการเจ้าคณะฯ

คุณพ่อ ดร. พิชาญ ใจเสรี, C.Ss.R.

รองอธิการเจ้าคณะฯ และที่ปรึกษาที่ 1

คุณพ่อวิรัช อมรพัฒนา, C.Ss.R.

ผู้ช่วยอธิการเจ้าคณะฯ และที่ปรึกษาที่ 2

คุณพ่อสมพงษ์ เตี้ยวตระกูล, C.Ss.R.

คณะที่ปรึกษาพิเศษ

คุณพ่อภักทพวงศ์ ศรีวรกุล, C.Ss.R.

ภราตามนตรี อ่อนทะเล, C.Ss.R.

คุณพ่อไวยากรณ์ สุขสวัสดิ์, C.Ss.R.

คุณพ่อภฤศ ทิพย์ทอง, C.Ss.R.

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS

โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง

เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

1.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน 2.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า 3.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา 4.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม 5.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีลิต	6.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์ 7.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางทอง 8.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ 9.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่ 10.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

เกมสโมสรอดมสานต์

พื๋อว

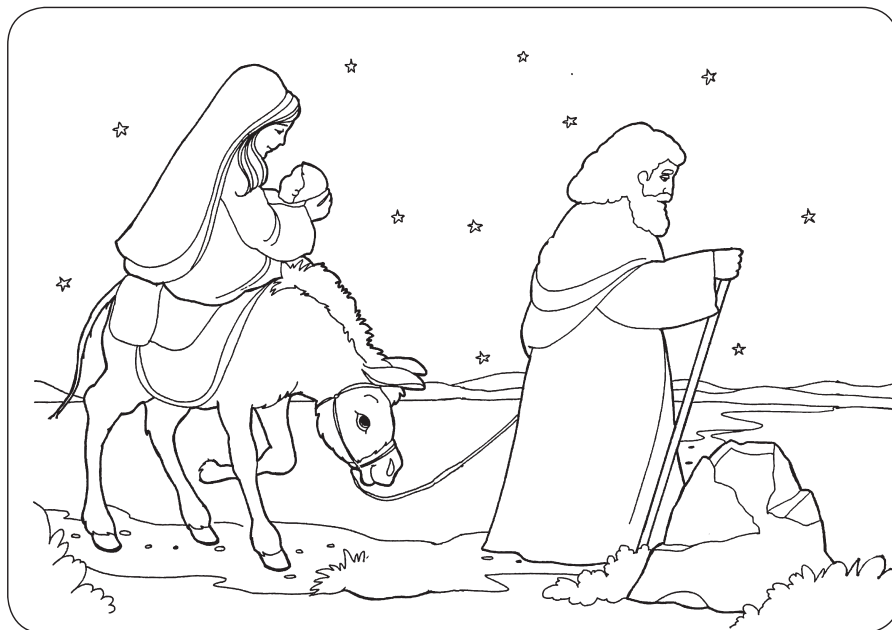
หนึ่ไปประเทศอียิปต์ เมื่อบรรดาโหราจารย์กลับไปแล้ว ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า มาเข้าฝันโยเซฟ กล่าวว่า “จงลุกขึ้น พาพระกุมารและพระมารดาหนีไปประเทศอียิปต์...เพราะ กษัตริย์เฮโรดกำลังสืบหาพระกุมารเพื่อประหารชีวิต” โยเซฟจึงลุกขึ้นพาพระกุมารและพระมารดาออกเดินทางไปประเทศอียิปต์ในคืนนั้น (มัทธิว 2:13-14)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้ขอท้าให้หน้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

คริสต์มาสครั้งแรก

“ทูตสวรรค์แจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า” เมื่อนางเอลีซาเบธตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อเมืองนาซาเร็ธ มาพบหญิงพรหมจารีคนหนึ่งซึ่งหมั้นอยู่กับชายชื่อโยเซฟ ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด หญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อ **มารีย์**

ทูตสวรรค์เข้าในบ้านกล่าวกับพระนางว่า “จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับท่าน” เมื่อทรงได้ยินถ้อยคำนี้ พระนางมารีย์ทรงวุ่นวายพระทัยมาก ทรงถามว่า คำทักทายนี้หมายความว่าอะไร ทูตสวรรค์กล่าวแก่พระนางว่า “มารีย์ อย่ากลัวเลย ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่า **เยซู** เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้สูงสุดจะทรงเรียกเขาเป็นบุตรของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานพระบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษให้แก่เขา เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไป และพระอาณาจักรของเขาจะไม่สิ้นสุดเลย” พระนางมารีย์จึงทรงถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้อย่างไร เพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอานุภาพของพระเจ้าผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และจะรับนามว่า บุตรของพระเจ้า ดุซซี เอลีซาเบธ ญาติของท่าน ทั้งๆ ที่ชราแล้ว ก็ยังตั้งครรภ์บุตรชาย ใครๆ คิดว่านางเป็นหมั้น แต่นางก็ตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้” พระนางมารีย์จึงตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ฉันไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” แล้วทูตสวรรค์ก็จากพระนางไป...

ครั้งนั้น **พระจักรพรรดิออกัสตัส**ทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้มีการจดทะเบียนสำมะโนครัว
ประชากรทั่วแผ่นดินจักรวรรดิโรมันเป็นครั้งแรก และเวลานั้น **คิริเนียส**เป็นผู้นำราชการแคว้นซีเรีย
โยเซฟออกเดินทางไปลงทะเบียนในเมืองเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจาก
ราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด โยเซฟพาพระนางมารีย์ไปด้วย เมื่อทั้งสองไปถึงเมืองเบธเลเฮมก็ได้เวลาที่
พระนางมารีย์จะคลอดบุตร แต่หาที่พักในโรงแรมไม่ได้เลย ทั้งสองจึงไปที่คอกสัตว์ และในคืน
นั้นเองพระนางมารีย์ก็ให้กำเนิดบุตรชาย พระนางเอาผ้าพันพระวรกายพระกุมารน้อยนั้นและวางไว้
ในรางหญ้า... (เทียบ ลูกา บทที่ 1-2)

“พระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้าในสรวงสวรรค์ และมนุษย์ที่พระองค์โปรดปราน จงประสบสันติสุข
บนแผ่นดิน

ขอสรรเสริญพระองค์ ขอถวายพระพรแด่พระองค์ ขอกราบนมัสการพระองค์ ขอถวายพระ
เกียรติแด่พระองค์...”

นี่คือ วันคริสต์มาสครั้งแรกของโลก นี่คือ ขำดี ๕

ชายชราเฝ้าประตูผู้เปี่ยมด้วยปัญญา

ผมมั่นใจว่า ในทุกวัดจะมีลัทธิผู้มน้ำใจดี คอยช่วยงานวัดอยู่เสมอ ผมสังเกตเห็นเขารวมกลุ่มกัน เป็นองค์กรเล็กๆ เพื่อคอยช่วยงานต่างๆ ของวัดตาม ความถนัดของตน เช่น พลมารีย์ วินเซนเดอปอล นักขับร้อง และเด็กช่วยมิสซา

วัดแม่พระลูกประคำ (กาลหว่าร์) จะมีคริสตชน อยู่กลุ่มหนึ่งที่ถือเป็นเอกลักษณ์และเป็นเสน่ห์ของวัด มาอย่างยาวนานโดยเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า “กลุ่ม คริสตชนจีน” จริงๆ แล้วหากเรียกว่ากลุ่มก็ไม่ถูกต้อง ซะทีเดียว เพราะลัทธิบุตรวัดกาลหว่าร์กว่า 90% ล้วน มีเชื้อสายจีนสืบทอดความเชื่อของคริสตชนต่อจาก บรรพบุรุษที่เดินทางมาจากประเทศจีน แล้วทำไมถึง มีการรวมกลุ่มและตั้งชื่อว่า “กลุ่มคริสตชนจีน”

หากจะทำความเข้าใจกลุ่มคริสตชนจีนได้ดี ที่สุดก็ควรทำความรู้จัก 2 สิ่งที่สำคัญคือ จิตตารมณ์ ของกลุ่ม และสมาชิก ส่วนตัวแล้วผมประทับใจ สมาชิกของกลุ่มเป็นพิเศษ เรื่องที่ผมประทับใจเป็นพิเศษคือ “ชีวิตภาวนา”

เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา สมาชิก อาวุโสท่านหนึ่งได้จากพวกเราไปอย่างกะทันหัน ลูกหลาน ของท่านใช้คำว่า “ไม่ทันตั้งตัว” เพราะท่านล้มป่วยลง ไม่นานก็จากไป เป็นที่แน่นอนว่าหลายคนที่ยังจำท่าน รู้สึกเสียใจ ผมเองก็เช่นกัน ผมมักเรียกท่านว่า “อาเจ็ก” ตามที่ใครหลายๆ คนในวัดเรียกกัน แต่สมาชิกผู้ใหญ่ จะเรียกท่านว่า “หนึ่งเสียงเฮีย” ชื่อจริงคือ **ยอแซฟ หนึ่งเสียง แซ่เตียว** สำหรับผมแล้ว เจ็กหนึ่งเสียง เป็นเครื่องหมายแห่ง ความเชื่อที่มีชีวิต เป็นแบบอย่างที่น่าทึ่งให้เห็นอย่าง เรียบง่ายในวัดทุกวันอาทิตย์ ภาพของชายชราอายุ 92 ปี รูปร่างผอมและคล่องแคล่วว่องไว สังเกตเห็นได้ ไม่ยากในมิสซาภาษาจีน เวลา 10 โมงเช้า ผมชอบเสียง อันเป็นเอกลักษณ์ของเจ็กหนึ่งเสียงในเวลาที่เป่าพิณกร เดินรูป 14 ภาคช่วงเทศกาลมหาพรต เสียงของเจ็กหนึ่งเสียง

เป็นมากกว่าความชัดเจน เพราะแต่ละประโยคที่ผมได้ยิน นั้นทำให้สัมผัสได้ถึงคำภาวนาที่ซ่อนอยู่ในน้ำเสียงนั้น ด้วย การได้ร่วมเดินรูป 14 ภาคของผมจึงเป็นการได้ร่วม ระลึกพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าอย่างน่าประทับใจ

นอกจากงานด้านภาวนาแล้ว เจ็กหนึ่งเสียงยังเป็น นักร้องเสียงเบส (Bass - เสียงต่ำของผู้ชาย) ที่น่าเอา แบบอย่าง แม้ว่าความชราจะทำให้ความสามารถในการ ร้องของเจ็กหนึ่งเสียงลดลง แต่จิตใจและความสม่ำเสมอ ในการนำพระพรของพระไปใช้ให้เกิดประโยชน์นั้น ไม่ด้อยลงเลยแม้แต่นิดเดียว เจ็กหนึ่งเสียงเป็นสมาชิก นักขับร้องจีนของวัดกาลหว่าร์ตั้งแต่ผมยังไม่เกิด แม้ว่า ด้วยพระพรและโอกาสที่พระให้ผมได้เรียนรู้เรื่องการ ขับร้องประสานเสียง จนปัจจุบันได้เป็นผู้ฝึกสอนคณะ นักร้องประสานเสียงจีน เจ็กหนึ่งเสียงก็ยังทำหน้าที่นักร้อง อย่างซื่อสัตย์สม่ำเสมอ อีกทั้งยังมีสิ่งหนึ่งที่เพิ่มเติม คือ “ความนอบนอบ” เจ็กหนึ่งเสียงเรียกผมว่า “เหลาซือ” (ครู) และให้เกียรติยกมือไหว้ผมทุกครั้งที่ผมมีอายุน้อย กว่ามาก ในโอกาสพิเศษทุกครั้งหลังจากเราทักทายกัน เจ็กหนึ่งเสียงจะจับมือสองข้างของผมและขอพรพระให้อวยพรผมโดยตลอด เป็นคำอวยพรที่เรียบง่ายแต่ เปี่ยมไปด้วยปรัชญา...

กิจกรรมที่ต้องยกให้เป็นกิจกรรมดีเด่นของ เจ็กหนึ่งเสียงคือ “การสวดภาวนาอุทิศให้แก่ผู้ตาย” หาก จะนับจำนวนศพที่เจ็กหนึ่งเสียงได้สวดภาวนาให้ตลอด ชีวิตของเขานั้นคงมีจำนวนไม่ต่ำกว่าพันศพ ผมจึง ไม่แปลกใจเลยว่า ทำไมมิสซาปลงศพของเจ็กหนึ่งเสียง ถึงมีพระสงฆ์และลัทธิบุตรมาร่วมเต็มวัด เพราะผู้ที่มา ร่วมมิสซาสุดท้ายของเจ็กหนึ่งเสียงก็คือเพื่อนที่ร่วม เดินทางด้วยกันตลอดสองข้างทางชีวิตบนโลก และใน วันสุดท้าย ทุกคนก็พร้อมใจมาส่งเจ็กหนึ่งเสียงเพื่อไปรับ รางวัลในเมืองสวรรค์และขอให้เจ็กหนึ่งเสียงไม่ลืมที่จะ ภาวนาวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าเพื่อพวกเราด้วย

ช่วงท้ายของมิสซาปลงศพ ลูกๆของเจ็กห์เล็งได้กล่าวขอบคุณพระสงฆ์ แขน และเพื่อนๆที่มาร่วมมิสซาในครั้งนี้ ในคำกล่าวตอนหนึ่งได้เล่าถึงคำภาวนาของเจ็กห์เล็งที่ได้แบ่งปันแก่ลูกๆฟังเสมอว่า “ป้าจะขอบสวดภาวนาขอพระว่า หากพระต้องการใช้ป้าก็ขอให้ป้ามีพลังกำลังแข็งแรงเพื่อที่จะมาช่วยงานพระได้ แต่หากไม่ต้องการป้าแล้วก็ขอให้พระรับไปเถิด”

ไม่น่าเชื่อว่าคำภาวนาของเจ็กห์เล็งจะเป็นจริง เพราะหลังจากที่ล้มป่วยไม่ถึงเดือน พระก็รับเจ็กห์เล็งไปอยู่กับพระองค์...

หลังจากที่ผู้อ่านได้ฟังเรื่องราวของเจ็กห์เล็งแล้ว ผู้อ่านคิดถึงอะไร? เราเรียนรู้อะไรบ้างจากร່องราวนี้? ตลอดช่วงเวลาดชีวิตบนโลกของเจ็กห์เล็ง ดวงตาของเขาจับจ้องอยู่ที่ใด? การที่เขาตัดสินใจทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ท้ายสุดแล้วเขาจะได้อะไร?

ผมนึกถึงเรื่องราวของ นักบุญอลองโซ โรดริเกส (St. Alonso Rodriguez) อลองโซเกิดที่ประเทศสเปนในปี 1532 ท่านทำอาชีพพ่อค้าขายเสื้อผ้า แต่งงานเมื่ออายุ 26 ปี ภรรยาและลูกสองคนตายเมื่อท่านอายุ 31 ปี ทำให้ท่านหันเหสู่ชีวิตบำเพ็ญภาวนาและทำกิจพลีกรรม แต่ลูกชายคนที่สาม ซึ่งเป็นคนสุดท้ายก็เสียชีวิตพร้อมกันนั้นน้ันธุรกิจของท่านก็ล้มเหลว

อลองโซจึงคิดจะเป็นนักบวช แต่มีอุปสรรคเพราะไม่ได้รับการศึกษาเพียงพอ ท่านตั้งใจว่าจะพยายามอย่างเต็มที่ ท่านพบบุญราศีปีเตอร์ เฟเบอร์ ผู้เป็นสงฆ์เยสุอิต จึงสนใจอยากเข้าร่วมคณะเยสุอิตซึ่งเพิ่งก่อตั้ง แต่อลองโซสอบไม่ผ่านในมหาวิทยาลัยบาร์เซโลน่าแม้จะใช้เวลานานหลายปี ผู้ใหญ่ของคณะในเมืองวาเลนเซียเห็นว่าท่านไม่เหมาะสมที่จะเข้าคณะเยสุอิต แต่อธิการเจ้าคณะแขวงคนหนึ่งเห็นถึงความมุ่งมั่น จึงยอมรับให้ท่านเข้าคณะในฐานะภราดาฆราวาส

ในศตวรรษที่ 16 และ 17 การเป็นภราดาฆราวาสในคณะเยสุอิตคือการเป็น “ผู้ร่วมงานชั่วคราว” ซึ่งจะทำงานบริการพระสงฆ์ในคณะตามหน้าที่ประจำ เช่น ทำอาหาร ก่อสร้างและปลูกพืชผัก

คณะเยสุอิตส่งตัวอลองโซไปทำงานที่มหาวิทยาลัย Montesion บนเกาะ Majorca ท่านทำหน้าที่

เป็นคนเฝ้าประตูและคอยแบกข้าวของให้อาคันตุกะ หากใครต้องการพบนักศึกษาหรือพระสงฆ์คนใด ก็เป็นหน้าที่ของท่านจะตามตัวพวกเขา นอกจากนั้นท่านยังทำหน้าที่เป็นผู้ส่งข่าวและแจกทานให้คนยากจน อลองโซทำงานที่แห่งนี้เป็นเวลา 46 ปี

พวกนักศึกษาเริ่มมาหาท่านมากขึ้น พวกเขารู้ว่าชายชราเฝ้าประตูคนนี้มีปรีชาญาณและความเชื่อที่ลึกซึ้ง พวกอธิการก็เริ่มสังเกตเห็นด้วย พวกเขาจึงให้ท่านเขียนบันทึกชีวิตและความคิดเห็นของท่าน อลองโซรู้จักกับหนุ่มน้อยคนหนึ่ง ชื่อ ปีเตอร์ คลาแวร์ และแนะนำให้เขาเป็นอาสาสมัครไปทำงานธรรมทูตที่อเมริกาใต้ ปีเตอร์ทำตามที่เขาแนะนำ ที่นั่น เขาสอนคำสอน ล้างบาป และปกป้องสิทธิของทาสมากกว่า 3 แสน คนในอเมริกาใต้

เมื่อภราดาอลองโซเสียชีวิตในปี 1617 อธิการอ่านบันทึกที่ท่านเขียนไว้ และพบว่านี่เป็นชีวิตของนักบุญและรหัสนิค (Mystic) วิธีการเข้าหาพระเจ้าของท่านเรียบง่ายยิ่ง นั่นคือ **พระคริสต์ปรากฏองค์อยู่ในทุกคน ที่มาถึงประตูอาราม งานของท่านคือการพบกับพระเจ้าในทุกกิจการ** ด้วยจิตสำนึกเช่นนี้ ท่านได้ดำเนินชีวิตเพ่งพินิจเช่นเดียวกับนักบุญองค์อื่นๆ ที่มีชื่อเสียงในยุคสมัยเดียวกับท่าน เช่น นักบุญอิกญาซีโอ และนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลา

ภราดาอลองโซ โรดริเกส ได้รับการประกาศเป็นนักบุญในปี 1887 ท่านถูกฝังบนเกาะ Majorca ที่ซึ่งท่านทำหน้าที่เปิดรับผู้มาเคาะประตูและช่วยแบกสัมภาระให้ผู้คนเป็นเวลา 50 ปี (ข้อมูลจาก Facebook page: Sinapis)

เรื่องราวของเจ็กห์เล็ง และนักบุญอลองโซ โรดริเกส ชายชราเฝ้าประตูผู้เปี่ยมด้วยปรีชาญาณเกี่ยวข้อกันอย่างไร? คำถามนี้จะเป็นประโยชน์สูงสุดหากเราเป็นคนหาคำตอบผ่านคำภาวนา เหตุเพราะ “ทุกคนต้องมีชีวิตภาวนา สำหรับพระสงฆ์และทุกคนชีวิตภาวนาเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ หมายความว่าใช้เวลาที่จะสัมพันธ์กับพระเจ้าทุกวัน เราต้องพิทักษ์รักษาศรัทธาของเรา ความเชื่อ ความหวัง และความรัก ในพระคัมภีร์บอกว่า ที่สำคัญที่สุดคือความรัก...” (คุณพ่อซิกมุนด์ โจเซฟ แลร์เซ็นสกี เอส.เจ.)

ความทุกข์กับมนุษย์ (1)

ข้าแต่พระเป็นเจ้า เมื่อวันก่อน มีเพื่อนคนหนึ่งเล่าให้ลูกฟังว่า เขาเจอเพื่อนอีกคนที่เป็นคาทอลิก ขณะนี้เธอป่วยและมีความทุกข์มาก เธอตัดพ้อต่อว่าพระเจ้าว่า เธอทำความดีและปฏิบัติตนเป็นคาทอลิกที่ดี มาตลอด แต่ทำไมพระเจ้าจึงให้เธอเจ็บป่วยเช่นนี้ เพื่อนของลูกปรึกษาลูกว่าเธอจะปลอบใจเธอผู้นี้อย่างไรดี

ลูกตอบว่า อันที่จริงลูกเข้าใจเธอดีเพราะลูกผ่านความทุกข์ที่ไม่ใช่บาปเลยในช่วงหนึ่งของชีวิตถึง 20 ปี เต็มๆ ในช่วงแรกๆ ลูกก็ถามตัวเองอยู่เสมอว่า ทำไมฉันจึงต้องประสบเคราะห์กรรมเช่นนั้น ทั้งๆ ที่สิ่งที่ฉันทำเป็นสิ่งถูกต้อง แต่คำถาม “ทำไม?” เป็นคำถามที่นำไปสู่ทางตัน ไม่ใช่พาไปสู่ทางออก เพราะถามไปก็ไม่มีคำตอบ ถามไปสิ่งที่เกิดขึ้นก็ยิ่งเลวร้ายและยิ่งเจ็บปวด แต่ตลอดระยะเวลาอันยาวนานที่ลูกตกอยู่ในห้วงแห่งความทุกข์นั้น ลูกไม่เคยตัดพ้อต่อว่าพระเจ้าเลยแม้แต่ครั้งเดียว ลูกมองว่ามนุษย์ต่างหากเป็นผู้ที่ทำให้ลูกเจ็บปวดและลูกมีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงช่วยลูกได้ ลูกจึงได้แต่สวดวอนขอให้พระองค์ทรงช่วยลูก สวดด้วยความจริงใจ ความตั้งใจ และความเชื่อสุดจิตสุดใจ

2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา ลูกได้อ่านพระวาจาของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งบทความเกี่ยวกับนักบุญต่างๆ และบทความที่ท่านักบุญบางองค์เขียน และลูกก็ค่อยๆ เข้าใจในเรื่องความทุกข์มากขึ้น แม้ในมุมมองของการมองย้อนหลังก็ตาม

นักบุญแบร์นาเบต์พูดว่า หากเราเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว แม้ในความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน เราก็มีความชื่นชมยินดีได้

ท่านักบุญพูดในขณะที่ท่านป่วยหนักและต้องทุกข์ทรมานจากอาการเจ็บป่วยของท่านอย่างมาก

นักบุญคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาพูดเกี่ยวกับความทุกข์ว่า ความทุกข์ในตัวเองเป็นสิ่งไร้ค่า แต่หากเรา่วมทุกข์กับพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าแล้ว ความทุกข์คือ Gift หรือของขวัญอันมีค่าสำหรับชีวิตมนุษย์ “ได้อย่างไร?” คือ คำถามต่อมา

ท่านักบุญอธิบายต่อไปว่า ความทุกข์ทรมานคือสัญลักษณ์แห่งความรัก เพราะว่าพระบิดาทรงเลือกสัญลักษณ์นี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรักอันไร้ขอบเขตของพระองค์ โดยการส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมารับความทุกข์ทรมานและตายเพื่อเรามนุษย์ และเพราะการผ่านความทุกข์ทรมานของพระบุตรของพระองค์นี้แหละ บาปของพวกเรามนุษย์ทั้งหลายจึงได้รับการอภัย

มีคนถามท่านักบุญต่อไปอีกว่า “แล้วเวลาเรามีความทุกข์ เราควรจะทำอย่างไร?” ท่านตอบว่า “ให้ยืม” “ยืมเวลาที่มีความทุกข์นะเหรอ?” “ใช่แล้ว” “เพราะว่าการยืมคือของขวัญจากพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การยืมกับพระเจ้ายามเรามีความทุกข์คือ ความกล้าหาญในการรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ประทานให้กับเรา และเป็นการถวายตอบกลับแก่พระองค์ด้วยการยืม”

นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา เขียนเกี่ยวกับเรื่องความทุกข์ว่า มนุษย์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความทุกข์ได้ และเราก็ไม่สามารถหลบหนีจากมันได้ด้วย เพราะฉะนั้นทำไมเราไม่นำพลังจากเจ้าความทุกข์นี้ แล้วหมุนกลับมาเป็นพลังในการทำมาดีล่ะ? แทนที่เราจะจมปลักและถูกเจ้าความทุกข์ฉุดให้จมดิ่งลง

ไปในห้วงเหวลึก เราสามารถทำความดีได้มากมายจากความทุกข์ของเรา หากเราสามารถเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูคริสต์ได้ เพราะพลังแห่งการไถ่กู้จากการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระองค์จะเป็นพลังที่ทำให้เราสามารถทำอะไรต่อมิอะไรได้มากมายในการรับใช้พระองค์บนโลกนี้

ถามว่าหากลูกอ่านบทเขียนเหล่านี้เมื่อ 40 ปีก่อน ลูกจะเข้าใจไหม ไม่น่าจะเข้าใจ แต่ ณ จุดนี้ในชีวิตลูกเข้าใจ และเมื่อลูกมองย้อนหลังไปในชีวิตลูกใน 4 ทศวรรษที่ผ่านมาลูกได้เห็นพระญาณสอดส่อง (Providence) ของพระองค์แผ่คลุมเหนือลูกและนำทางให้ลูกปฏิบัติตามมาตลอด โดยลูกไม่ทราบและไม่รู้ตัวเลย

ณ คื่นที่ลูกตัดสินใจอยู่ต่อและคิดจะให้ภัยศัตรู แต่ลูกให้ภัยไม่ได้ด้วยตัวเอง พระองค์ก็ทรงประทานพระพรชานให้ลูกสามารถให้ภัยพวกเขาทั้งหมดได้

เมื่อคืบบ แม่ลูกจะสิ้นใจไม่ตอก แต่ลูกตัดสินใจไม่พองกลับเรียกร้องค่าเสียหายเป็นร้อยๆ ล้าน ซึ่งลูกคงจะได้รับ เพราะในใจลูกขณะนั้น พระองค์ทรงมีค่ามากกว่าเงินทองจะก็ร้อยล้านก็ตาม ต่อมาแทนที่ลูกจะดำเนินชีวิตต่อไปโดยตั้งหน้าตั้งตาสร้างเนื้อสร้างตัวอย่างเดียว ลูกตัดสินใจนำเรื่องราวชีวิตของลูกมาเป็นสะพานเชื่อมให้คนมารู้จักพระเจ้า โดยไม่เป็นห่วงว่าจะมีใครในสังคมดูถูกเอา เพราะในสังคมไทยไม่ค่อยมีใครยอมนำความทุกข์ของตนไปเปิดเผย ทั้งนี้ลูกมีความรู้สึกว่ามีเจ้านั้นแล้ว ความทุกข์ที่ลูกได้ประสบมาถึงสองทศวรรษก็จะเปล่าประโยชน์ ลูกพายเรือออกไปที่ลึก (Duc In Altum) และขอถวายชีวิตเป็นพยานถึงพระเมตตา (Divine Mercy) ของพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงเห็นถึงความตั้งใจและความจริงใจของลูก จึงทรงประทานพลังและโอกาสให้ลูกได้ไปพูดแบ่งปันถึงทั่วโลก

มองย้อนหลัง สิ่งที่ลูกได้ทำมาตลอดคือสิ่งที่นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา ได้ทรงลิขิตไว้เลยทีเดียว

คนบางคนที่ประสบความทุกข์หรือเจ็บไข้ได้ป่วยก็มักจะดัดพ้อต่อว่าพระเจ้า ว่าทำไมไม่ทรงช่วยให้พวกเขาพ้นจากความทุกข์หรือความเจ็บป่วยนั้น ลูกคิดถึงหนังสือพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ แม้ในช่วงที่พระเยซูเจ้าทรงมีพระชนม์อยู่บนโลกนี้ พระองค์ก็ได้ทรงเสกให้คนตายทุกคนกลับเป็นขึ้นมาเหมือนลาซารัสหรือทรงช่วยให้คนง่อย หูหนวก ตาบอด หายจากอาการเหล่านั้นทุกคน เป็นเพียงบางคน บางกรณีเท่านั้นที่พระองค์จะทรงประทานอัศจรรย์ให้ ถ้าจะถามว่า “ทำไมอีก” ก็คงต้องตอบด้วยพระวาจาบทนี้

“เราเมตตาผู้ที่เราเมตตา และสงสารผู้ที่เราสงสาร” (โรม 9:15)

หากเรามองชีวิตอย่างลึกซึ้งและไม่ยึดติด เราจะเห็นว่าชีวิตของมนุษย์นั้นสั้นยิ่งนัก แม้บางคนจะมีอายุเป็นร้อยปีในสมัยนี้ที่วิทยาการทางการแพทย์ก้าวหน้าไปขนาดไหนก็ตาม สุดท้ายทุกคนก็ต้องจากโลกนี้ไป ดังนั้นในฐานะคริสตชน เราควรดำรงชีวิตให้ชิดสนิทกับพระเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในการที่เราจะเข้าใจอะไรต่อมิอะไรได้ลึกซึ้งกว่าแค่ความเชื่อแบบผิวเผินแล้วละก็ เราต้องศึกษาพระคัมภีร์แล้วพยายามประพฤติปฏิบัติตามให้มากที่สุด ที่ละเล็กที่ละน้อย เราจะสามารถมาถึงขั้น “ยืม” กับเจ้าความทุกข์ที่มาย่างกรายได้ แม้เราจะไม่ถึงขั้นเป็นนักบุญก็ตาม การที่สามารถเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูคริสต์ได้ก็เท่ากับเราค้นพบสวรรค์ในขณะที่เรายังอยู่บนโลกมนุษย์อันน่านายนี้แล้ว พระเจ้าข้า

อาแมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทวี เขียนชีวิต

ภักดิ์

มาเยือนทะเล

ความเป็นทะเลนั้น
นับสิ่งสารพันรายรอบ
รวมเป็นองค์ประกอบ
ตอบคำถามความเป็นทะเล

มีน้ำเค็มพร้อมคลื่นสาด
มีผืนทรายเป็นชายหาดมีหันเห
มีลมพัดใบไม้ไหวเหมือนไกวเปล
มีเสน่ห์ด้วยแดดอุ่นพอบายกาย

ความเป็นสิ่งใดใด
จึงมิใช่หนึ่งเดียวดูเจิดฉาย
และไม่เด่นค่าอยู่เดียวดาย
แต่นิยามและความหมายอาศัยกัน

ความเป็นใครสักคน
ไม่ต้องล้นความอยากท่วมบ่าบั้น
รวมแรงร่วมแบ่งปัน
พร้อมรังสรรค์โลกงามด้วยความดี.

ภักดิ์

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวกดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

ทำลายซีดี
และบัตรเครดิตได้

มีช่องทำลายซีดี
และบัตรเครดิต
แยกต่างหาก
ง่ายต่อการแยกขยะ

21015

22092

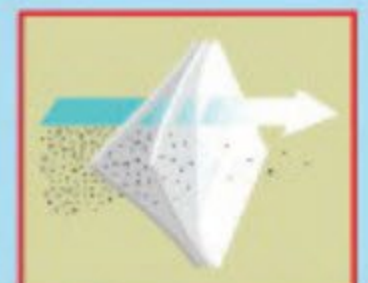

22084

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

CleanTEC®

41304

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

 บริษัท นานดีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230

E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandeestationery.com

f nandee stationery nd_stationery @nandee

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th